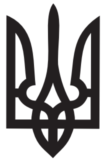
ВІВТОРОК, 20 БЕРЕЗНЯ 2007 РОКУ ■ № 48 (4048)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Дійшли згоди: стратегію розвитку держави ухвалити консенсусом

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (прес-служба Президента України).

Голова Верховної Ради Олександр Мороз учора на зустрічі в секретаріаті глави держави зазначив, що конструктивна робота всіх гілок влади дасть змогу зняти «штучне» протистояння в державі. Він також закликав усіх працювати «над амбіційним проектом розвитку країни», який завершує готувати Кабінет Міністрів.

(Закінчення на 2-й стор.).

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

■ ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

Парламентарії визначать строки повноважень місцевих органів влади

Поточний пленарний тиждень обіцяє бути напруженим. До розкладу засідань Верховної Ради включено більш як 80 питань. Про це поінформував на вчорашній погоджувальній раді лідерів парламентських фракцій і комітетів Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк. Сьогодні Верховна Рада розгляне призначення міністра закордонних справ, законопроект про Державний земельний кадастр, зміни до Закону «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом», а також зміни до Закону «Про місцеве самоврядування в Україні» (про строки повноважень відповідних органів).

(Закінчення на 2-й стор.).

Президент їде до Москви

Глава української держави Віктор Ющенко відвідає з одноденним робочим візитом Москву в середу, 21 березня. Про це журналістам повідомив виконувач обов'язків глави Міністерства закордонних справ Володимир Огризко. Планується, що під час переговорів Ющенко й Путін підпишуть План дій Україна—Росія на 2007—2008 роки.

КОРОТКО

■ Чергове засідання Ради національних координаторів ГУАМ відбудеться 4—5 травня в Баку.
■ У Криму затримано посадовців морпорту, які завдали державі збитків на 2 млн. грн. *(УНІАН).*
■ Одеські піротехніки ліквідували п'ять авіабомб, що були виявлені під час земляних робіт на Люстдорфській дорозі.
■ На Львівщині до реанімації Стрийської райлікарні через отруєння побутовим газом госпіталізовано шестеро осіб.

Молодіжний будинок спорудили зі старого гуртожитку

У Феодосії здали в експлуатацію 36-квартирний будинок. Згідно з державною програмою забезпечення молоді житлом ордери отримало 30 сімей. Раніше тут був гуртожиток, від якого залишився тільки каркас. З держбюджету й кримської казни на оновлену багатоповерхівку з усіма вигодами й автономним опаленням витрачено 4,5 млн. грн.

Попри небажання деяких органів влади автономії віддавати земельні ділянки й старі довгобуди під програму молодіжного будівництва, воно шириться. Так, у Сімферополі почали спорудження цілого житлового масиву з дев'ятиповерхівок, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор ХОМЕНКО**.

■ ФОТОФАКТ

У Мукачевому (Закарпаття) відкрили дитячий будинок сімейного типу.

На знімку: Руслана Вовк та її підопічні.

Фото Сергія ГУДАКА (Укрінформ).

■ Я ВАМ ПИШУ...

Коли наш уряд поверне заощадження?

Пишу і ридаю, скільки залишилося жити...

Мені 87 років, я тяжкохвора. Лежала в лікарні півтора місяця. Лікування коштувало три з половиною тисячі. Щоб його оплатити, я залізла в борги. Як їх тепер віддавати, не знаю. Але ж мій трудовий стаж — 50 років, і я, коли працювала, думала про старість, відкладала на ощадну книжку. У мене там лежить цілих шість тисяч. Як би вони мені зараз стали в пригоді. Коли наш уряд вирішить питання про повернення таким самотнім, як я, їх кровно зароблених грошей?

Лідія ГРИГОР'ЄВА, учасниця Великої Вітчизняної війни.
Біла Церква Київської області.

■ НОВИНИ

Сесія облради дала згоду на зонування Кінбурнської коси

87 із 94 депутатів Миколаївської обласної ради проголосували за затвердження схеми функціонального зонування території регіонального ландшафтного парку «Кінбурнська коса». Отже, зі складу природно-заповідного фонду вилучено майже півтори тисяч гектарів, причому 434 гектари належать до особливо цінних земель на узбережжі Чорного моря. Їх буде передано під бази відпочинку, так звану територію перспективного рекреаційного розвитку. Велику частину півострова перетворено на господарську зону Очаківського лісгоспу.

(Закінчення на 19-й стор.).

У Вінниці відкриють консульський пункт Польщі

Від сьогодні у Вінниці почне роботу консульський інформаційний пункт Республіки Польща. Візу тут одержати не можна, але кожного третього вівторка місяця працівники Генерального консульства Польщі надаватимуть інформацію з візових, паспортних, юридичних, цивільних та інших питань. Такої домовленості було досягнуто під час зустрічі міського голови Володимира Гройсмана і генерального консула Польщі в Києві, радника-міністра Сильвестра Шостака. А надалі влада Вінниці працюватиме над тим, щоб у місті відкрити консульство Республіки Польща.

Кількість україномовних громадян скорочуватиметься

Такий невтішний прогноз оприлюднив днями політтехнолог Олег Медведєв. Спираючись на соціологічні дослідження, він зазначив, що в майбутньому російська мова і надалі витіснятиме українську. Уже сьогодні мові північного сусіда надають перевагу майже 30 відсотків усіх українців. При чому не бажають спілкуватися рідною солов'їною саме молоді люди.

(Закінчення на 8-й стор.).

Незалежність очима її творців

Ще не висохло чорнило під документами, що визначали долю сучасної України. Роки відродженої незалежності — мить у планетарній історії. Однак уже нині продукуються міфи, тиражуються домисли швидких на руку, та не дуже вимогливих до правди дослідників. Щоб зафіксувати бодай незначний відтинок минувшини таким, яким бачили його безпосередні учасники, «Голос України» започатковує серію розмов з головами Верховної Ради різного періоду. Адже незаперечно, що саме новітній український парламент закладав підвалини нашої самостійності.

Отже, рубрику «Незалежність очима її творців» відкриває Леонід Кравчук.

Читайте на 6—7 стор.

ПОЛІТИКА
ВІВТОРОК, 20 БЕРЕЗНЯ 2007 ▪ № 48 (4048)

■ ОФІЦІЙНО

Олександр Мороз: «Я хотів би, щоб опозиція працювала в сесійному залі»

Голова Верховної Ради Олександр Мороз позитивно оцінив створення робочої групи, яка визначатиме пріоритетність розгляду актуальних законопроектів. А також комісії, яка готуватиме пропозиції з удосконалення системи влади, зокрема змін до Конституції України. Про це глава парламенту заявив під час учорашньої прес-конференції. Він зазначив, що рекомендуватиме представників Верховної Ради до складу комісії, яка має проаналізувати пропозиції від опозиції та від парламентської коаліції.

Кажучи про нові кадрові призначення в уряді у зв'язку з реорганізацією Міністерства будівництва і житлово-комунального господарства, Олександр Мороз повідомив, що на посаду міністра житлово-комунального господарства претендує голова міста, де здійснено реформу ЖКГ. А кандидатура віце-прем'єр-міністра Володимира Рибака у зв'язку зі зміною його статусу буде переголосовуватися. Кандидатуру на посаду керівника міністерства з регіонального розвитку і будівництва теж поки що невідомо.

Голова Верховної Ради спростував інформацію про тиск з його боку на Генеральну прокуратуру в питанні розслідування справи блокування приміщення електрощитової парламенту представниками опозиції. «Це не тиск на Генеральну прокуратуру, це природна реакція керівника установи, якою є парламент, на відписку Генпрокуратури», — зазначив глава парламенту.

Відповідаючи на запитання про участь опозиції у пленарних засіданнях, Олександр Мороз підкреслив: «Я хотів би, щоб вони працювали в сесійному залі. Однак я можу тільки запевнити, що сесія проводитиметься планово».

Редактора газети звільнили з-під варти

Таке рішення ухвалив Верховний Суд України після розгляду касаційної скарги журналіста. Крім того, скасовано вирок апеляційного суду Севастополя, яким Володимира Лутьєва було засуджено до восьми років позбавлення волі з конфіскацією майна. Справу направлено на новий розгляд у той самий суд, але в іншому складі суддів.

Редактор газети «Евпаторийская неделя» та інтернет-видання «Крымский майдан. Зона противостояния» опублікував серію статей про корупцію у правоохоронних органах Криму. Після цього на журналіста завели кримінальну справу, а згодом засудили. Справою Лутьєва зацікавилася Уповноважений Верховної Ради з прав людини Ніна Карпачова. «Тим, що я сиджу перед вами, я зобов'язаний Ніні Карпачовій», — заявив Володимир Лутьєв журналістам на прес-конференції. Він також сказав, що втручання Уповноваженого з прав людини не лише сприяло ухваленню справедливого рішення у Верховному Суді, а й допомогло пережити перебування в численних СІЗО. Найгіршим з яких, за словами журналіста, виявилося сімферопольське. Тепер Володимир Лутьєв чекає на новий розгляд своєї справи і сподівається на справедливість кримської Феміди.

Тетяна ПАСОВА.

На знімку: Ніна Карпачова та Володимир Лутьєв.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Відповідно до частини першої статті 97 Закону України «Про вибори народних депутатів України», постанови Центральної виборчої комісії від 16 березня 2007 року №20 «Про визнання обраною народним депутатом України Горбенко Н. А.» Центральна виборча комісія офіційно оприлюднює відомості про обраного народного депутата України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі 26 березня 2006 року.

Горбенко Наталія Арсентіївна, 1955 року народження, освіта вища, директор товариства з обмеженою відповідальністю «Вайсе-Стиль», проживає в місті Черкасах, член Партії регіонів, включена до виборчого списку Партії регіонів під № 209.

Центральна виборча комісія.

Дійшли згоди: стратегію розвитку держави ухвалити консенсусом

(Початок на 1-й стор.).

А прес-служба глави держави повідомила, що більшість і опозиція публічно оголошують про наміри забезпечити конструктивну співпрацю і сідають за стіл переговорів.

Під час вчорашніх політичних консультацій у секретаріаті Президента за участі керівництва держави і лідерів парламентських фракцій прийнято рішення створити робочу групу, яка інвентаризуватиме поточні законопроекти і визначатиме їхню пріоритетність, та сформувати конституційну комісію з представників різних політичних сил і органів влади. Вчора ввечері мало відбутися перше засідання робочої групи.

Підсумки консультацій підбив Президент: представники більшості та опозиції за участі секретаріату Президента сформують спільну робочу групу, визначать її порядок денний, умови діяльності й очікуваний результат.

Протягом п'яти днів має бути сформована єдина робоча комісія, яка працюватиме над змінами і доповненнями до Конституції. Її склад глава держави готовий затвердити в п'ятницю, 23 березня.

До першочергових В. Ющенко запропонував віднести законопроекти, які стосуються бюджетного процесу, приватизації, діяльності малого і середнього бізнесу, відшкодування ПДВ, повернення вкладів населення.

Лідер БЮТ Юлія Тимошенко запропонувала до списку питань, над якими працюватиме група, внести голосування за кандидатуру Володимира Огризка на посаду міністра закордонних справ, проведення референдуму стосовно форми державного правління та інші теми, про які зазначено в нещодавній заяві опозиції.

А Прем'єр-міністр Віктор Янукович заявив, що в країні немає політичної кризи. «Парламент працює, уряд працює, економіка зростає, бюджет збільшується, приймаються рішення, і, до речі, вони приймаються разом з Президентом», — підкреслив глава уряду. Водночас прем'єр зазначив, що готовий працювати над удосконаленням Конституції і делегувати в робочу групу професіоналів.

Продаж землі несе загрозу суверенітету

Про це заявив Голова Верховної Ради України Олександр Мороз, виступаючи на II з'їзді Всеукраїнської спілки власників земельних та майнових паїв.

Глава парламенту нагадав, що Верховна Рада продовжила на рік мораторій на продаж землі сільськогосподарського призначення. За словами О. Мороза, упродовж року необхідно ухвалити більш як 20 законів, які унормовують ринок землі. Нинішнього тижня парламент планує розглянути один із найскладніших законів — «Про державний земельний кадастр». Голова Верховної Ради зауважив, що необхідно «мінімум три — чотири роки», щоб цей закон почав працювати. О. Мороз наголосив, що без законодавчого забезпечення ринку землі існує велика загроза шахрайських оборудок із нею.

Голова Верховної Ради назвав такою, що заслуговує на увагу, пропозицію щодо продажу землі тільки державному земельному банку. На думку О. Мороза, варто ухвалити короткий закон про організацію продажу землі, відповідно до якого земля має продаватися за середньосвітовою ціною, всі гроші від здійснення земельних операцій поступатимуть за перерахунком, а 40 відсотків цих коштів спрямовуватимуть до бюджету. Глава парламенту також вважає за необхідне внести зміни до законодавства про оренду землі, відповідно до яких орендар братиме землю в оренду на 5—10 років.

Аналізуючи політичну ситуацію у державі, О. Мороз вкотре наголосив на необхідності завершення другого етапу політреформи вже нинішнього року, «передати місцевим радам всю владу на місцях», бо інакше, за його словами, «землерозпорядники будуть безправними». «Ми не допустимо реставрації попередньої моделі державного управління. Ми повинні запровадити європейську модель здійснення влади», — заявив він. І висловив переконання, що «Верховна Рада України витримає всі барабанні бої», і у парламенті обов'язково буде створено широку коаліцію, до складу якої можуть увійти «ті депутати з опозиційних фракцій, які хочуть виконувати свої конституційні обов'язки, хочуть працювати в ім'я народу» і які «голосуватимуть так, як потрібно суспільству».

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Парламентарії визначать строки повноважень місцевих органів влади

■ ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

(Початок на 1-й стор.).

Завтра, крім питання ратифікації, парламентарії заслухають доповідь координаційної ради з адаптації законодавства України до законодавства Європейського союзу і інформацію Міністерства оборони та Міністерства закордонних справ України про можливе розміщення на території нашої країни протиракетних систем іноземних держав. Крім того, відбудуться парламентські слухання: «Захист прав інтелектуальної власності в Україні: проблеми законодавчого забезпечення та правозастосування».

Низка кадрових питань у порядку денному четверга. Народні депутати призначатимуть членів Вищої ради юстиції та Вищої кваліфікаційної комісії суддів. А ще парламентарії розглянуть низку законопроектів про соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, та декілька законопроектів із пропозиціями Президента, зокрема, зміни до закону про місцеве самоврядування.

Звіт тимчасової слідчої комісії з питань перевірки ситуації із забезпеченням природним газом українських споживачів, розрахунками за поставлений природний газ та можливими порушеннями діючого законодавства на енергетичному ринку України запланований на п'ятницю.

За словами Першого заступника глави парламенту, уряд до 5 квітня має подати на розгляд парламенту план заходів з вдосконалення поліпшення матеріального забезпечення трудящих до 2011 року. Відповідне протокольне доручення з цього приводу підготує Верховна Рада.

Наталя ЯРЕМЕНКО.

На знімку: Андрій Кожем'якін, Равіль Сафіуллін.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ

Скажіть правду про Юлію Тимошенко!

Звернення до Президента України Віктора Ющенка

Шановний пане Президенте!

13 вересня 2005 року в інтерв'ю агентству Ассошіейтед Пресс Ви звинуватили експрем'єр-міністра Юлію Тимошенко в тому, що вона, зловживаючи становищем глави уряду, списала свої борги перед кредиторами часів, коли очолювала корпорацію ЄЕСУ, в сумі 8 мільярдів гривень. За законом, такі діяння є злочином.

Я ні на мить не припускаю, що в ролі глави держави Ви могли робити таку заяву з мотивів політичної помсти чи без перевірки допущених екс-прем'єркою зловживань. Не припускаю також, що хтось міг Вас, всенародно обраного Президента, використати для зведення бізнесових порахунків. Я й сьогодні вірю, що це Ваше звинувачення мало серйозні юридичні підстави і було правдивим і чесним перед лицем українського народу та світової громадськості.

Саме з цього я виходив, коли в сесійній залі Верховної Ради України 15 березня запитав Юлію Тимошенко, чи поверне вона такий великий борг, що дозволило б Україні мати бездефіцитний бюджет й істотно підвищити зарплати та пенсії громадянам України. Не даючи відповіді по суті, майстриня безмежного цинізму і спекулятивної брехні вдалася до навішування ярликів і образ.

Сьогодні Юлія Тимошенко, звинувачена Вами у кримінальних діяннях, є Вашим найближчим соратником у боротьбі з антикризовою коаліцією, яка розгрібає завали і її бездарного прем'єрства. Чесно кажучи, мене, як і мільйони українців, дивує така Ваша дружба, потурання її патологічним зазіханням на владу і цинічним методам політичної боротьби. Втім, аморальність пані Тимошенко давно відома, її не виправить ніщо. Проте Ваше з нею союзництво, задоволення всіх її забаганок і мовчання з приводу її неприкритого намагання маніпулювати Вами так, як маніпулює вона частиною обманутого нею народу, змушує мене як громадянина і політика звернутися до Вас з публічним зверненням. Чи підтверджуєте Ви й сьогодні висунуті Вами 13 вересня 2005 року звинувачення Юлії Тимошенко у зловживанні службовим становищем і кримінальних діяннях проти Української держави? Чому Ви як Президент України не вжили заходів для притягнення її до відповідальності? Чому дозволяєте їй використовувати Вас у маніпулюванні українським народом в її кланових інтересах і цим принижуєте українську державність? Чи означає Ваш політичний союз із Юлією Тимошенко, що Ви взяли курс на криміналізацію й дебілізацію влади та політичного процесу?

Смію думати, що Ви не відмовитесь дати публічну відповідь на ці запитання так само чесно і правдиво, як Ви це зробили 13 вересня 2005 року.

Честь маю.

Іван БОКИЙ,
Народний депутат України, голова фракції Соціалістичної партії України у Верховній Раді України.

Основна турбота про школярів

■ ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

«Педагогічний колектив і батьківський комітет загальноосвітньої школи I—III ступенів № 47 висловлює щиру вдячність депутатові Верховної Ради Вернидубову Івану Васильовичу за постійну увагу й турботу, що він їх проявляє до учнів нашої школи. Це й дійова допомога в організації літнього оздоровчого відпочинку, поповнення матеріально-технічної бази школи, щорічні новорічні подарунки, екскурсії. 27 грудня минулого року таким черговим новорічним подарунком стала поїздка дітей шкільного округу в зоопарк Ялти. Оплата квитків, фінансова допомога для придбання солодощів зробили поїздку особливо значущою. Адміністрація школи дякує Івану Васильовичу, бажає йому здоров'я, благополуччя, творчих успіхів і сподівається на подальшу співпрацю в році нинішньому.

Н. В. КОЗЛОВА, директор школи».

«Шановний Іване Васильовичу!

У нашій школі є оркестр народних інструментів. Для виступів у міських заходах (фестивалях і конкурсах) потрібні українські костюми. Коштів для їх придбання в нас немає. Просимо Вас допомогти — виділити суму 700 гривень для пошиття дитячих костюмів.

Директор школи № 36 Ткаченко З. М.»

Ці два листи я побачив на столі в Анатолія Олійника — помічника народного депутата України Івана Вернидубова. «На костюми гроші Іван Васильович виділив», — сказав Анатолій Григорович.

Народним депутатом Іван Васильович уже другу каденцію. Першого разу в 2002 році до Верховної Ради України обрали по мажоритарному округу мешканці найбільших Гагарінського і Балаклавського районів Севастополя.

Школи в селах Балаклавського району вважаються міськими, але, приймаючи рішення про матеріально-технічне їх постачання, начальство часто дотримується логіки: «Учнів мало — зайвого не просіть». Іван Вернидубов, який сам виріс у селі, з такою логікою не згодний. Він уже запропонував свій варіант закону про статус Севастополя. Але поки проблема не урегульована на державному законодавчому рівні, народний депутат робить це «у ручному режимі». Відпочинок і творчість — лише частина інтересів, якими живуть сільські школярі. Основне — навчальний процес. І парламентарій допомагає забезпечити його на сучасному матеріально-технічному рівні. Самодіяльні шкільні артисти із села Хмельницького одержали від народного обранця не тільки костюми, а й обладнання для комп'ютерного класу. А для школи в Передовому Вернидубов домігся виділення п'яти комп'ютерів.

Завдяки старанням народного депутата два шкільних округи — в Орлиновській і Терновській сільрадах — отримали шкільні автобуси. А в школі села Гончарне до початку навчального року капітально відремонтували підлогу.

І останнє. Цей матеріал зможуть прочитати у всіх школах і дитячих садках сіл у Балаклавському окрузі: Іван Васильович Вернидубов забезпечив ці заклади річною передплатою на газету «Голос України».

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

Фото автора.

На знімку: народний депутат України Іван Вернидубов **(у центрі)** з орлиновським сільським головою Валерієм Сендеровичем **(праворуч)** і помічником депутата Анатолієм Олійником обговорюють проблеми сіл Балаклавського району.

Українському союзу промисловців і підприємців — 15 років

Навесні 1992 року українські промисловці і підприємці об'єдналися, щоб в умовах переходу до ринку навчитися захищати свої інтереси. Тоді установчий договір підписали близько 100 суб'єктів господарської діяльності. Нині в УСПП — майже 40 тисяч підприємств, котрі загалом виробляють понад 80% валового внутрішнього продукту країни.

За 15 років в УСПП склалися традиції цивілізованого лобіювання інтересів бізнесу. Український союз промисловців і підприємців веде конструктивний діалог з владою — його учасники представлені у громадських колегіях міністерств і відомств, регіональних адміністрацій, обрані народними депутатами рад усіх рівнів. Регулярними стали форуми «Бізнес і влада — партнери» за участі Президента і членів уряду. Союз активно впливає на законодавчу сферу. Багато в чому завдяки зусиллям промисловців і підприємців нині ухвалено закон про основи державної регуляторної політики, серію нормативних актів з питань оподаткування. В активі ділової громадськості —збереження спрощеної системи оподаткування для малого і середнього бізнесу, закон про державні закупівлі, що сприяє прозорості тендерів.

УСПП чи не першим підняв тривогу, коли явище рейдерства стало загрожувати не лише стабільній роботі окремих підприємств, а й економіці країни в цілому. Нині союз ініціює створення громадських експертних рад при органах державної влади, створює вертикаль захисту бізнесу від потенційних ризиків і загроз.

За наполяганням парламентаріїв — представників промислової громадськості у грудні 2006 року було ухвалено «антирейдерський» закон. Він розмежовує справи, підвідомчі господарським судам і судам загальної юрисдикції, виправляє недоліки законодавства у визначенні підсудності справ. Серед ініціатив УСПП — створення реєстру

нечесних суддів і неправомірних рішень судів щодо перерозподілу власності.

Для того, щоб промисловці і підприємці могли довести свою конкурентоспроможність на міжнародному рівні, УСПП проводить більш як 30 бізнес-форумів на рік. Представництва Українського союзу промисловців і підприємців є у 20 країнах світу. Створені й успішно працюють Україно-німецький форум, інвестиційні ради УСПП — РСПП (Російський союз промисловців і підприємців), Україна — Казахстан.

Нещодавно союз став першою всеукраїнською громадською організацією, що отримала сертифікат якості ISO 9001:2000. Відтепер послуги УСПП правового, економічного, інформаційного характеру відповідають світовим стандартам досконалості.

Оцінюючи пройдений шлях, народний депутат, президент УСПП Анатолій Кінах **(на знімку)** каже: «Ми зробили нашу громадську організацію потужною і надійною опорою для кожного підприємця. Ми будемо й надалі активно впливати на формування й реалізацію державної політики у соціально-економічній сфері».

Людмила ВОЛОДИМИРСЬКА.

■ ПОДЯКА

Повірте, в мене ожила душа...

До редакції «Голосу України» надійшов лист від удови міліціонера, загиблого при виконанні службових обов'язків, жительки міста Добропілля Донецької області Наталії Василівни Білик. Від імені 45 сімей мешканців Донецької області, які також втратили своїх синів, чоловіків та батьків при виконанні ними службових обов'язків, вона дякує народному депутатові України Володимиру Малишеву, який протягом багатьох років надає як моральну, так і матеріальну підтримку сім'ям загиблих працівників міліції.

У листі зокрема йдеться: «Малишев В. С. примусив усіх згадати про обов'язок живих перед загиблими і віддати їм шану, згадати про їхніх дітей і батьків. Володимир Степанович допомагав матеріально, вирішував усі наші житейські проблеми, став рідним у кожній родині. Почав будуватися меморіальний комплекс загиблим співробітникам міліції, храм Іоанна-воїна, вийшла книга пам'яті. Спочатку в Донецькій області, а вже потім і по всій Україні започаткувався День Пам'яті загиблих співробітників міліції. Повірте, в мене ожила душа, забулися ті гіркі роки забуття і зневіри, та й матеріально стало значно легше...

Саме за його турботу Володимиру Степановичу в цьому році присвоєно звання «Почесний громадянин Олександрійського району»...

Володимир Степанович організував асоціацію «Честь і гідність» і продовжує творити добро...»

■ ОФІЦІЙНО

«У зв'язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата України Слаути В. А. вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

Грицая Дмитра Івановича (номер посвідчення 086/10),

Деркача Михайла Васильовича (номер посвідчення 086/04),

Жарікова Олександра Юлійовича (номер посвідчення 086/05),

Ієвлєва Володимира Анатолійовича (номер посвідчення 086/13),

Каленика Володимира Миколайовича (номер посвідчення 086/24),

Калюжного Миколи Никифоровича (номер посвідчення 086/14),

Квітки Галини Василівни (номер посвідчення 086/22),

Ландари Олександра Пилиповича (номер посвідчення 086/18),

Нестеренка Євгена Григоровича (номер посвідчення 086/12),

Омельяненка Григорія Григорійовича (номер посвідчення 086/08),

Перебийніса Андрія Леонідовича (номер посвідчення 086/19),

Ралітного Миколи Васильовича (номер посвідчення 086/11),

Риштакова Віталія Володимировича (номер посвідчення 086/16),

Семенюка Володимира Калениковича (номер посвідчення 086/23),

Слаути Андрія Вікторовича (номер посвідчення 086/20),

Стаценка Станіслава Григоровича (номер посвідчення 086/06),

Суслікова Олексія Віталійовича (номер посвідчення 086/21),

Суслікова Сергія Віталійовича (номер посвідчення 086/17),

Тарана Олександра Миколайовича (номер посвідчення 086/15),

Татарчука Геннадія Петровича (номер посвідчення 086/07).

Управління кадрів».

Поіменне голосування про подолання вето Президента України на Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про державні гарантії відновлення заощаджень громадян України» (№0915)

Дата голосування: 16/березень/2007 12:50
За: 235 Проти: 0 Утрималось: 0 Не голосувало: 18
Всього: 253 Рішення не прийнято

Позафракційні
Кількість депутатів: 8

Борзих О.І.	За	Вінський Й.В.	Відс.
Волков О.А.	За	Гармаш Г.Ф.	Відс.
Заплатинський В.М.	За	Зубець М.В.	За
Зубик В.В.	За	Толстенко В.Л.	Відс.

За: 5 Проти: 0 Утрималось: 0 Не голосувало: 0 Відсутні: 3

Фракція Партії регіонів у Верховній Раді України
Кількість депутатів: 186

Андрос С.О.	За	Антемюк А.Д.	За
Антипенко І.В.	За	Аркаллаєв Н.Г.	За
Ахметов Р.Л.	За	Бахтеєва Т.Д.	Не гол.
Бевзенко В.Ф.	За	Берташ В.М.	За
Біба В.Т.	За	Білаш Б.Ф.	За
Білий О.П.	За	Богатирьова Р.В.	За
Богуслаєв В.О.	За	Болдирєв Ю.О.	За
Бондар В.О.	За	Бондаренко В.В.	Не гол.
Бондаренко О.А.	За	Бондик В.А.	Відс.
Борт В.П.	За	Бронніков В.К.	За
Бурлаков П.М.	За	Васильєв О.А.	За
Вернидубов І.В.	За	Вечерко В.М.	За
Вілкул О.Ю.	За	Волошенков Д.Б.	За
Воропаєв Ю.М.	За	Галуненко О.В.	За
Герман Г.М.	За	Геллер Є.Б.	Не гол.
Горбаль В.М.	За	Горбатюк А.О.	За
Грицак В.М.	За	Гуменюк І.М.	За
Гусаров С.М.	За	Дарда О.П.	За
Дейч Б.Д.	За	Демидко В.М.	За
Демчишен В.В.	За	Демянко М.І.	За
Джига М.В.	Не гол.	Євтухов В.І.	За
Єгоренко Т.В.	За	Єфремов О.С.	За
Журавко О.В.	За	Забарський В.В.	За
Заблоцький В.П.	За	Засуха Т.В.	За
Зац О.В.	За	Зварич І.Т.	За
Звягільський Ю.Л.	За	Злочевський М.В.	За
Зубанов В.О.	За	Іванов В.М.	За
Ілляшов Г.О.	За	Ісаєв Л.О.	За
Калашніков О.І.	За	Калетнік Г.М.	За
Кальніченко І.В.	За	Кальцев С.Ф.	За
Калюжний В.А.	За	Каракай Ю.В.	За
Кий С.В.	За	Кириченко Л.Ф.	За
Кисельов В.О.	За	Ківалов С.В.	Не гол.
Кічатий Ю.С.	Не гол.	Климець П.А.	За
Клімов Л.М.	За	Клюєв С.П.	За
Ковалевська Ю.С.	За	Ковальова Ю.В.	За
Кожара Л.О.	За	Козаков І.В.	За
Козуб О.А.	За	Колесніков Б.В.	За
Колесніченко В.В.	Не гол.	Колоцей Ю.О.	За
Комар М.С.	За	Кондратьєва Т.В.	За
Корж П.П.	За	Коржев А.Л.	Не гол.
Корсаков О.Я.	За	Кравцов О.О.	За
Круглов М.П.	За	Кукоба А.Т.	За
Ландик В.І.	За	Ландік В.І.	За
Лапін Є.В.	За	Ларін С.М.	За
Ледида О.О.	За	Лелюк О.В.	За
Лещинський О.М.	За	Лещинський О.О.	За
Лисов І.В.	За	Литвинов Л.Ф.	За
Личук В.І.	За	Лісін М.П.	За
Літвінов В.Г.	За	Лук'янов В.В.	За
Майборода С.Ф.	За	Макеєнко В.В.	За
Малишев В.С.	За	Мальцев В.О.	За
Маньковський Г.В.	За	Матвійчук Е.Л.	За
Матюха В.В.	За	Мельник П.В.	Не гол.
Мельник С.А.	За	Мироненко М.І.	За
Мірошниченко Ю.Р.	За	Мітрошкін І.О.	За
Момот С.В.	За	Муц О.П.	За
Наконечний В.Л.	За	Нетецька О.А.	За
Орлов А.В.	За	Павленко Е.І.	За
Панасовський О.Г.	За	Пачесюк С.Н.	За
Пеклушенко О.М.	За	Петрик П.П.	За
Петров Б.Ф.	За	Петросов В.А.	За
Пєхота В.Ю.	За	Писарчук П.І.	За
Пінчук А.П.	За	Піскун С.М.	За
Плотніков О.В.	За	Попеску І.В.	За
Потапов В.І.	За	Прасолов І.М.	За
Пригодський А.В.	За	Присяжнюк М.В.	За
Притика Д.М.	За	Прокопенко В.Є.	Не гол.
Пшонка А.В.	За	Радзієвський О.В.	За
Разгоняєв М.В.	За	Рижук С.М.	За
Римарук О.І.	За	Романюк М.П.	За
Руднік А.А.	За	Савчук О.В.	За
Саламатін Д.А.	За	Самойленко Ю.П.	За
Самофалов Г.Г.	За	Сандлер Д.М.	За
Сафіуллін Р.С.	За	Святаш Д.В.	За
Селіваров А.Б.	За	Синиця А.М.	За
Сівкович В.Л.	За	Скубашевський С.В.	За
Скудар Г.М.	За	Слободянюк В.Й.	За
Смітюх Г.Є.	За	Сокіл А.О.	За
Солтус П.С.	За	Стоян О.М.	За
Сулковський П.Г.	За	Сухий Я.М.	За
Табачнік Я.П.	За	Тедеєв Е.С.	За
Тихонов В.М.	За	Турманов В.І.	За
Фалько В.І.	За	Фесенко Л.І.	За
Хара В.Г.	За	Хомутиннік В.Ю.	Не гол.
Цапюк С.К.	За	Царьов О.А.	За
Цюрко П.І.	За	Черноморов О.М.	За
Чертков Ю.Д.	За	Чечетов М.В.	За
Чмир Ю.П.	Не гол.	Чорновіл Т.В.	За
Шенцев Д.О.	За	Шкіря І.М.	За
Щербань А.В.	За	Ядуха В.С.	За
Якименко М.Є.	За	Янковський М.А.	За
Янукович В.В.	За	Ярощук В.І.	За

За: 173 Проти: 0 Утрималось: 0 Не голосувало: 12 Відсутні: 1

Фракція «Блок Юлії Тимошенко»
(політичних партій «Всеукраїнське об'єднання Батьківщина», Українська соціал-демократична партія)
Кількість депутатів: 125

Абдуллін О.Р.	Відс.	Антіпов О.М.	Відс.
Баграєв М.Г.	Відс.	Білорус О.Г.	Відс.
Бірюк Л.В.	Відс.	Боднар О.Б.	Відс.
Бондаренко О.Ф.	Відс.	Буджерак О.О.	Відс.
Буряк О.В.	Відс.	Буряк С.В.	Відс.
Васадзе Т.Ш.	Відс.	Веревський А.М.	Відс.
Вершиніна І.С.	За	Видрін Д.Г.	Відс.
Вітенко О.А.	Не гол.	Волинець М.Я.	Відс.
Воротнюк І.Б.	Відс.	Гасюк П.П.	Відс.
Гладій М.В.	За	Глусь С.К.	Відс.
Гнаткевич Ю.В.	Відс.	Губський Б.В.	Відс.
Данілов О.М.	Відс.	Денісова Л.Л.	Відс.
Дереевляний В.Т.	Відс.	Дончак В.А.	Відс.
Єдін О.Й.	За	Єресько І.Г.	Відс.
Жеваго К.В.	Відс.	Жиденко І.Г.	Відс.
Забзалюк Р.О.	Відс.	Замковенко М.І.	Відс.
Зімін Є.І.	Відс.	Зозуля Р.П.	Відс.
Зубов В.С.	Відс.	Кальченко В.М.	Відс.
Камчатний В.Г.	Відс.	Кеменяш О.М.	Відс.
Кириленко І.Г.	Відс.	Кирильчук Є.І.	Відс.
Ковзель М.О.	Відс.	Ковтуненко О.В.	Відс.
Кожем'якін А.А.	Відс.	Константинов Є.С.	Відс.
Корж В.Т.	Відс.	Корнійчук Є.В.	Відс.
Королевська Н.Ю.	Відс.	Костенко П.І.	Відс.
Кравчук П.К.	Відс.	Крук Ю.Б.	Відс.
Крючков Д.В.	Відс.	Кузьменко П.П.	Відс.
Куренной В.К.	Відс.	Курило В.С.	Відс.
Куровський І.І.	Відс.	Курпіль С.В.	Відс.
Лабунська А.В.	Відс.	Лебедєв П.В.	Відс.
Левцун В.І.	Відс.	Логвиненко О.С.	Відс.
Лукашук О.Г.	Відс.	Лук'яненко Л.Г.	Відс.
Лук'янчук Р.В.	Відс.	Луцький М.Г.	За
Ляшко О.В.	Відс.	Макієнко В.П.	Відс.
Міщенко С.Г.	Відс.	Мостіпан У.М.	Відс.
Надоша О.В.	Відс.	Немиря Г.М.	Відс.
Одарченко Ю.В.	Відс.	Олійник В.М.	Відс.
Олійник С.В.	Відс.	Омельченко Г.О.	Відс.
Осика С.Г.	Відс.	Пашинський С.В.	Відс.
Петренко В.М.	Відс.	Петрук М.М.	Відс.
Перєдєрій В.Г.	Відс.	Писаренко В.В.	Відс.
Поліщук С.В.	Відс.	Полохало В.І.	Відс.
Портнов А.В.	Відс.	Потімков С.Ю.	Відс.
Радковський О.В.	Відс.	Радовець А.А.	Відс.
Рибаков І.О.	Відс.	Рябека О.Г.	Відс.
Сас С.В.	Відс.	Семинога А.І.	Відс.
Сенченко А.В.	Відс.	Сербін Ю.С.	Відс.
Сивульський М.І.	Відс.	Сігал Є.Я.	Відс.
Сідельник І.І.	Відс.	Сінченко С.Г.	За
Скибінецький О.М.	Відс.	Скубенко В.П.	Відс.
Стасів Л.В.	Відс.	Суслов Є.І.	Відс.
Сушкевич В.М.	Відс.	Таран В.В.	Не гол.
Терьохін С.А.	Відс.	Тимошенко Ю.В.	Відс.
Ткаченко В.В.	Відс.	Томенко М.В.	За
Триндюк Ю.Г.	Відс.	Турчинов О.В.	Відс.
Федорчук Я.П.	Відс.	Фельдман О.Б.	Відс.
Хмельницький В.І.	Відс.	Чепинога В.М.	Відс.
Чичков В.М.	Відс.	Чудновський В.О.	Відс.
Шаго Є.П.	Відс.	Шаманов В.В.	Відс.
Швець В.Д.	Відс.	Шевченко А.В.	Відс.
Шевчук С.В.	Відс.	Шепелев О.О.	Відс.
Шишкіна З.Л.	Відс.	Шкіль А.В.	Відс.
Шлемко Д.В.	Відс.	Шустік О.Ю.	Відс.
Яворівський В.О.	Відс.		

За: 6 Проти: 0 Утрималось: 0 Не голосувало: 2 Відсутні: 117

Фракція Блоку «Наша Україна»:
політична партія «Народний Союз Наша Україна», Народний Рух України, Партія промисловців і підприємців України, Конгрес Українських Націоналістів, УРП «Собор», Партія Християнсько-демократичний Союз
Кількість депутатів: 79

Аржевітін С.М.	Відс.	Артеменко Ю.А.	Відс.
Безсмертний Р.П.	Відс.	Беспалий Б.Я.	Відс.
Бичков С.А.	Відс.	Білозір О.В.	Відс.
Богашева Н.В.	Відс.	Бондар О.М.	Відс.
Борисов В.Д.	Відс.	В'язівський В.М.	Відс.
Герасим'юк О.В.	Відс.	Гірник Є.О.	Відс.
Гнатенко Л.М.	Відс.	Головатий С.П.	Відс.
Горошкевич О.С.	Відс.	Григорович Л.С.	Відс.
Гуменюк О.І.	Відс.	Гуреєв В.М.	Відс.
Давимука С.А.	Відс.	Джемілєв М.	Відс.
Довгий С.О.	Відс.	Довгий Т.О.	Відс.
Єханургов Ю.І.	Відс.	Жванія Д.В.	Відс.
Жебрівський П.І.	Відс.	Зейналов Е.Д.	Відс.
Івченко О.Г.	Відс.	Карпук В.Г.	Відс.
Катеринчук М.Д.	Відс.	Келестин В.В.	Відс.
Кендзьор Я.М.	Не гол.	Кириленко В.А.	Відс.
Кінах А.К.	Відс.	Ключковський Ю.Б.	Відс.
Князевич Р.П.	Не гол.	Коваль В.С.	Відс.
Козаченко О.О.	Відс.	Король В.М.	Відс.
Кріль І.І.	Відс.	Круць М.Ф.	Відс.
Куйбіда В.С.	Відс.	Кульчинський М.Г.	Відс.
Кучеренко О.Ю.	Відс.	Лановий В.Т.	Відс.
Левченко К.Б.	Відс.	Лещенко В.М.	Відс.
Лижичко Р.С.	Відс.	Лопушанський А.Я.	Відс.
Ляпіна К.М.	Відс.	Майко В.І.	Відс.
Мартиненко М.В.	Відс.	Марущенко В.С.	Відс.
Матвієнко А.С.	Відс.	Мойсик В.Р.	Відс.
Одайник М.М.	Відс.	Омельченко О.О.	Відс.
Оніщук М.В.	Відс.	Поживанов М.О.	Відс.
Полянчич М.М.	Відс.	Поляченко В.А.	Відс.
Порошенко П.О.	Відс.	Прокопович Н.В.	Відс.
Ружицький А.М.	Відс.	Сокирко М.В.	Відс.
Сташевський С.Т.	Відс.	Стретович В.М.	Відс.
Танюк Л.С.	Не гол.	Тополов В.С.	Відс.
Третьяков О.Ю.	Відс.	Удовенко Г.Й.	Відс.
Федун О.Л.	Відс.	Чорноволенко О.В.	Відс.
Чубаров Р.А.	Відс.	Шкляр В.Б.	Відс.
Шкрібляк А.В.	Відс.	Шкутяк З.В.	Не гол.
Шпиг Ф.І.	Відс.	Ющенко П.А.	Відс.
Яковина М.М.	Відс.		

За: 0 Проти: 0 Утрималось: 0 Не голосувало: 4 Відсутні: 75

Фракція Соціалістичної партії України у Верховній Раді України
Кількість депутатів: 31

Баранівський О.П.	За	Богачук В.С.	За
Бойко В.С.	За	Бокий І.С.	За
Бондарчук І.М.	За	Бугаєць А.О.	За
Бульба С.С.	За	Волга В.О.	За
Гончаров М.О.	За	Данілін М.О.	За
Зубко Ю.Г.	За	Кузьменко С.Л.	За
Кунченко О.П.	За	Малиновський О.П.	За
Матвієнков С.А.	За	Мельничук М.В.	За
Мендусь Я.П.	За	Мордовець Л.М.	За
Мороз О.О.	Відс.	Поляков В.Л.	За
Савосін Г.А.	За	Садовий М.І.	За
Сільченко В.А.	За	Сподаренко І.В.	За
Тарасов В.В.	За	Урбанський І.А.	За
Філіндаш Є.В.	За	Червонописький С.В.	За
Чмирь С.М.	За	Чукмасов С.О.	За
Шибко В.Я.	За		

За: 30 Проти: 0 Утрималось: 0 Не голосувало: 0 Відсутні: 1

Фракція Комуністичної партії України у Верховній Раді України
Кількість депутатів: 21

Александровська А.О.	За	Алексеєв І.В.	За
Бабурін О.В.	За	Борщевський В.В.	За
Герасимов І.О.	За	Голуб О.В.	За
Грач Л.І.	За	Заклунна-Мироненко В.Г.	За
Кілінкаров С.П.	За	Кравченко М.В.	За
Мармазов Є.В.	За	Мартинюк А.І.	За
Матвєєв В.Г.	За	Наливайко А.М.	За
Оплачко В.М.	За	Парубок О.Н.	За
Пономаренко Г.Г.	За	Самойлик К.С.	За
Симоненко П.М.	За	Ткаченко О.М.	За
Цибенко П.С.	За		

За: 21 Проти: 0 Утрималось: 0 Не голосувало: 0 Відсутні: 0

Друкується за рішенням сесії Верховної Ради України.

Постанова Верховної Ради України

Про відзначення 200-ї річниці курортів Криму

У 2007 році минає 200 років з початку освоєння природних територій Криму як курортів, активного використання їх унікальних природних ресурсів і сприятливих для лікування кліматичних умов.

Враховуючи значення курортів Криму для лікування, профілактики захворювань та відпочинку людей, Верховна Рада України **постановляє**:

1. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

у двотижневий термін з дня прийняття цієї Постанови утворити Організаційний комітет з підготовки та проведення заходів щодо відзначення 200-ї річниці курортів Криму, включивши до складу цього комітету представників центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, громадськості, а також науковців;

у двотижневий термін після утворення зазначеного Організаційного комітету розробити та затвердити план заходів, пов'язаних з відзначенням 200-ї річниці курортів Криму, а також вирішити в установленому порядку питання щодо їх організаційного, матеріально-технічного та іншого забезпечення.

2. Державному комітету телебачення і радіомовлення України забезпечити широке висвітлення в засобах масової інформації заходів, пов'язаних з відзначенням 200-ї річниці курортів Криму, організувати тематичні теле- та радіопередачі, присвячені цій річниці.

3. Запропонувати:

Національному банку України виготовити і ввести в обіг ювілейні монети, присвячені 200-й річниці курортів Криму;

Українському державному підприємству поштового зв'язку «Укрпошта» видати серії поштових марок, присвячених 200-й річниці курортів Криму.

4. Рекомендувати Верховній Раді Автономної Республіки Крим здійснити необхідні заходи щодо відзначення ювілею з нагоди 200-ї річниці курортів Криму.

5. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ, 22 лютого 2007 року.
№ 693-V.

«Чи є ліки від самознищення?» —

не тільки запитує себе, а й шукає належну відповідь голова Дніпропетровської обласної державної адміністрації Надія ДЄЄВА

■ ЕКОЛОГІЯ

Щораз, коли буваю в наших індустріальних центрах — Дніпродзержинську, Кривому Розі, Павлограді, Нікополі чи в агропромислових сільських районах, що сусідять з ними, мене не залишає почуття величезного занепокоєння за процеси екологічного характеру, що там відбуваються.

Саме тут, на Дніпропетровщині, видобували і видобувають основну масу залізної і марганцевої руди, руд кольорових металів. У 60-і роки на Криворіжжі почали працювати величезні кар'єри з видобутку залізних руд; у 70-і — почався інтенсивний видобуток вугілля в Західному Донбасі, а у 80-і — газу і нафти. Стрімко розвивалася металургійна, хімічна, енергетична галузі, машинобудування, приладобудування і ракетобудування. Одночасно так само інтенсивно розвивався й агропромисловий комплекс із своїм специфічним впливом на природу.

В той же час з боку держави на норми екологічної безпеки не зверталося належної уваги. Як тут не згадати слова видатного дослідника природи Ж. Кусто: «Колись природа загрожувала людині, а тепер людина загрожує природі». На диво точна і чесна оцінка. Сьогодні і ми приходимо до такого розуміння, дивлячись на катаклізми у навколишньому світі.

Нещодавно група авторитетних дніпропетровських науковців за дорученням обласної адміністрації й обласної ради завершила комплексний екологічний аналіз, у якому розглянуто великий і різноманітний спектр природоохоронних питань Наддніпрянщини і шляхи їх розв'язання. Висновки фахівців багато в чому перевернули наше уявлення про довкілля, в якому повсякдень живе кожний із нас.

Втрата хисткої рівноваги

Унікальний природно-ресурсний потенціал області обумовив те, що протягом ста останніх років, і особливо в роки радянської влади, цей регіон був головною металургійною кузнею Російської імперії, потім Союзу, а тепер і України. Господарський комплекс сформувався на базі використання місцевих мінерально-сировинних ресурсів. І цей факт істотно позначився на спеціалізації виробництва, що призвело до високої територіальної концентрації і пріоритетного розвитку гірничодобувної і металургійної промисловості, машинобудування, хімії, паливно-енергетичного комплексу.

Екстенсивний шлях розвитку цих галузей промисловості протягом десятиліть, відставання у переході на нові наукоємні, маловідходні та екологічно чисті технології, невиконання передбачених природоохоронних заходів призвели до величезного техногенного пресу на довкілля. Найвище техногенне навантаження спостерігається в регіонах з розвинутою гірничодобувною промисловістю — Кривбасі, Західному Донбасі, Нікопольському, Верхньодніпровському і Жовтоводському промислових вузлах, де, за розрахунками вчених, воно становить від 200 до 1000 тонн на квадратний кілометр на рік. Ця ситуація унікальна для України.

Під час експлуатації кар'єрів, рудників, шахт у Кривбасі, Західному Донбасі, Нікополь-Марганецькому басейні на поверхню піднімається величезна кількість (майже 90 млн. кубометрів на рік) високомінералізованих (від 10 до 100 грамів солей у літрі) шахтних і кар'єрних вод. У результаті діяльності гірничодобувних підприємств виникли і продовжують збільшуватися серйозні порушення довкілля. Головними з них є підтоплення, зсуви, забруднення підземних і поверхневих вод.

На території області підтоплено 101,6 тис. га (3,2 % загальної площі області).

Найбільш площі підтоплення в Апостолівському, Широківському, Павлоградському і Магдалинівському районах, деяких промислових містах.

Але як «лікувати» цю гігантську «хворобу» і звідки брати величезні фінансові ресурси? Це питання було поставлено вже на першій цього року розширеній нараді обласного держуправління охорони довкілля і на засіданні створеної в області Координаційної ради з питань екології і використання природних ресурсів. Її ми очолили, як співголови, із главою облради Юрієм Вілкулом. Почала активно діяти й екологічний науково-технічна рада при держуправлінні екології, здатна точно і детально оцінювати будь-яку проблему, що виникає в регіоні.

Катастрофонебезпечність

Наприкінці 90-х років ми були свідками страшного лиха, коли на дніпропетровському житловому масиві Тополя за лічені години пішли під землю 12-поверховий будинок, школа і дитячий садок. Хвалити Бога, обійшлося без жертв. Виникнення і розвиток зсувів у межах схилових ділянок обумовлені поєднанням дії низки природних і штучних чинників, які порушують стійкість схилів. Площа, вражена зсувами, становить майже 3,8 тис. га, з них 90 % зсувонебезпечні — впливають техногенні чинники, нераціональна господарська діяльність на території наших міст і районів.

А причина одна: висока концентрація промислових об'єктів, інтенсивний розвиток несприятливих екзогенних геологічних процесів, які зумовлюють наявність значної кількості катастрофонебезпечних об'єктів на території області. Учені попереджають про можливі масштаби розвитку негативних явищ, пов'язаних з аваріями на катастрофонебезпечних об'єктах, що можуть бути дуже значними, важкими, поставлять під загрозу багато важливих об'єктів господарювання і життєдіяльності.

Територія області буквально «напхана» різними магістральними трубопроводами. Вони несуть газ, нафту, аміак та інші продукти і рідкі відходи. А гігантські хвостосховища відходів збагачення, у тому числі і радіоактивних, нагромаджувачі токсичних відходів, сховища хлору, аміаку, пестицидів та інших надзвичайно небезпечних речовин?! У разі надзвичайної ситуації (аварії) на кожному з них може бути порушена екологічна рівновага на значній території. Усі ці чинники погіршують екологічний стан регіону.

Уже не перший рік депутатський корпус і громадські організації Дніпродзержинська, Кривого Рогу, Жовтих Вод порушують питання про надання їхнім містам статусу зони екологічного лиха.

Нині в області нагромаджено майже 8,5 мільярда (!) тонн твердих промислових відходів. Значна їх частина — у гігантських відвалах. Інші — в сотнях шламо- і хвостосховищ. Кількість нагромаджених відходів продовжує збільшуватися на сотні мільйонів тонн за рік, адже утилізується тільки 30% усіх відходів.

Важко навіть уявити собі, які площі колись родючих земель вони займають, як забруднюють грунт і підземні води, як нівечать земельні угіддя, завдаючи значні збитки сільському господарству. Звідси і забруднення продуктів харчування, що негативно позначається на здоров'ї населення.

Забруднення атмосфери в Дніпропетровську, Дніпродзержинську, Кривому Розі вийшло за межі допустимого. Вміст багатьох небезпечних речовин (оксидів вуглецю, азоту, сірки, фенолів, бензапірену та інших) в атмосфері цих міст перевищує гранично допустимі норми у 3-5-10 разів. Ця проблема — найважливіша для Дніпропетровської області, адже в цих містах проживає близько 70% її населення.

Саме тому, з метою кардинальної зміни ситуації, ми прийняли рішення збільшити число учасників «Програми поліпшення екологічного стану Дніпропетровської області за рахунок зменшення забруднення довкілля основними підприємствами-забруднювачами на 2006-2015 роки» з 10 до 25 підприємств. Ці підприємства викидають 96% усіх шкідливих речовин в атмосферу області. Упевнена, що суворий контроль за виконанням прийнятих підприємствам зобов'язань і підвищена вимогливість до них з боку всіх контрольних державних органів дадуть змогу в досить стислий термін істотно поліпшити екологічну ситуацію в основних промислових центрах області.

Цей короткий огляд показує, що безпечна життєдіяльність населення передусім залежить від комплексного розв'язання екологічних проблем і дотримання екологічної безпеки, як на окремих підприємствах і об'єктах, так і на території окремих районів і регіону загалом.

В останні роки саме розв'язання цих проблем є пріоритетним у діяльності обласної державної адміністрації та органів місцевого самоврядування області. Але повинна бути й обгрунтована державна програма з ліквідації цих та інших чреватих непередбачуваністю явищ.

Екологічний паспорт

Дніпропетровські вчені-екологи докладно вивчили і узагальнили ці руйнівні процеси в довкіллі та ситуації в містах і районах, створивши не менш унікальні документи — екологічний паспорт Дніпропетровської області та екологічну карту області. Це своєрідне дзеркало того визначення, що справді людина-творець перетворилася на загрозу природі. Ось лише перелік системних «паспортних» даних на сьогодні:

— перевищення переважною більшістю промислових підприємств допустимих норм викидів шкідливих речовин в атмосферу, скидів забруднених стічних вод, лімітів утворення відходів;

— стабільне перевищення у 3-5 разів допустимих концентрацій небезпечних забрудників в атмосфері промислових міст;

— перевищення у водоймах області хімічних і бактеріологічних показників забруднення в більшості контрольних проб;

— площинне забруднення підземних вод, що охопило цілі райони області, майже 500 населених пунктів змушені користатися привізною водою через отруєння місцевих джерел водопостачання;

— кілька мільярдів тонн неутилізованих відходів збагачення залізних, марганцевих та інших руд, розкривних і порожніх порід (джерела забруднення атмосфери, підземних і поверхневих вод);

— сотні мільйонів тонн токсичних відходів різних класів, які знаходяться у непристосованих нагромаджувачах (джерела забруднення атмосфери, підземних і поверхневих вод);

— майже 80 мільйонів тонн радіоактивних відходів збагачення уранових руд, накопичених у не законсервованих і вкрай небезпечних з екологічної точки зору хвостосховищах. Усі вони або розташовані у межах міських територій, або прилягають до населених пунктів;

— більш як 1000 тонн непридатних і нерозпізнаних пестицидів і отрутохімікатів, що зберігаються з порушенням елементарних екологічних вимог (потенційні надзвичайно небезпечні джерела забруднення підземних і поверхневих вод);

— майже 90 мільйонів кубометрів високомінералізованих шахтних вод, які скидають в річки Інгулець, Саксагань, Самару;

— надзвичайно небезпечні зсувні процеси в містах Дніпропетровську, Дніпродзержинську, Кривому Розі і деяких інших;

— підтоплення тисяч гектарів земель міських територій, що набуло небезпечного характеру.

Таку «спадщину» отримали ми у третьому тисячолітті, коли ми всерйоз замислюємося про виживання людей на навколосонячній планеті. Так, звичайно, і в минулому столітті багато що робили для приборкання рукотворної діяльності людини проти природи. Цього ніхто не заперечує, але результати, як бачимо, жалюгідні. Адже екологію завжди вважали потрібною з формальної точки зору суспільства, але фактично — необов'язковою як на масштабних новобудовах, так і в діяльності промислових підприємств. Тому головне завдання з розв'язання екологічних проблем лягає на наше покоління.

Діагноз є

Техногенну «хворобу» ми починаємо лікувати і, як завжди, з великим азартом самодіяльності окремих підприємств, органів самоврядування на місцях з елементами «містечкового» розуміння важливості екологічної безпеки.

Шляхи розв'язання: необхідна єдина і цілісна державна науково-технічна програма вирішення екологічних проблем державного масштабу, особливо в тих випадках, коли ці проблеми охоплюють території кількох областей і є спадщиною минулого хижацького ставлення до природи. Наприклад, відведення високомінералізованих шахтних вод у басейн Азовського моря або закачування їх у глибокі підземні горизонти, хімічне знесолення води (такі проекти було розроблено ще в 80-і роки), запровадження технологій зменшення припливу води в шахти.

Або от іще проблема того само рівня: радіоактивні відходи, котрі є спадщиною уранодобування і уранозбагачення. Особливу тривогу викликає те, що в області накопичено близько 80 мільйонів тонн цих відходів, які складовано у 12 хвостосховищах. Протягом 50 років ці процеси здійснювалися без дотримання елементарних норм радіаційної та екологічної безпеки, як під час видобутку, так і під час збагачення уранових руд і зберігання відходів.

Так, радіоактивні відвали породи навіть використовували при будівництві доріг, фундаментів будинків тощо у Дніпродзержинську і Жовтих Водах. Тільки одне з радіоактивних хвостосховищ («С-2») було спеціально підготовлено для зберігання таких відходів, а решта — без спеціальних гідроекранів і покриття, але ж багато які з них сусідять з берегами малих річок чи Дніпра. Нічого подібного немає в жодній іншій області України.

Цю проблему також слід розв'язувати передовсім на державному рівні, шляхом прийняття спеціального закону України про боротьбу з радіаційним забрудненням довкілля, як це зроблено в Німеччині. Півзаходи не допоможуть.

Саме тому ми ініціювали проведення в області виїзного засідання профільного комітету Верховної Ради, таке засідання вже в травні відбудеться в Дніпродзержинську і, я упевнена, буде ефективним і конструктивним.

Ще одна проблема — енергозбереження і мінімізація шкідливого екологічного впливу за рахунок запровадження міжнародних стандартів для промислових підприємств.

У нас в області є фахівці й організації, готові проводити енергетичний та екологічний аудит в інтересах підприємств із високим економічним та екологічним ефектам. Завдання одне — необхідно державне розуміння господарів і керівництва підприємств у розв'язанні цих проблем, адже в цьому зацікавлені всі жителі області.

Але такого розуміння саме і бракує більшості керівників і господарів великих промислових підприємств.

Та ми бачимо, що на підприємствах не поспішають проводити добровільний енергетичний та екологічний аудит, запроваджувати міжнародні стандарти управління охороною довкілля (ISO-14000), управління безпекою праці (OHSAS-18000), як це робиться в європейських країнах. На жаль, самими лише адміністративними заходами, черговими наказами про покарання і черговими інструкціями справі не допоможеш. Тут повинна працювати генеральна лінія нашого уряду — це європейська інтеграція, а Дніпропетровська область — це ділова столиця країни і «вікно в Європу».

Якщо за стандартом управління якістю продукції вже сертифіковано багато підприємств нашої області, то за стандартом управління охороною довкілля — одиниці, а з управління охороною праці і здоров'я трудящих — жодне. Але ж уже нині багато хто із зарубіжних партнерів справедливо вимагає, щоб їхні українські колеги мали ці міжнародні стандарти. У нашій області є три спеціалізовані організації, котрі ведуть підготовку підприємств до міжнародної сертифікації. Робота проводиться під контролем державного регіонального центру стандартизації, метрології і сертифікації.

Потрібна тільки добра воля господарів і керівників підприємств працювати за міжнародними екологічними стандартами. А які наслідки екологічного свавілля? Сьогодні ми спостерігаємо підвищений рівень захворюваності населення, насамперед дітей, у промислових містах, більш високий рівень смертності у порівнянні з середнім по Україні, підвищене навантаження на лікувальні установи і місцевий бюджет охорони здоров'я, зростання соціальної напруженості. Розуміючи це, ми звернулися до Кабінету Міністрів з ініціативою ввести спеціальний коригуючий коефіцієнт при визначенні витрат місцевих бюджетів на охорону здоров'я. І нині вже прийнято рішення про розробку методики визначення коригуючого екологічного коефіцієнта на витрати бюджету на охорону здоров'я і проведення в нашій області відповідного експерименту.

Як лікувати?

Сьогодні керівництво області разом з фахівцями розробляє принципово новий механізм подолання екологічних проблем — Екологічну політику області.

Ми хочемо, щоб рішення екологічних проблем стало пріоритетним у роботі керівників усіх обласних, міських і районних органів влади, керівників усіх організацій і підприємств, розташованих на території області.

Ми чітко ранжуємо екологічні проблеми області на державні, обласні і місцеві і будемо домагатися їх розв'язання на відповідному рівні.

Ми максимально підсилимо адміністративний вплив на керівництво і власників підприємств, зажадаємо підвищення ефективності роботи екологічних і санітарних інспекцій. Для цього створюємо при облдержадміністрації спеціальну робочу групу з контролю за виконанням усіх рішень, спрямованих на поліпшення екологічної ситуації.

Ми переглядаємо екологічні програми підприємств і міст, зажадаємо зробити їх реальними і жорстко проконтролюємо їх виконання.

Варто подумати і про реальні стимули, механізми заохочення впровадження новітніх вітчизняних і закордонних розробок у сфері поліпшення природної середовища існування.

Верховна Рада України повинна посилити природоохоронну правову базу і водночас сформувати пільгову систему оподатковування для тих організацій, котрі вносять реальний вклад у боротьбу з руйнівними процесами від діяльності людини в природі.

Надія ДЄЄВА,
голова Дніпропетровської обласної державної адміністрації, кандидат економічних наук.

На фото з архіву прес-служби ОДА: Надія ДЄЄВА на будівництві сталеплавильного цеху в Дніпропетровську.

Леонід КРАВЧУК: «Якби ми з Іваном Плющем зійшлися на тому, що не потрібно ніяких дострокових виборів, ситуація зараз була б зовсім інша»

На прохання про інтерв'ю перший Президент незалежної України відгукнувся, на відміну від багатьох нинішніх політиків, оперативно: через три дні після телефонного дзвінка його прес-секретареві. Ми зустрілися в непримітному двоповерховому будиночку на вулиці Грушевського поблизу Кабінету Міністрів, де ще кілька років тому він мав свій кабінет.

Леонід Кравчук був елегантним, але втомленим і мав застуджений, трохи охриплий голос. Вже перші запитання дещо насторожили «хитрого лиса», як його називали у період президентства. Наскільки Леонід Кравчук був щирим у розмові з вашим кореспондентом, судити читачам.

На Майдані... революція іде

— Леоніде Макаровичу, 16 липня 1990 року Верховна Рада прийняла Декларацію про державний суверенітет УРСР. А через кілька днів вас обрали головою парламенту...

— 23 липня...

— Вашого попередника Володимира Антоновича Івашка рекомендував на цю посаду пленум ЦК КПУ. А вас хто?

— Моє ім'я назвали з залу депутати. Хоча знаю: ЦК Компартії, зокрема перший секретар ЦК Станіслав Гуренко, підтримали мою кандидатуру.

ДОВІДКА

Володимир Антонович Івашко, Перший секретар Центрального Комітету Комуністичної партії України (1989—1990 роки), Голова Верховної Ради УРСР (травень—липень 1990 року).

Травень 1990 року. Перша сесія новообраної Верховної Ради УРСР. Народний депутат Леонід Кравчук у сесійному залі серед депутацій Вінницької області.
Фото Віталія ШЕВЧЕНКА.

— Тобто, пленуму не було...

— Ні... Висували просто на сесії. Але сказати, що воно було стихійним, я не можу: Гуренко підтримав від імені секретаріату Компартії України. І мені точно відомо: з цього приводу він мав навіть розмову з Горбачовим. Горбачов задав йому запитання: «А хто такий Кравчук?» Гуренко пояснив і той сказав: «Ну, дивіться, як там складається»...

— Уже було видно: влада з рук партії перетікає в ради...

— Після того, як відмінили 6-ту статтю Конституції на з'їзді народних депутатів СРСР, ясна справа — влада перейшла у ради.

— Так чому ж тоді Станіслав Гуренко не пішов?

— Йому пропонували — відмовився. І в розмові я йому задав подібне запитання: «Станіславе Івановичу, а чого вас не пропонує Центральний Комітет?» Він відповів прямо: такі пропозиції були. «Але я, — каже, — знаю: тут треба визначатися — або бути Головою Верховної Ради і скласти повноваження першого секретаря, так зробив Івашко, або залишитися першим секретарем ЦК. Я обрав останнє».

— Чому? Він вам не пояснював?

— Ні.

— В ЦК тоді прогнозували розвиток подій? Були аналітичні записки?

— Писали відділи ЦК. Зокрема, оргвідділ був досить потужним, група помічників була професійно підготовлена. Вони писали аналітичні записки. Особливо після того, коли Івашко пішов заступником до Горбачова по партії. І тоді було кілька записок, я їх читав. Вони були тривожні. Смисл: стільки труда покладено для того, щоб Івашка обрати... Ви, мабуть, пам'ятаєте, як важко його обирали, скільки на нього вилили бруду... І коли він відмовився, відділи ЦК писали, що цим кроком скомпрометували партійну структуру в парламенті, комуністичну більшість, яка не змогла втримати ситуацію і знову буде під тиском, коли почнуть обирати нового Голову Верховної Ради.

— А процеси — суспільні — не аналізувалися, зокрема вуличної демократії?..

— Тоді не було таких проблем. Вулиця почалася пізніше, коли мене обрали головою.

— Перед початком другої сесії у вересні ви побували в кількох науково-дослідних інститутах Києва і під час однієї зустрічі сказали, що «група 239» бере на себе відповідальність за соціально-економічну і політичну ситуацію в республіці, жорстко наводитиме порядок. Після того з'явилися перші голодуючі студенти: почалася так звана революція на граніті, почався перший Майдан — на вулиці Києва виходило до 100 тисяч громадян...

— Ніхто тоді людей не рахував. Завжди існує певне перебільшення. Скажімо, зараз чуємо, що у 2004 році на Майдані були мільйони. Це божевільна цифра для Києва. Весь Київ — три мільйони. Мільйон, два... Люди маніпулюють цифрами, які їм вигідні. Одні кажуть: був мільйон, інші — сто тисяч, одразу в десять разів зменшується.

ДОВІДКА

«Революція на граніті»

Голодовка студентів українських вузів. Розпочалася 1 жовтня 1990 року на площі Жовтневої революції (нині Майдан Незалежності). Тривала до 17 жовтня 1990 року. Після того як парламент ухвалив рішення з шести пунктів, студенти, до яких приєдналися і народні депутати, припинили голодовку. Верховна Рада брала зобов'язання прийняти закон про політичні партії, проведення на початку 1991 року референдуму про довіру/недовіру тодішньому складу парламенту, проведення виборів на багатопартійній основі. Окрім цього, планувалося сприяти проходженню юнаками строкової військової служби на території України. А ще — створити комісію, яка повинна була вивчити питання про націоналізацію майна КПРС і ВЛКСМ. Парламент мав до 30 листопада 1990 року привести Конституцію у відповідність з Декларацією про державний суверенітет УРСР. І найголовніший пункт — Верховна Рада визнала, що до прийняття нової Конституції «ухвалення Союзного договору слід вважати передчасним». Щоправда, виконаний був лише один пункт із постанови — тодішнього Голову Ради Міністрів Віталія Масола Верховна Рада відправила у відставку.

Але справа не в тому, скільки вийшло людей. Тоді люди почали виходити на вулицю і вимагати незалежності України.

— А між Майданом 1990 року і Майданом-2004 ви не бачите зв'язку?

— Це зовсім різні Майдани. Тоді йшлося про те, як вибороти для України НЕЗАЛЕЖНІСТЬ, як ВИЙТИ зі складу Радянського Союзу, як змінити ХАРАКТЕР, я наголошую, СУТНІСТЬ, ЯКІСТЬ ВЛАДИ. А не просто одних олігархів замінити на інших, як це відбулося після недавнього Майдану.

— Дозвольте з вами не погодитися, Леоніде Макаровичу. У 2004 році люди вийшли на Майдан не заради заміни влади. Деякі політики цього й досі не оцінили...

— А для чого?

— Щоб показати, що вони — сила і що думку громадян треба враховувати, що вони вміють захищати свої права...

— Так. Але людина захищає права не загалом, а в конкретних аспектах. В даному разі вони підтримували формування нової влади, підтримували Ющенка: весь Майдан тримав гасла «Так, Ющенко!». Вони клялися перед ним, вони зверталися до нього: веди нас. Вони повірили в лідера опозиції Ющенка і його команду. Повірили.

Ті, хто прийшов, повірили у Віктора Андрійовича. Факт. Відстоювати свої права загалом — це нічого не варте. А відстоювати свої права для зміни влади, щоб нова влада ці права забезпечила, — це вже конкретно.

— Але повернімось у 1990 рік. Одне з гасел тоді було — «Геть Масола, Кравчука!». У жовтні Верховна Рада прийняла рішення про відставку Віталія Масола з посади Голови Ради Міністрів. Це була, кажучи мовою шахістів, жертва фігури заради збереження влади. Хто був ініціатором цієї відставки?

— Ініціатором відставки був ЦК. Гуренко особисто зустрічався з Масолом. Особисто. І запропонував йому такий сценарій: мовляв, треба йти з посади і обирати іншого представника Комуністичної партії, але іншого, бо суспільство налаштоване проти даного уряду.

ДОВІДКА

Масол Віталій Андрійович, Голова Ради Міністрів УРСР (1987—1990 роки), Прем'єр-міністр України (з червня 1994 по березень 1995 року).

Що стосується Голови Верховної Ради... Так питання не ставилося, бо особливість зміщення Голови ВР — зовсім інша річ, аніж відставка уряду, точніше, прем'єра. Тому в ЦК питання про відставку, або самовідставку, або зміщення з посади Голови Верховної Ради взагалі не ставилося на партійній більшості чи «групі 239».

Персональна справа

— Були засідання «групи 239»?

— Двічі на тиждень після завершення сесійного засідання Верховної Ради всі організовано йшли на Банкову на четвертий поверх — там був великий зал на 350 місць, де проводились усі пленуми Центрального Комітету. І там ця група комуністична засідала. Приходили секретарі ЦК. Я проводив засідання, як Голова Верховної Ради, але виступи на цьому засіданні завжди були: хтось виступав від ЦК. І роз'яснював поточний момент, які завдання перед групою стоять. Я від ЦК не виступав.

ДОВІДКА

«Група 239» — неофіційна назва першої парламентської більшості у Верховній Раді першого скликання. Утворена у липні 1990 року. Лідер — народний депутат Олександр Мороз.

— А вами пробували керувати з Банкової?

— Ну, як вам сказати? Не тільки пробували. Були й певні дії. На одному з пленумів ЦК я виступив і висловив таку думку: на засіданнях Верховної Ради не можна покладатися лише на голову парламенту, усі члени партії, народні депутати мають діяти, зокрема секретарі ЦК. Вони мають відстоювати позицію Центрального Комітету. Бо якщо один Голова Верховної Ради візьме на себе цю функцію, він залишиться без підтримки. І його зупинять різними шляхами. Це ж — демократія, є мікрофони.

І було засідання Політбюро. Гуренко спеціально провів. На ньому була заслухана, якщо сформулювати по тих часах, майже персональна справа Кравчука. Майже. Я б не говорив, що персональна, бо нічого не готувалося. Засідання відкрилося спонтанно. І почалися виступи. Серед членів Політбюро були вчений, академік, хтось із аграрників, ще хтось... За рекомендацією ЦК КПРС у Політбюро

Травень 1990 року. Мітинг біля стін Верховної Ради. Жителі республіки протестують проти обрання Володимира Івашка Головою Верховної Ради УРСР.
Фото Віталія ШЕВЧЕНКА.

 Відстоювати свої права загалом — це нічого не варте. А відстоювати свої права для зміни влади, щоб нова влада ці права забезпечила, — це вже конкретно

Жовтень 1990 року. Студентська голодовка, названа «революцією на граніті». Студенти висловлюють протест проти узурпації влади «групою 239». Голодовка завершилася відставкою Голови Ради Міністрів УРСР Віталія Масола.

Фото Дмитра КЛОЧКА.

включалися представники робітничого класу, творчої інтелігенції. І їм не вдалося зробити якісь, я б так сказав, письмові зауваження Голові Верховної Ради. Але спроба така була — повчити Голову Верховної Ради.

— А Гуренко не пробував вас викликати на килим до себе на розмову?

— Ви знаєте, ми обідали, як правило, разом.

— В ЦК?

— В ЦК.

— То ще від Щербицького повелося?..

— Так, Політбюро обідало разом. Коли ж почалися проблеми, перегони, як кажуть, патріотично-демократичні, суверенні, то було не до обіду. Але під час обідів обговорювали всі проблеми, доволі відверто, по-товариському, не було такого... Це було до ГКЧП. Після ГКЧП все змінилось.

— Я вас запитую про це так детально, бо після закінчення студентської голодовки була ситуація з полковником міліції Григор'євим і тодішнім народним депутатом Степаном Хмарою. Арешт Степана Хмари у стінах парламенту для вас був несподіваним?

— Звичайно, несподіваним. Я не прогнозував, що цим може закінчитися. Хоча не поставити це питання на Верховній Ради загалом не можна було. Бо дуже багато було підстав і сигналів. І доповідна записка Потебенька, тоді він був прокурором. І природно, що депутатські групи областей, і група київська депутатська, партійна, куди входили, повторюю, секретарі ЦК, порушили питання про те, щоб внести це питання на засідання парламенту. Президія підтримала. Тоді ще була Президія і роль Президії досить солідною, вагомою, я б так сказав. Вона підтримала, і питання було винесено на сесію. Я сподівався, що все завершиться обговоренням і певними, скажімо, парламентськими висновками. Але після виступу на сесії Потебенька... Він виступив жорстко, аргументовано, я прямо скажу. На той час його виступ був сміливим. І депутати почали вимагати від мене поставити питання на голосування. Я поставив на голосування.

— Але заарештовувати депутата у стінах парламенту...

— За нинішніми нормами це було б неможливо. А тоді були ще залишки тої системи старої.

— А ви знали, що прийдуть міліціонери заарештовувати Степана Ільковича?

— Ні.

— А хто стояв за цим кроком?

— Можливо, це було рішення ЦК. Хоча, знову ж таки, я не був посвячений. І, звичайно, вплив Центрального Комітету на правоохоронні органи був досить серйозним.

— Тобто, вони вас тоді почали відстороньовати трохи?

— Не те щоб відсторонювати, могли дублювати. Те, що повинен був сказати Голова Верховної Ради, міг продублювати Перший секретар ЦК. До Генеральної прокуратури, до правоохоронних органів... За старою схемою. Адже раніше управляв правоохоронними органами тільки Центральний Комітет...

— У ЦК був навіть відділ адміністративних органів...

— Так.

Пасажири «Титаніка»

— На одному з пленумів Центрального Комітету перед ГКЧП ви запропонували розділити партію на соціал-демократичне крило і комуністичне...

— Загалом я багато що пропонував. Дещо було реалізоване. Скажімо, я запропонував прийняти декларацію про економічний суверенітет. І ЦК прийняв цю декларацію, точніше, постанову. За моєю редакцією. Це було надзвичайне явище тоді, у лютому 1990 року.

— Перед виборами до Верховної Ради?..

— Звичайно. Ви розумієте, як це вплинуло на ситуацію? ЦК приймає рішення про НЕЗАЛЕЖНІСТЬ, економічний суверенітет України! Це сьогодні воно нічого не варте, а тоді... Це був виклик!

Я був одним з ініціаторів, і мою пропозицію прийняли, підготовки програми Комуністичної партії України. А тоді була одна програма. КПРС. Але на пленумі, при затвердженні, члени ЦК не погодилися і назвали її програмними принципами. Однак прийняли.

До чого я веду? Я вів весь час лінію: Комуністична партія України не повинна бути бойовим випробуваним загоном КПРС. Я був переконаний: це має бути Комуністична партія України, яка б відстоювала національні інтереси України. Ось була моя логіка, яку я проводив на всіх пленумах ЦК КПУ.

— Повернімося все-таки до вашої пропозиції...

— Коли я побачив, що партія — не тільки українська — розділилась на демократичне і консервативне крило... На XIX партконференції у Москві можна було буквально по залу провести лінію. Вся чиновницька еліта — секретарі райкомів, обкомів — стала консервативним крилом, вся еліта, скажемо так, учених у партії, і духовних людей, від сохи, як ми їх тоді називали, — вони схилялися більше до демократичного крила. Коли я зрозумів, що об'єднати партію неможливо, запропонував такий вихід. Але його не підтримали.

— А хтось підтримував?

— Власне кажучи, пропозиція на голосування не ставилась.

— А у виступах?

— У виступах була підтримка. Але спокійна. Бо більшість засуджувала цю ідею. Я пам'ятаю виступ завідуючого кафедрою історії КПРС Вищої партійної школи. Був такий Орлов, пам'ятаю. Він підготувався сильно. Всі ленінські принципи виклав: як має будуватися партія, статут — від Мартова до Ульянова. Треба сказати, що виступив аргументовано, дуже переконливо, як викладач, професор. Переконав членів Центрального Комітету, що цього робити не можна. Мій виступ після цього, я двічі виступав, не сприймався так, як я хотів.

— Здається, Тернопільський обком партії звертався до вас, щоб ви очолили цей рух у Компартії України...

— Не тільки Тернопільський. Ще деякі обкоми пропонували, окремі члени Центрального Комітету підходили... Це ціла історія. Але я побачив, що руху не виходить. Не виходить. Є крило, є, скажімо, зародки української такої серйозної партії. Я переконував, пам'ятаю, і Гуренка, що ми можемо погубити партію.

Чому я агітував за власний статут, власну програму, власну поведінку партії? Я переконував: бачите? Партія розвалюється на очах. Або ми, як пасажири цього великого лайнера, «Титаніка», разом з ним підемо під воду, або ми, створивши власну партію, залишимося організацією лівого спрямування, яка відстоюватиме національні інтереси України. Найголовніше — людям треба довести, що ми не «п'ята колона», а нас інакше не сприймають. Ви ж розгортаєте партквиток і там читаєте: член КПРС. Не було члена Компартії України. Не було такого взагалі. Член КПРС. І права Центрального Комітету Компартії України були тотожні правам Тамбовського обкому партії. ЦК був, так би мовити, орган, який об'єднував обкоми на території України. І якихось особливих прав Центральний Комітет не мав.

Я ніколи не забуду першу серйозну бесіду з Щербицьким, коли мою кандидатуру запропонували на посаду завідуючого ідеологічним відділом Центрального Комітету партії. Це був січень 1980 року. День мого народження. 10 січня. Мене запросив Щербицький для цієї розмови. Здається, то була субота. Я зайшов. Він був сам. Людей у приймальні не було. Тобто обстановка була сприятлива для розмови. І він зразу сказав: ми хочемо, щоб ви очолили ідеологічний відділ. Єльченко тоді йшов на посаду секретаря міськкому партії. Єльченко, мовляв, пропонує вас. Ще когось назвав. Я скромно: дякую, яке буде рішення, таке буду виконувати. Я ніколи не клявся і нічого подібного ніколи не робив.

Щербицький запитує: «Як ви розумієте політику?»

Відповідаю: «Центральний Комітет партії повинен проводити виважену національну політику, економічну...» Словом, почав викладати свою концепцію. Він слухав, слухав, потім: зупинися. Я зупинився. «Ти правильно говориш, — каже. — Але я хочу від початку, щоб ти зрозумів одну річ. Центральний Комітет Комуністичної партії України політики не виробляє...» Я тільки рота роззявив... «Ще раз: політики не виробляє, виконує. А політику виробляє тільки Центральний Комітет Комуністичної партії Радянського Союзу. Запам`ятай раз і назавжди». От тоді я зрозумів, що означає насправді партія України...

Не могла мати якусь окрему позицію. Якби вона могла мати окрему позицію, я не думаю, що вона погодилася б на будівництво Чорнобильської атомної станції.

— Повернімося до подій початку 90-х. Я думаю, що Гуренко не дав згоди обійняти посаду Голови Верховної Ради, бо зріло невдоволення політикою Горбачова секретарів райкомів, обкомів... Особливо консервативного крила. Можливо, він уже знав, що буде ГКЧП?

— Не думаю, що міг знати. По-перше, було рано. Події, про які ми говоримо, сталися лише через рік після мого обрання Головою Верховної Ради. Просто Станіслав Іванович мріяв про посаду голови уряду. Ще тоді, коли він був заступником Ляшка з питань економічно-технічних. Потім його призначили секретарем Центрального Комітету з цих же питань. І він був одним із реальних претендентів на посаду голови уряду. Серед декількох інших. Але переміг Віталій Масол, як голова Держплану.

Я так думаю, що він не хотів посади Голови Верховної Ради, яка була і є дуже складною. Особливо тоді. По суті, ти стаєш за пульт управління, умовно назвемо, і підставляєш себе з усіх боків. Тебе хто хоче образить, хто хоче виллє бруд. Ніколи не існувало певних зупиняючих моментів.

19 листопада 1990 року. Глави парламентів України та Росії Леонід Кравчук (праворуч) і Борис Єльцин підписують договір між УРСР і РСФСР. На задньому плані в центрі (зліва направо) — секретар Президії Верховної Ради Микола Хоменко, міністр закордонних справ Анатолій Зленко, Голова Ради Міністрів Вітольд Фокін, Перший заступник Голови Верховної Ради Іван Плющ.

Фото з ЦДКФФА ім. Пшеничного.

— І зараз немає...

— Немає. А тоді тільки все починалося. І це було щось надзвичайне. І він не хотів цього. Думаю, він ставив питання таким чином: я стаю Головою Верховної Ради, а коли пішов Масол, можливо, що йому запропонують посаду голови уряду. В нього ці амбіції були. І треба сказати відверто, що й знання були достатні...

— Але ж став Вітольд Павлович Фокін. Він не був депутатом. ЦК робив вибір між різними кандидатурами?

— Тоді збиралися різні депутатські групи, оскільки фракцій не було, і багато кандидатур називалося... Булянда, Кучма, науковець Черняк. Але проголосували за Фокіна.

— А кандидатуру Гуренка ставили на голосування?

— Ні. Він побачив ситуацію й сам не захотів. Він дуже досвідчена людина.

Розмову вів Володимир КОРОЛЮК.

(Далі буде.)

ДОВІДКА

7 листопада 1990 року в підземному переході під площею Жовтневої революції (нині Майдан Незалежності) стався конфлікт між полковником міліції Григор'євим і народним депутатом Степаном Хмарою. Радикально налаштовані члени різноманітних політичних організацій прагнули будь-що зірвати проведення військового параду на головній площі столиці. Вранці полковник Григор'єв після нічного чергування вдарив ногою розкладачку, на якій відпочивала одна з пікетувальниць. Зчинилася колотнеча, під час якої міліціонера кілька разів ударили, порвали сорочку і забрали посвідчення. За рішенням Верховної Ради Степана Хмару позбавили депутатської недоторканності і заарештували просто у стінах Верховної Ради.

ДОВІДКА

XIX Всесоюзна партійна конференція пройшла у Москві влітку 1988 року.

ДОВІДКА

Щербицький Володимир Васильович, Перший секретар Центрального Комітету Компартії України (з травня 1972 по вересень 1987 року).

ДОВІДКА

Фокін Вітольд Павлович, Голова Ради Міністрів (з листопада 1990 по жовтень 1992 року).

НОВИНИ

ВІВТОРОК, 20 БЕРЕЗНЯ 2007 ■ № 48 (4048)

■ У НОМЕР

Емоції міністра виправдані

Міністр внутрішніх справ дотримав слова. **Василь Цушко (на знімку)**, уточнюю, обітницю мовчання, яку він дав на перші 100 днів роботи, порушив точно в термін. Зафіксувати його спілкування із ЗМІ прийшли не лише півсотні журналістів, а і купка представників одіозного молодіжного руху, котрі вимагають усього і нічого обгрунтованого.

Інша річ — політичні сили, які напередодні прес-конференції Цушка ставили питання руба про його відставку. Відповідь міністра була лаконічна: за 100 днів не зробили нічого поганого, але, зрозуміло, мало реалізував із задуманого. За що звільняти?

Про зроблене у міністерстві Василь Петрович відзвітував у короткій доповіді. З неї стала зрозуміла чітка позиція міністерства: захист не лише прав, здоров'я і життя співгромадян, а і турбота про самих стражів порядку, котрі не можуть йти на передову, якщо не забезпечено тили. Міністр для цього створив правовий департамент, департамент з питань освіти і науки; підсилив служби карного розшуку і боротьби з економічними злочинами. Прийшов час, зазначив, зокрема, головний міліціонер країни, оголосити війну злочинам у сфері комп'ютерних технологій, інтелектуальної власності. Нова команда поновила роботу дитячих кімнат міліції, взяла шефство над дитбудинками, активізувала профілактичну роботу за місцем проживання.

Випереджаючи запитання репортерів, Василь Петрович розповів про реформування апарату міністерства. Скажімо, із чотирьох департаментів фінансового і тилового забезпечення, які мають права юридичних осіб, що призвело до розпорошення коштів і зловживань, створено два.

Триває інвентаризація сотень комерційних підприємств при МВС, річний оборот яких становить близько двох мільярдів гривень. Так звані добровільні внески в міліцейські фонди, масові порушення фінансової дисципліни, безконтрольність і водночас жалюгідні надходження до бюджету — так працювали безліч структур.

Василь Цушко звернув увагу рейдерів на те, що міліція не братиме участі у забезпеченні рішень судів без особистого дозволу міністра. Порушення? Аж ніяк: після розпорядження Цушка жодна комерційна структура не звернулася до нього за сприянням.

Немає обурених, схоже, і з нагоди відновлення діяльності ДАІ. Відкриваються стаціонарні пункти, підрозділи автоінспекції повертаються в кожен район і місто. Саме життя диктує такі заходи, сказав Василь Петрович. Лише подумати: вісім тисяч автотранспортних засобів щодня виїжджають на лінії в несправному стані. До речі, Цушко відкинув домагання Мінтрансу на передачу йому права проведення техогляду.

Буквально по гарячих слідах його заступник прокоментував резонансний розстріл трьох чоловіків в авто. Один з них фігурував у справі захоплення дніпропетровського ринку «Озерка»...

Варто зазначити, міністр відповідав на запитання коротко і по суті. Не виправдовувався, а подавав, скажімо, позицію команди з проблеми «брязкання зброєю» і «гри м'язів», як назвали деякі претензійні ЗМІ показовий розвід на службу на Хрещатику.

Але емоції переповнили громадянина і батька Цушка, коли він коментував похід сил самооборони на Київ. «Весняне загострення політичної шизофренії», «попи Гапони», «термінатори» — такі характеристики давав міністр організаторам. І закликав підлеглих, батьків-матерів, політичні партії не допустити масові безладдя, в яких міліція виявиться буфером. «За 25 доларів учні шкіл і ПТУ, студенти готові виконати волю політиканів і виступити проти легітимно обраних Президента, парламенту, уряду, — констатував міністр. — Це треба припинити в зародку, на місцях».

Гадаю, емоції були виправдані.

Іван ІЛЛЯШ.

Струсили пил із старих карт

Рівне. Рівненський краєзнавчий музей організував виставку фондової колекції історичних карт XVIII—XXI століть, а також давніх інструментів і приладів, які використовувались в картографії. На стендах — навчальні карти церковної історії, Російської імперії, Польщі, військові карти періоду Першої та Другої світових воєн, найновіша адміністративна карта України. Є карта початку Великої Вітчизняної війни для німецьких військових льотчиків, на якій позначені об'єкти Рівного, що були цілями для бомбардувань. На щастя, окремі з них не просто вціліли під час масових нальотів ворожої авіації, а й «дожили» донині.

Євген ЦИМБАЛЮК.

На знімку: рівняни Євгенія Гладунова та Михайло Борейко зацікавилися виставкою, оскільки вона вивчає історію, а він у минулому професійно займався картографією.

Фото автора.

Управління МВС у Львівській області отримало новий статус — Головне управління. Як пояснив його начальник Михайло ЦИМБАЛЮК, така зміна пов'язана із специфікою прикордонного регіону, *повідомляє наш власний кореспондент Оксана Теленчі*

Кількість україномовних громадян скорочуватиметься

(Початок на 1-й стор.).

— Нині багато хто говорить про дискримінацію російської мови в Україні, але все відбувається навпаки, — відзначив Олег Медведєв. — Мовні права етнічних росіян та загалом російськомовних громадян України в будь-якій сфері громадського життя забезпечені значно краще, ніж мовні права етнічних українців.

Водночас сам факт відродження української мови, поява її в тих сферах, де раніше панувала російська, багатьох дратує. Люди звикли до російськомовної монополії. Політтехнолог також зазначив, що мовне питання в Україні штучно політизується і на ньому експлуатують політики. А самі громадяни не вважають, що мовне питання пріоритетне. У загальному переліку тридцяти найгостріших проблем, які стоять сьогодні перед країною, питання статусу російської мови українці поставили лише на 26-те місце, а української — на 24-те.

— У нас у країні складається парадоксальна ситуація: станом російської мови найбільш стурбовані там, де їй фактично ніщо не загрожує. Це у Криму та на Донбасі. Така само ситуація на Західній Україні, попри те, що ситуація з українською мовою там найкраща, — дивується політтехнолог.

Загалом 51 процент опитаних людей взагалі віднесли мовне питання до «неактуальних» і просто неіснуючих.

Наталія ОВДІЄНКО.

Миколаївську область позбавили російської

Днями Апеляційний суд Миколаївської області визнав протиправним і скасував рішення Миколаївської обласної ради про надання російській мові статусу регіональної. Нагадаємо, це рішення було прийняте у травні 2006 року, а вже в серпні облпрокуратура подала позов до Центрального районного суду про його скасування. У грудні того самого року суд Миколаєва в задоволенні позову прокуратури відмовив у повному обсязі, після чого прокуратура подала апеляцію, **передає наш власний кореспондент Олена ІВАШКО.**

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

■ ФОТОФАКТ

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Відомий ресторатор Ерік Айгнер (на знімку) провів у Києві майстер-клас на кухні для дітей, які перебувають у тяжких життєвих обставинах.

Будівельники обіцяють, що афери типу «Еліта-центр» не повторяться

Поновлено будівництво чотирьох будинків: у Києві на вулиці Старонаводницькій, 2-20, на вулиці Сім'ї Сосніних, 4-а, у Борисполі на вулиці Київський шлях, 97 та Погребняка, 14 у селі Чубинське. Про це заявила юрист компаній «Київвисотбуд» і «Агробудпереробка» Тетяна Ткачик. Зведення цих об'єктів призупинили чотири місяці тому через брак фінансування. У результаті близько півтори тисячі вкладників, які внесли кошти в будівництво нерухомості, ризикували залишитися без житла і без грошей. За словами юриста, причиною став конфлікт між колишніми і новими власниками компаній. Зараз колишні керівники вирішили взяти під контроль керівництво в компаніях для поновлення будівництва. Доказом серйозності їхніх намірів є відновлення будівельних робіт та гарантії інвестиційних компаній і банку поновити фінансування.

Ситуація, що виникла, є показовою для українського ринку нерухомості. За словами експертів, слабкість нашого законодавства не захищає вкладників від можливих фінансово-будівельних махінацій.

Олександр ПЕКНИЙ.

Дитяче життя стане кольоровим

Соціальний проект «Велике серце маленького життя», започаткований минулого року групою компаній «ФОКСТРОТ», триває. Нещодавно благодійники завітали до столичної школи-інтернату №3, де на них чекали 84 знедолені дитини. Більшість із цих хлопців і дівчат залишилися сиротами за живих батьків. І тільки серед працівників інтернату знайшли люблячих їх людей.

Тринадцятирічна Саша опинилася у притулку шість років тому, коли мама потрапила до в'язниці. Поки що дівчинка навчається в інтернаті. Та вже з наступного року разом з усіма іншими вихованцями піде у звичайну школу. Тож для неї нові зошити, фарби й олівці чи не найкращий подарунок.

— Ми розуміємо, що навчання для дітей — головне, — розповів «Голосу України» народний депутат України й один з учасників проекту Віталій Чудновський. — Тому ми привезли дітям усе необхідне для малювання, аплікації, художньої творчості.

За чотири роки роботи в інтернаті його директор Людмила Баглєй згадує лише вісім випадків, коли її вихованці знаходили нових батьків. З них тільки двоє залишилися в Україні, інші поїхали за кордон. Директор упевнена, проекти, ініційовані «ФОКСТРОТОМ», необхідні дітям. Адже так малеча відчуває, що комусь ще потрібна.

— Я також сподіваюся, що серед працівників компанії знайдеться така людина, яка захоче забрати якусь нашу дитинку, — зізналася директор.

А голова Ради засновників ГК «ФОКСТРОТ» Георгій Дігам, у свою чергу, запевнив: діти не залишаться самотніми. — Ми будемо їм допомагати, адже вони — всі наші, чужих не буває.

Наталія ОВДІЄНКО.

Таксі для одеситок

На вулицях південного міста з'явилися симпатичні таксі, пофарбовані в рожевий колір. Фари машин імітують звабливі жіночі очі. Й призначені ці автомобілі винятково для одеситок і гостей міста жіночої статі. Чоловіків на них не возять.

Нині парк жіночого таксі невеликий — у ньому лише 10 машин. Але це не прості машини, а справжні жіночі сумочки. У салонах на пасажирок чекають свіжі номери жіночих журналів, набори косметики, пара колготок і засоби особистої жіночої гігієни.

Проїзд у таксі найдешевший — до будь-якого куточка Одеси можна доїхати за 15 гривень. Ну і водії такого незвичайного транспорту, природно, — прекрасні одеситки.

Жительок «перлини біля моря» складно чимсь здивувати, але таку форму обслуговування вони зустріли із захватом.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Крим знову залишиться без фруктів?

Півострів уже вкотре не дорахується урожаю садів і виноградників. Причина — надзвичайно тепла зима та лютневі морози, переконані аграрії. Через високі плюсові температури садівники зарано обрізали дерева. Бруньки, що утворилися, загинули у заморозки. За попереднім прогнозом лабораторії Кримської дослідної станції садівництва, персик постраждав майже повністю, виноград, слива, алича й черешня — наполовину.

Віктор ХОМЕНКО.

Мармур на пам'ятник чорнобильцям продали з аукціону

Миколаївська область — єдиний регіон України, де немає пам'ятника ліквідаторам Чорнобильської трагедії. Хоча в області живуть більше дев'яти тисяч людей, що постраждали внаслідок катастрофи на ЧАЕС. З них 322 особи — ліквідатори І категорії (усім присвоєно інвалідність).

Іще шість років тому на нараді апарату міськвиконкому з громадськими організаціями, на клопотання чорнобильців, було вирішено встановити пам'ятний знак у сквері по проспекту Миру. Тоді на цьому місці заклали й освятили камінь. Подальшу роботу було доручено обласній владі. Відтоді роботи зі створення пам'ятника загальмувалися. Як звичайно, нарікали на брак коштів. До того ж прогавили чудову нагоду отримати в подарунок матеріал для пам'ятника. Під час розмови з міським головою Миколаєва Володимиром Чайкою мер турецької Бурси Мустафа Бей довідався про плани спорудження знаку «Скорботний ангел Чорнобиля». Якийсь час по тому він подарував місту блок унікального білого мармуру. Але, коли вантаж прибув до Іллічівського порту, обласна влада не знайшла 350 доларів, необхідних для оформлення митних документів. У результаті вантаж було продано з аукціону як нічийний.

За попередніми підрахунками, на скульптуру «Ангела» потрібно 90 тисяч гривень. Свій проект представив відомий миколаївський скульптор Іван Булавицький. А оргкомітет обласної організації «Союз Чорнобиль Україна» звернувся до жителів міста й області, керівникам підприємств із проханням фінансово підтримати цей проект. Однак відгукнулися тільки два депутати і ТОВ «Сандора». На десять тисяч гривень, перерахованих цим підприємством, купили і доставили в Миколаїв із Запорізького кар'єру гранітну брилу. Ще 45 тисяч гривень перерахувала Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом».

На сьогодні готовий гіпсовий макет пам'ятного знака в натуральну величину (3,5 метра) встановлений разом з гранітним блоком на території пожежної частини з охорони Заводського району. До речі, всю виробничу базу і майстерню для скульпторів надало обласне управління МНС. Кілька днів тому гранітний блок освятили, і київські фахівці розпочали його обробку. Але, якщо до кінця березня не буде знайдено решту грошей (65 тисяч гривень), роботи знову буде припинено на невизначений термін. Проте активісти громадських рухів сподіваються, що до пам'ятної дати — 21-ї річниці Чорнобильської трагедії — виготовити монумент устигнуть.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

■ ФОТОФАКТ

З нагоди 90-річчя створення Центральної Ради представники Народного руху України поклали квіти до пам'ятника Михайлові Грушевському в Києві.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Хліб Чернівецького комбінату №1 замаркують від підробок

Днями на кожній хлібині Чернівецького хлібокомбінату з'являться три випечені літери — ЧХК.

За словами головного технолога Галини Войтюк, за нові форми з логотипом підприємство, яке в такий спосіб бореться з фальсифікаторами щоденного товару, заплатило 200 тисяч гривень. Вона повідомила, що нововведення зумовлене тим, що недобросовісні приватні пекарі розвозять свій хліб до торгових точок, видаючи його за продукцію хлібокомбінату. Таврувати-муть хлібобулочні вироби на всіх п'яти лініях підприємства. Окрім того, на період посту пекарі підприємства перейшли на випічку хліба на олії.

Сергій СУЛИМА.

Чернівецька область.

Магазинні націнки зашкалюють, однак хліб — найдешевший

Державна інспекція з контролю за цінами в Донецькій області повідомила, що хліб із борошна вищого та першого гатунків у регіоні дешевший, ніж загалом в Україні: відповідно 2,30 та 2,07 гривні за кілограм (середньоукраїнська ціна — 2,59 та 2,10). Такі висновки зробили після моніторингу цін на хліб в області. Стосовно житньо-пшеничного хліба, то він на початку року подорожчав: за буханку вагою 700 грамів виробники просять на 8—17 копійок більше.

Фахівці Держінспекції з контролю за цінами вважають ситуацію на ринку хліба Донеччини стабільною, незважаючи на те, що рівень торговельних надбавок перевищує середньоукраїнський. Наприклад, до відпускної ціни на хліб із борошна вищого гатунку торговці «накидають» 15,2 відсотка, тоді як у середньому в державі цей показник становить 10,6 відсотка.

Нагадаємо, що перевірка стосувалася підприємств, які входять до асоціації «Донбасхліб» і виробляють до 80 відсотків хлібної продукції в області.

Ліна КУЦ.

Донецька область.

Багаті міста за «комуналку» розраховуватися не поспішають

Херсон посідає останнє місце в області з оплати житлово-комунальних послуг. Рівень розрахунків тут становить 69 відсотків, а борг за «комуналку» перевищив 106,5 мільйона гривень. І це тоді, як середній рівень доходів мешканців облцентру на Херсонщині найвищий. Поруч плентаються такі порівняно заможні міста-неплатники, як Нова Каховка та Цюрупинськ. Єдиний район Херсонщини, де мешканці стовідсотково розраховуються за спожиті комунальні послуги, — Нижньосірогозький. Незважаючи на те, що він найчастіше посідає останній рядок у таблиці доходів та рівня зарплати серед населення області.

Алла БРУСИЛОВА.

Херсонська область.

Луганські прикордонники справили новосілля

У селищі Міловому оновлено будівлю двох прикордонних загонів. Ця подія має неабияке значення, адже кордон у Міловому проходить по одній з вулиць. Складність цієї ділянки прикордонного контролю полягає ще й у тому, що залізнична колія тут перетинає кордон сім разів. До останнього часу обидва підрозділи розташовувалися в одній будівлі, спорудженій більш як 100 років тому. За рахунок бюджетних коштів та шефської допомоги її вдалося реконструювати, а паркову зону, на якій розташувались прикордонні підрозділи, облаштувати відповідно до сучасних вимог.

Алла АНТІПОВА.

■ ФОТОФАКТ

У Вашингтоні тисячі людей вийшли на вулиці з вимогою негайно повернути американських солдатів з Іраку. Демонстрація була приурочена до 4-ї річниці конфлікту.

На знімку: демонстранти на вулицях Вашингтона.

Фото Наталі БУКВИЧ (Укрінформ).

За якість треба платити

Напередодні вступу країни до СОТ наш виробник мусить подбати про якість власної продукції. «Держспоживстандарт працює над приведенням національної системи технічного регулювання та споживчої політики у відповідність до вимог СОТ та ЄС, але в цей процес має активно включитися і сам виробник», — каже директор департаменту стратегічного планування та міжнародного співробітництва комітету Валерій Михайлов.

В Україні діє 3707 стандартів, гармонізованих з міжнародними та європейськими. Протягом 2006 року було затверджено 915 національних стандартів, із яких 628 відповідають міжнародним та європейським взірцям. На жаль, через систематичне недофінансування бюджетної програми «Гармонізація національних стандартів з міжнародними та європейськими» процес іде надто повільно. Частково в Україні досі діють старі радянські нормативи. Держспоживстандарт розробив навіть Програму перегляду чинних в Україні міждержавних стандартів (ГОСТ), розроблених до 1992 року, та приведення їх у відповідність до Угоди про технічні бар'єри у торгівлі Світової організації торгівлі. Деякі експерти радять взагалі скасувати всі чинні стандарти і затвердити європейські, що буде значно швидше і дешевше. Проте в Держспоживстандарті таку пропозицію відхиляють.

А підприємцям як страховку на випадок жорсткої конкуренції радять запроваджувати міжнародну систему управління якістю ISO 9001. Провідний вітчизняний виробник пально-мастильних матеріалів ВАТ «АЗМОЛ» отримав такий сертифікат ще 2000 року, а, крім того, подбав про сертифікацію системи екологічного менеджменту за стандартом ISO.

— Сертифікована за міжнародною системою продукція коштує дещо дорожче, але за якість треба платити, — каже головний технолог підприємства Олег Македонський.

Такий сертифікат є візитною карткою підприємства для закордонних партнерів і необхідною умовою просування продукції на світових ринках. Існують ще маркетингові та цінові питання, але якщо забезпечити якість, то решту проблем можна вирішити, стверджує він.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

■ СВІТ КОРОТКО

США — КНДР

Вашингтон розморозив рахунки Пхеньяна

Дипломати з Росії, США, Китаю, Республіки Кореї, КНДР і Японії зібралися вчора в Пекіні на шостий раунд шестисторонніх переговорів, покликаних згорнути північнокорейську ядерну програму. Тим часом США повідомили про размороження рахунків Пхеньяна на 24 млн. доларів у банку Delta Asia в Макао. Нагадаємо, що Північна Корея заявляла, що зупинить реактор у Йонбені, тільки-но одержить офіційні папери про розблокування рахунків.

ІРАК

Іракці вже не дивляться в майбутнє з надією

Лише 18 відсотків мешканців Іраку згодні з тим, що американське командування може контролювати ситуацію в країні. Хоча таке опитування, проведене в 2005 році, показувало, що іракці дивляться в майбутнє з надією. Але вже через два роки 86 відсотків опитаних заявляють, що після падіння режиму Саддама Хусейна хтось з їх рідних чи близьких став жертвою насильства.

АФГАНІСТАН

Смертник атакував автоколону

У Кабулі на шляху проходження автоколони посольства США смертник підірвав замінований автомобіль. Кілька співробітників посольства одержали поранення, один — у важкому стані, серед поранених — дитина.

ФІНЛЯНДІЯ

Правляча партія виграла парламентські вибори

На виборах у парламент Фінляндії перемогла правляча Партія центру, на другому місці — Коаліційна партія. За даними, отриманими після попереднього підрахунку 100 відсотків голосів, Партія центру одержала 23,1 відсотка підтримки виборців (51 місце в парламенті). Представники Коаліційної партії мають 50 місць.

ПОЛЬЩА

Варшава не займатиметься «політичним туризмом»

Керівництво правлячої у Польщі партії Право і Справедливість (ПіС) днями на конференції підсумувало результати роботи та визначило завдання на майбутнє. Зокрема, обговорюючи зовнішньополітичні пріоритети, Прем'єр-міністр країни Ярослав Качинський наголосив, що Польща веде «нову, продуману зовнішню політику», яка не базується на «політичному туризмі».

Він запевнив, що Варшава й надалі залишатиметься адвокатом України в Євросоюзі. Зі слів прем'єра можна зробити висновок, що головним напрямом українсько-польського співробітництва й надалі залишатиметься енергетика.

Дострокові вибори народних депутатів України: міфи і реальність

Ажіотаж навколо можливого проведення в Україні дострокових парламентських виборів не тільки не вщухає, а й останнім часом набирає нових обертів.

Про можливість проведення зазначених виборів йдеться і в середовищі опозиції, і в середовищі правлячої коаліції у парламенті. На реальність такого розвитку подій сьогодні достатньо прозоро натякає і Президент України, який вирішив підтримати опозиційні сили у їх прагненнях щодо проведення згаданих виборів. У цю дискусію активно включився із своїми оцінками і чисельний загін політологів. Але наразі чомусь мало кого із них цікавить правовий аспект цієї проблеми, тобто можливість за чинної нормативно-правової бази провести позачергові вибори до Верховної Ради України.

Автор цього матеріалу зробив спробу уважно проаналізувати стан законодавчого забезпечення проведення зазначених виборів і висловлює свої фахові міркування з цього приводу.

Перш за все хотів би нагадати нашим читачам, що відповідно до статті 77 Конституції України *позачергові вибори* до Верховної Ради України призначаються Президентом України і *проводяться в період шістдесяти днів з дня опублікування рішення про дострокове припинення повноважень Верховної Ради України.*

Порядок проведення цих виборів регулюється Законом України «Про вибори народних депутатів України» від 7 липня 2005 року. До зазначеного закону було внесено зміни 17 листопада цього само року та ще тричі в 2006-му (19 січня, 9 лютого і 14 березня), тобто під час останніх виборів народних депутатів України. Відповідно до частин третьої та четвертої статті 16 зазначеного закону позачергові вибори народних депутатів відбуваються в **останню неділю 60-денного** терміну з дня опублікування Указу Президента України про дострокове припинення повноважень Верховної Ради України, виданого згідно з Конституцією України. Виборчий процес позачергових виборів депутатів починається з дня, наступного після дня опублікування зазначеного Указу Президента України.

Аналіз наведених положень закону дає підстави вважати, що тривалість періоду часу від початку виборчого процесу й до дня виборів, який збігається з днем голосування, становитиме (з урахуванням вимог статті 17 закону) менше 60 днів. Навіть в ідеальному випадку —коли останній день 60-денного терміну з дня опублікування вищезазначеного Указу Президента України випадатиме на неділю — тривалість згаданого періоду буде 59 днів. У всіх інших випадках зазначена тривалість коливатиметься від 53 до 58 днів (з огляду на день опублікування Указу Президента України та на кількість днів у певних місяцях).

Отже, всі виборчі процедури відповідних етапів виборчого процесу позачергових виборів депутатів від його початку й до дня виборів мають відбутися в кращому разі в період часу тривалістю від 59 до 53 днів — у гіршому випадку.

Особливості підготовки і проведення позачергових виборів народних депутатів України у зазначеному законі регулюються лише однією статтею 102, що складається з 12 частин. На жаль, положеннями цієї статті **врегульовані тільки питання, що стосуються порядку: утворення виборчих округів, дільниць, виборчих комісій; висування і реєстрації кандидатів у народні депутати України; виготовлення інформаційних плакатів; затвердження форми і тексту виборчого бюлетеня.**

Окрім того, зазначена стаття закону містить бланкетні положення щодо порядку складання списків виборців (тобто в самому виборчому законі порядок не встановлено, а лише міститься посилання на інший закон).

Отже, можна дійти висновку, що **під час вирішення інших питань підготовки і проведення позачергових виборів, крім тих, які врегульовано статтею 102 закону, мають застосовуватися положення закону, які регулюють питання підготовки і проведення чергових виборів.**

Проте, уважно проаналізувавши зазначений закон і внесені до нього зміни, зазначимо, що аж ніяк не всі інші його положення під час підготовки і проведення позачергових виборів можуть застосовуватися. Зокрема, він містить чимало прогалин, неточностей, суперечностей у врегулюванні питань, що стосуються підготовки і проведення позачергових виборів, незважаючи на те, що до нього не раз вносилися зміни.

Особливо хочеться наголосити на таких проблемах правового регулювання окремих виборчих процедур на різних етапах виборчого процесу:

1. Положенням частини четвертої статті 102 встановлено, що **дільничні виборчі комісії утворюються за поданням уповноважених осіб політичних партій (виборчих блоків),** що представлені партійними фракціями у нинішньому складі Верховної Ради України.

Керуючись цим положенням, навряд чи можна у встановлені законом терміни утворити дільничну виборчу комісію на судні, яке в день виборів перебуває у плаванні під Державним Прапором України, на полярній станції України лише за поданням уповноважених осіб політичних партій (виборчих блоків). Адже без допомоги капітана судна, керівника полярної станції уповноважені особи політичної партії (виборчого блоку) такі подання зробити не зможуть.

Те саме стосується й утворення дільничних виборчих комісій закордонних виборчих дільниць, право на участь у створенні яких на чергових виборах надано ще й Міністерству закордонних справ України, тоді як під час проведення позачергових виборів такого права йому не надано. При цьому законодавцем не враховано ще й те, що жодна дільнична виборча комісія за кордоном на чергових виборах не була б створена, якби в цьому процесі не брало б участі зазначене вище міністерство.

2. Відповідно до положень частин 8, 10, 11 статті 102 списки виборців на звичайних, спеціальних та закордонних виборчих дільницях складаються і виготовляються у порядку, встановленому законом, а уточнення списків виборців на закордонних виборчих дільницях проводиться у порядку, встановленому Законом України «Про вибори народних депутатів України».

З огляду на те, що на сьогодні ще немає закону, який регулював би порядок складання та виготовлення зазначених списків виборців під час проведення позачергових виборів, можна дійти висновку, що питання, пов'язані зі складанням та виготовленням списків виборців, зовсім не врегульовані.

Так само залишився неврегульованим і порядок уточнення списків виборців на зазначених виборчих дільницях, оскільки встановлено, що уточнення списків виборців лише на закордонній виборчій дільниці проводиться в порядку, встановленому Законом України «Про вибори народних депутатів України», а про порядок уточнення списків виборців на інших виборчих дільницях у законі взагалі не йдеться.

3. Згідно з частинами другою, четвертою статті 42 форму відкріпного посвідчення встановлює Центральна виборча комісія не пізніш як за 60 днів до дня виборів, а бланки цих посвідчень виготовляються у кількості двох відсотків від кількості виборців, внесених до уточнених загальних списків виборців, складених відповідно до частини тринадцятої статті 40 зазначеного вище закону.

Проте **такий термін для встановлення Центральною виборчою комісією форми відкріпного посвідчення для участі в позачергових виборах є неприйнятним, оскільки він, у разі призначення виборів, уже мине.** А форма відкріпного посвідчення, встановлена постановою Центральної виборчої комісії від 24 січня 2006 року № 268, встановлена лише для конкретного виду виборів: чергових виборів 26 березня 2006 року, а тому для виготовлення відкріпних посвідчень для інших виборів не може застосовуватися.

4. Положенням частини дев'ятої статті 102 встановлено, що окружні виборчі комісії передають по одному примірнику списку виборців відповідним дільничним виборчим комісіям **не пізніш як за десять днів** до дня виборів. Згідно з частиною восьмою статті 42 закону **окружна виборча комісія передає разом зі списками виборців бланки відкріпних посвідчень, які передаються не пізніш як за 32 дні до дня виборів.** Із наведеного зрозуміло, що **зазначені положення закону не узгоджуються між собою в частині терміну передачі відкріпних посвідчень дільничним виборчим комісіям.**

5. Чинним виборчим законом зовсім не врегульовано порядок фінансування підготовки та проведення позачергових виборів народних депутатів за рахунок коштів Державного бюджету України.

***Встановлений частиною другою статті 49 закону порядок,* відповідно до якого обсяг коштів для підготовки і проведення виборів народних депутатів за поданням Центральної виборчої комісії передбачається окремим рядком у законі про Державний бюджет України, *є неприйнятним і не може застосовуватися* під час фінансування позачергових виборів,**

оскільки відповідно до частини четвертої згаданої статті закону кошти на ці цілі, передбачені Держаним бюджетом України, має перерахувати Державне казначейство Центральній виборчій комісії у триденний термін з дня оголошення про початок виборчого процесу. Такий порядок фінансування може застосовуватися лише на чергових виборах, конкретний термін проведення яких встановлено Конституцією України, оскільки Центральна виборча комісія може заздалегідь внести зазначене подання, а парламент окремим рядком передбачити кошти в законі про Державний бюджет України, який приймається в установленому порядку.

6. Не врегульовано в законі і особливості порядку відкриття політичною партією (виборчим блоком) накопичувального рахунку виборчого фонду, який політична партія (виборчий блок) зобов'язана згідно з частиною п'ятою статті 51 закону **відкрити за шістдесят п'ять днів до дня виборів, а підставою для відкриття цього рахунку є копія рішення Центральної виборчої комісії про реєстрацію кандидатів у народні депутати України.**

Проте у цей термін політична партія (виборчий блок) аж ніяк не зможе відкрити зазначений рахунок, оскільки відповідно до частин п'ятої та шостої статті 102 закону висування кандидатів у депутати на позачергових виборах починається лише наступного дня після опублікування Указу Президента України про дострокове припинення повноважень Верховної Ради України **і закінчується за сорок днів до дня виборів, а реєстрація кандидатів у народні депутати закінчується за двадцять п'ять днів до дня виборів.**

Отже, встановлений статтею 51 закону термін відкриття накопичувального рахунку виборчого фонду політичної партії (виборчого блоку) може застосовуватися, знову-таки, під час проведення чергових, а не позачергових виборів, а тому **в законі слід встановити строк, протягом якого політична партія (виборчий блок) зобов'язана відкрити цей рахунок.**

7. Положенням частини шостої статті 57 встановлено, що форма виборчого списку кандидатів у народні депутати від політичної партії (виборчого блоку) затверджується Центральною виборчою комісією **не пізніш як за сто тридцять днів до дня виборів.** Форма виборчого списку кандидатів у депутати, затверджена постановою Центральної виборчої комісії від 14 листопада 2005 року за №142 відповідно до вимог зазначеного положення, не може застосовуватися на інших виборах, в тому числі і на позачергових, оскільки ця форма прив'язана до конкретної дати: 26 березня 2006 року.

У зв'язку з цим для проведення позачергових виборів потрібно буде встановити нову форму виборчого списку кандидатів у народні депутати, **а термін її затвердження, зазначений у частині шостій статті 57, на мою думку, є неприйнятним.**

8. Не можуть застосовуватися на позачергових виборах і положення частин четвертої, п'ятої, восьмої та дев'ятої статті 63, що надають право політичній партії, яка входила до складу виборчого блоку і **не пізніше ніж за дев'яносто днів до дня виборів** прийняла рішення про вихід із його складу, **висувати кандидатів у народні депутати в порядку і терміни, передбачені законом.** Застосування цих положень на позачергових виборах позбавить партію, яка вийде зі складу блоку ще за місяць до дня призначення позачергових виборів, права самостійно висувати кандидатів у народні депутати.

Тому вважаю, **якщо політична партія, що виходить зі складу виборчого блоку під час виборчого процесу чергових виборів, не позбавлена права статусу суб'єкта виборчого процесу,** і у зв'язку з цим може самостійно висувати кандидатів у народні депутати, **то вона не може бути позбавлена такого права і на позачергових виборах.** Для цього **слід встановити такий термін виходу її із блоку, який не виходив би за межі виборчого процесу на позачергових виборах.**

9. Відповідно до частини четвертої статті 11 закону виборчий процес (який на позачергових виборах становить 60 днів) включає етап проведення передвиборної агітації. **Більшість виборчих процедур** цього етапу, **які регулюються розділом VIII закону, далеко виходять за межі виборчого процесу позачергових виборів, а тому не можуть застосовуватися.** У зв'язку з цим **законодавець повинен був встановити особливості їх проведення у статті 102 закону, проте ці особливості чинним виборчим законом не врегульовано.** Це насамперед стосується термінів:

встановлення Центральною виборчою комісією порядку надання ефірного часу та друкованих площ за рахунок і в межах коштів Державного бюджету України, що виділяються на підготовку і проведення виборів (частина четверта статті 68);

встановлення відповідними засобами масової інформації розцінки вартості одиниці друкованої площі та одиниці ефірного часу для проведення передвиборної агітації за рахунок коштів виборчих фондів політичних партій (виборчих блоків) (частина шоста статті 68);

надсилання загальнодержавними засобами масової інформації встановлених розцінок вартості одиниці друкованої площі чи ефірного часу до Центральної виборчої комісії (частина восьма статті 68);

опублікування телерадіоорганізаціями всіх форм власності в друкованих засобах масової інформації розцінок вартості однієї хвилини (секунди) ефірного часу (частина перша статті 69);

складання та надсилання до Центральної виборчої комісії чи окружної виборчої комісії розкладу ефірного часу трансляції передвиборних агітаційних теле-, радіопрограм загальнонаціональними та регіональними телерадіоорганізаціями державної та комунальної форми власності (частина шоста статті 69);

визначення Центральною виборчою комісією черговості надання політичним партіям (виборчим блокам) —суб'єктам виборчого процесу ефірного часу на радіо та телебаченні (частина сьома статті 69);

укладення угоди про публікацію в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр», а також в одному з регіональних (місцевих) друкованих засобів масової інформації державної чи комунальної форми власності кожного з регіонів передвиборної програми політичної партії (виборчого блоку) Центральною або окружною виборчою комісією у відповідному регіоні (частина перша статті 70);

надсилання редакціями газет «Голос України» та «Урядовий кур'єр», а також редакціями регіональних друкованих засобів масової інформації державної форми власності, з якими відповідні окружні виборчі комісії уклали угоди про опублікування передвиборних програм політичних партій (виборчих блоків) — суб'єктів виборчого процесу, конкретних дат виходу у світ номерів відповідних видань з програмами із зазначенням місця розташування цих програм у кожному номері видання (частина друга статті 70);

встановлення Центральною виборчою комісією та відповідними окружними виборчими комісіями шляхом жеребкування черговості друкування передвиборних програм політичних партій (виборчих блоків) за рахунок коштів Державного бюджету України (частина третя статті 70).

10. Згідно з **положенням частини другої статті 74 офіційні спостерігачі від громадських організацій здійснюють спостереження за ходом виборчого процесу в порядку, встановленому Законом України «Про вибори народних депутатів України».**

Цей **порядок встановлено статтею 76** зазначеного закону, і **відповідно до нього на позачергових виборах офіційні спостерігачі від громадських організацій не зможуть спостерігати за перебігом виборчого процесу,** оскільки громадська організація для того, щоб здійснювати таке спостереження, повинна **не пізніше ніж за 90 днів до дня виборів, тобто ще за місяць до того, як вибори будуть призначені, звернутися** до Центральної виборчої комісії **з клопотанням про дозвіл мати офіційних спостерігачів.**

Центральна виборча комісія не пізніш як за 80 днів до дня виборів уже повинна надати дозвіл чи відмовити у наданні такого дозволу, а за 70 днів до дня виборів — офіційно опублікувати в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр» перелік громадських організацій, яким надано дозвіл мати офіційних спостерігачів на виборах народних депутатів.

Реєструється офіційний спостерігач від громадської організації окружною виборчою комісією лише **за поданням громадської організації, яка отримала дозвіл мати офіційних спостерігачів.**

З наведеного зрозуміло, що всі процедури, пов'язані зі спостереженням громадських організацій на позачергових виборах, повинні відбутися в той час, коли ще взагалі невідомо, чи такі вибори будуть призначені.

Отже, для того, щоб офіційні спостерігачі від громадських організацій не були позбавлені права спостереження за перебігом виборчого процесу на позачергових виборах, у законі слід передбачити особливий порядок їх реєстрації.

11. Положенням частини сьомої статті 102 встановлено, що **інформаційні плакати** політичних партій (виборчих блоків) — суб'єктів виборчого процесу **виготовляються не пізніш як за двадцять днів** до дня виборів. **Згідно з частиною четвертою статті 67 ці плакати передаються відповідним виборчим комісіям у цей само термін.**

З огляду на те, що на останніх чергових виборах народних депутатів України було утворено 225 окружних та понад 30 тисяч дільничних виборчих комісій, для передачі інформаційних плакатів знадобиться більше часу, ніж встановлено законом, а тому необхідно було встановити для передачі цих плакатів на позачергових виборах інший термін.

Викладене вище свідчить про те, що провести чергові вибори народних депутатів України на належному організаційно-правовому рівні без внесення змін до Закону України «Про вибори народних депутатів України» неможливо.

Михайло РЯБЕЦЬ,
радник Прем'єр-міністра України,
заслужений юрист України.

Збунтувався «Колос» — заговорив на весь голос

Коли «районка» опублікувала на своїх сторінках штатний розпис, оклади та надбавки до зарплати працівників апарату районної ради, це стало фіналом остаточного розриву між двома колишніми засновниками газети

■ **ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА**

На захист став читач

З Василем Притулою, колишнім викладачем сільськогосподарського технікуму і постійним передплатником «Голосу України», ми знайомі давно. На жаль, через важкий стан здоров'я — Василь Федорович інвалід першої групи — він фізично не може брати активної участі у велелюдних заходах. Але гострим пером і відкритим, чесним словом повсякчас стоїть на варті правди і справедливості.

Ось і цього разу лист, який надійшов до редакції від Притули, сповнений рішучості відстояти права наших колег, журналістів районної газети «Колос», що у Тальнівському районі.

«Переконаний, — написав Василь Федорович, — що нині чи не найлютішим ворогом кожного пересічного українця є наш доморощений чиновник. Бундючний, самозакоханий, знахабнілий від безкарності й ожирілий від хабарів. Він, як упир, висмоктує останню кров, висотує останні нерви. Я звертаюся до «Голосу України» як єдиного на теренах нашої країни демократичного й не заангажованого друкованого органу допомогти відстояти право читачів на об'єктивність.»

«Є у нашому Тальнівському районі, — продовжував дописувач, — найтиражніша і найстаріша районна газета (їй 78 років), «Колос» називається. І служила ця газета вірно всім режимам — від сталінського до кучмівського. І поки співала вона оди й дифірамби районним партсекретарям та головам райради — була мила та люба місцевим «вождям».

Однак після вікопомного Майдану дещо змінилося: колектив редакції розпрощався зі своїм редактором, газета стала демократичною, об'єктивною, різноплановою. Саме це ой як не сподобалося нинішнім високопосадовцям району: редакцію закривали, редактора звільняли. Щоправда, не вийшло: Господарський суд Черкаської області визнав дії Тальнівської райради незаконними. Тоді райрада оголосила приміщення редакції своєю власністю, редакційному колективу — а це переважно жінки — наказала вибиратися геть на вулицю...»

Обурений свавіллям районних властей, Василь Притула, щоб підтримати колектив «районки», звернувся до обласної організації Національної спілки журналістів, до голови Черкаської облдержадміністрації, врешті, до «гуманітарного» віце-прем'єр-міністра Дмитра Табачника. Певна річ, якби з боку адресатів Василя Федоровича була відповідна реакція, він не написав би до «Голосу України».

На жаль, констатував наш передплатник, його скарги, як водиться, «успішно відфутболили». З канцелярії Табачника, наприклад, повідомили, що звернення направлено для вжиття заходів до... Держкомтелерадіо. «Скажіть на милість, — завершив листа наш читач, — яке відношення має Державний комітет телебачення і радіомовлення України до нищення Тальнівськими районними властями районної газети «Колос»?! Абсурд повний!

З редактором бунтівного «Колоса» Юрієм Стригуном ми одразу знайшли спільну мову. Передусім через те, що таку ситуацію автор цих рядків, а у 1990 році редактор однієї з районних газет на Дніпропетровщині, пережила «по повній програмі».

Тільки тоді ще не було ні вільної, демократичної преси, ні незалежної України. Райкоми партії намертво тримали у руках свої друковані органи. І заява колективу районки про вихід з-під керівництва «цілеспрямовуючої і направляючої» була для них шоком, страшним сном...

Тальнівським журналістам нині і легше, і важче. Легше через те, що хоч би як лютували можновладці, хоча б які рогатки ставили, «Колос» неминуче вийде з-під їх «дбайливої» опіки. Бо так хочуть насамперед читачі, так бажає редакційний колектив, і на їхньому боці стоїть закон. Важче, бо 17 років тому тиражі районних газет були великі (моя «районка», наприклад, мала понад 14 тисяч передплатників) і, по суті, видання самі себе фінансували.

А тепер той самий «Колос» виходить накладом трохи більш як чотири з половиною тисячі і без допомоги меценатів чи добродійників аж ніяк не обійдеться. Втім, за великим рахунком, все залежатиме від творчого і ділового потенціалу колективу.

— Ми не боїмося «вільного плавання», — зазначив Юрій Стригун. — Навпаки — свобода нас окрилює, газета стає для читачів привабливішою і цікавішою. У листопаді минулого року після невдалої спроби закрити «Колос» райрада на чолі з головою Валентином Янішевським вийшла зі складу засновників. Незабаром складе відповідні повноваження й райдержадміністрація. Колективу залишається тільки відстояти приміщення редакції, на яке претендує райрада. Однак, переконаний, правда буде на нашому боці.

У цьому немає щонайменшого сумніву. Загартований «Колос» навчився боротися, відстоювати свої законні права.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

«Розбірки» у райдержадміністрації закінчилися для журналіста лікарняним ліжком

У Кривоозерському районі — конфлікт. Між владою районною і четвертою, яка все ще вважає себе владою. Заступник головного редактора газети «Кривоозерщина» Станіслав Чирка вирішив захистити і своє ім'я, і честь, і саму професію від утисків районного начальства. Робитиме він це цивілізовано. Тобто через суд.

І якщо журналіст столичний чи навіть провінційний, але міський, уже звик до позовів судових, то для колеги із «районки» такий вчинок — те саме, що подвиг. Принаймні таку справу в Кривоозерському районі слухатимуть вперше за всю його історію.

Сила влади

Що ж привело неконфліктну, по суті, людину в стіни правосуддя? Відповідь — реакція на заяви про некомпетентність. До того ж весь цей негатив вилився на журналіста в кабінеті першої особи району. Та й ще у присутності колег сторін «ображаючої» і «ображеної». Як наслідок — лікарняне ліжко для журналіста і нездорова обстановка в районі.

А причиною цього стала стаття Станіслава Чирки в газеті «Кривоозерщина» з абсолютно невинною назвою «Блакитний вогник» наших мрій». І, незважаючи на те, що ніякої крамоли в матеріалі не угледіла б, районне керівництво розсудило інакше. Воно, тобто, він, голова райдержадміністрації Борис Коловоротний, образився і на журналіста, і на газету. Мовляв, не так і не те написано, не тими словами і не тими виразами. А найголовніше, розповідає журналіст, у статті зовсім відсутні хвалебні оди на адресу «направляючої і керівної сили». Так сильно Борис Леонтійович образився, що не погребував застосувати методи з «кращих традицій» епохи авторитаризму. Мабуть, забув, що для суспільства, яке свідомо відмовилося від цензури і впустило довгоочікувану свободу слова, такі методи здаються безглуздими.

Отже, вийшла стаття. Того самого дня журналістів редакції викликали «на килим» до керівника району. Виховну годину проводили сам голова, його два заступники і людина, котра не має жодного стосунку до районного начальства.

— Мене назвали «борзописцем», — розповідає Станіслав Миколайович, — газету — «жовтою пресою». Чиновники змушували мене написати заяву про звільнення, а глава району висловив недовіру від усієї райдержадміністрації і заборонив мені відвідувати заходи, які проводить районна влада.

Ось як! І недовіру висловили, і на місце поставили, і силу влади показали. Треба сказати, що подібну практику керівники району використовували і раніше. До виходу нещасної статті. У практику роботи райдержадміністрації давно ввійшли «розбірки» з журналістом.

— Всі два роки, протягом яких районом керує Б. Коловоротний, — продовжує Станіслав Миколайович, — мені влаштовували прочухани. Тривали вони годину, іноді й дві. Обвинувачення стандартні — у неправдивості та некомпетентності. Хоча надалі сам хід подій підтверджував мою правоту. А на одній з таких зустрічей мені настійно запропонували приносити всі мої матеріали, в яких згадується влада, на попереднє узгодження. Я категорично відмовився.

Станіслав Чирка не тільки принципова людина, а й відповідальний журналіст. Такі характеристики я чула від колег із Спілки журналістів, від службовців управління сільського господарства, де він раніше працював, від читачів. Переконалася в цьому і під час особистої зустрічі. Станіслав Миколайович, як справжній професіонал, повністю «у темі», про яку пише.

Він розповів у подробицях історію питання, про яке йшлося в його статті «Блакитний вогник» наших мрій». Зокрема, про радісну і довгоочікувану подію в районі — підключення до газопроводу села Берізки.

Сила слова

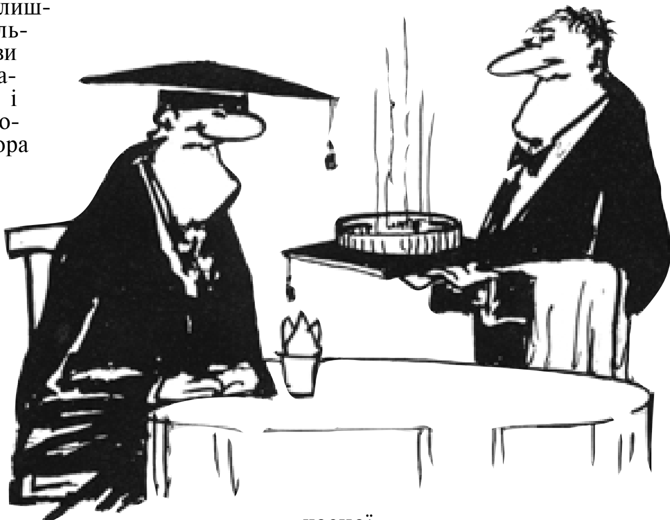
Тему газифікації цього села порушував і «Голос України». У вересні 2005 року в нашій газеті вийшов матеріал «Газ від... американців». І цікаво — написане півтора року тому багато в чому збігається з нинішнім матеріалом кривоозерського журналіста. Висновку ми з колегою дійшли абсолютно однакового. Головним супротивником газифікації Берізків виступила районна влада.

Тоді, на хвилі післяреволюційних подій, у моду ввійшла теза про те, що всіх діянь «старої» влади треба позбавлятися. Газифікація, здається, теж вважали пережитком минулого, а тому навішали на неї ярлик «непотрібної і збиткової». Розповідають, що на одній із сесій районної ради навіть заявили про якогось американця, який, нібито, готовий вкласти в газифікацію району 100 мільйонів доларів.

І це була не єдина ідея. Так, наприклад, Борис Леонтійович був упевнений, що вже незабаром у районі почнуть працювати заводи, комбінати, могутні підприємства. І тоді потрібен буде газопровід з Любашівки Одеської області, щоб охопити весь Кривоозерський район. І вся ця газифікація пройде чи то за рахунок бюджету, чи то за рахунок спонсорів.

Варто зазначити, що до таких заяв березківці самі почали роботи з газифікації. Створили комітет, зібрали гроші, почали прокладати труби. Але, почувши про можливість «халявного» газу, багато людей заяви про газифікацію забрали. Ось так Борис Леонтійович «посприяв» пуску «блакитного вогника» у Берізках.

Однак газ усе-таки прийшов у село. І заслуга в цьому, вважаю, винятково самих березківців, а також колишнього сільського голови Михайла Запорожця і нині покійного директора підприємства «Трансогазбудінвест» Степана Ердика. З Ердиком я зустрічалася в 2005-му. Ця людина дійсно була справжнім ентузіастом газифікації. Він пройшов усі інстанції й узгодження, одержав необхідні дозволи і фактично за рахунок своєї фірми почав прокладати перші метри труб селом. Ось про кого згадати б.

Станіслав Чирка знайшов у своїй статті добрі слова й на адресу Ердика, і на адресу Запорожця, і на адресу багатьох тих, хто причетний до потрібної і корисної справи. Знайшлися слова і для керівника району. Щоправда, мабуть, не ті, на які той чекав. І про те, що газ можна було провести раніше. І про те, що тільки наполегливість жителів села змусила керівництво нарешті підтримати ідею газифікації. І про те, що вся заслуга райдержадміністрації звелася до проведення тендерів на будівництво газопроводу.

А судді хто?

Загалом статтю Станіслава Чирки написано в стилі репортажу, де є позиція автора, думки учасників події, історія питання, фактичний матеріал. На мій погляд, по-журналістськи гостро і професійно. Але, як відомо, районному начальству так не здалося.

І в цьому, особисто на мій величезний подив, керівника району підтримав інший мій колега. Заступник головного редактора однієї з обласних газет. Саме йому довірили чи доручили написати таку експертну рецензію на статтю Чирки?

Той і написав. «Висновок щодо публікації «Блакитний вогник» наших мрій» у районній газеті «Кривоозерщина». Немає сенсу писати свій «Висновок» з приводу вищезазначеного. Я просто наведу кілька фраз із воістину унікального для сучасної історії журналістики опусу. «Окремі факти викладено в зазначеній публікації вкрай тенденційно... Автор мав на меті не так поінформувати читачів про важливу подію, як виконував чиєсь замовлення — показати, що нинішнє керівництво райдержадміністрації нібито заважало газифікації села... Тому вважаю, що журналіст С. Чирка, відповідно до Статуту редакції, має відповідати «у рамках чинного законодавства за перевищення своїх прав і невиконання обов'язків»... Запрошення на бесіду до керівництва РГА журналіста, котрий припустився помилки чи виконував чиєсь замовлення, вважаю цілком обґрунтованим».

Таку ось журналістську солідарність проявив колега з обласної газети стосовно «меншого брата»! Чомусь не подумав «старшенький» про те, в яких умовах доводиться працювати журналістам «районки», під яким постійним напруженням і як не вітає влада в глибинці критику про себе. Хоча історії радянських часів відомі ще й не такі пасквілі. І слова схожі, і тон, і роблено-щирий осуд. Усе це вже було. Думали, проїхали. Аж ні.

Свого заступника в бажанні довести правоту цілком підтримує головний редактор Світлана Білецька і колектив газети:

— Наклад газети зріс до 3500 завдяки тому, що ми несемо цікаву, актуальну інформацію, не прогинаємося перед владою. Якщо ми уникатимемо гострих тем, читач нас просто не зрозуміє.

На жаль, після всіх цих малоприємних для Станіслава Миколайовича подій він опинився на лікарняному ліжку. Лікар Ігор Кравченко стверджує, що саме та емоційна розмова в райдержадміністрації спричинила різке погіршення здоров'я пацієнта.

Треба сказати, що Борис Коловоротний відвідав у лікарні журналіста і вибачився. Чим не доказ неправоти районного керівника? Але буквально за кілька днів той самий Коловоротний на сесії райради, коли зайшла розмова про конфлікт, почав розмахувати все тим же «Висновком». І виправдовувався, посилаючись на нього.

Станіслав Чирка судитиметься. Позовні вимоги звів до відшкодування морального і матеріального збитку.

Претензії морального характеру оцінив у дев'ять тисяч гривень. По три тисячі з кожного учасника «розбірок». Гроші ці він, у разі перемоги в суді, передасть Берізківській школі-інтернату. А матеріальну шкоду оцінив у більш як шістсот гривень. Саме стільки коштують ліки на лікування в районній лікарні.

Отож наша історія не закінчується. «Голос України» розповість, чим завершилася справа журналіста проти місцевої влади. На жаль, приклади тиску на представників ЗМІ в Миколаївській області не рідкість. Грішать цим і влада, і бізнес, і, як з'ясувалося, навіть колеги по перу. Шкода, що не зрозуміли головного — джина, якого звуть «свобода слова», назад у пляшку вже не загнати.

P. S. Коли матеріал готувався до друку, відбулася зустріч представників засновників газети «Кривоозерщина». На зустрічі працівники райдержадміністрації, районної ради і трудового колективу газети домовилися про те, що надалі постараються не допускати конфліктних ситуацій. А в разі, якщо і станеться щось схоже на історію, про яку йдеться в матеріалі, то сторони спробують врегулювати взаємини цивілізованими методами. Як пояснив Борис Коловоротний, неприємний випадок «розбірок» у райдержадміністрації справді був. Глава району вважає, що в його поведінці взяли гору емоції. І розцінює те, що сталося, як «робочий момент».

Олена ІВАШКО.

Миколаївська область.

Мал. Сергія ТЕРЕЩЕНКА.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про виконавче провадження»

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Внести до Закону України «Про виконавче провадження» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 24, ст. 207; 2003 р., № 5, ст. 46; 2004 р., № 6, ст. 37; 2005 р., № 33, ст. 431, № 42, ст. 464; 2006 р., № 35, ст. 295, ст. 296) такі зміни:

1) пункт 10 частини другої статті 3 викласти у такій редакції:

«10) рішення Європейського суду з прав людини з урахуванням особливостей, передбачених Законом України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини»;

2) частину першу статті 37 доповнити пунктом 12 такого змісту:

«12) якщо рішення фактично виконане, відповідно до пункту 8 частини першої цієї статті, під час виконання рішення Європейського суду з прав людини».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
20 лютого 2007 року.
№ 668-V.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо встановлення відповідальності за порушення законодавства про страховий фонд документації

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до Кодексу України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122) такі зміни:

1) доповнити статтею 188^{25} такого змісту:

«Стаття 188^{25}. Невиконання законних вимог (приписів) посадових осіб Державної технічної інспекції Державного департаменту страхового фонду документації

Невиконання законних вимог (приписів) посадових осіб Державної технічної інспекції Державного департаменту страхового фонду документації щодо усунення порушення законодавства про страховий фонд документації —

тягне за собою накладення штрафу на громадян від п'яти до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб — від десяти до двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

2) статтю 221 та частину першу статті 294 після цифр «188^{22}» доповнити цифрами «188^{25}»;

3) пункт 1 частини першої статті 255 доповнити абзацом такого змісту:

«Державної технічної інспекції Державного департаменту страхового фонду документації (стаття 188^{25})».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
22 лютого 2007 року.
№ 695-V.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до Закону України «Про планування і забудову територій»

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Закон України «Про планування і забудову територій» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 31, ст. 250; 2006 р., № 43, ст. 412; із змінами, внесеними Законом України від 12 грудня 2006 року № 434-V) доповнити статтею 24^{1} такого змісту:

«Стаття 24^{1}. Кваліфікаційні вимоги до юридичних осіб, заінтересованих у здійсненні будівництва багатоквартирних житлових будинків із залученням фінансових активів громадян

Юридичні особи, заінтересовані у здійсненні будівництва багатоквартирних житлових будинків із залученням фінансових активів громадян, для отримання дозволу на будівництво подають до виконавчого органу відповідної ради або Київської чи Севастопольської міських державних адміністрацій, крім визначених статтею 24 цього Закону, такі документи:

фінансову звітність, що складається відповідно до статті 11 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні»;

копію ліцензії на здійснення будівельної діяльності (для забудовників, які здійснюватимуть будівництво власними силами), засвідчену в установленому законом порядку;

копію ліцензії на здійснення діяльності з надання фінансових послуг (у разі здійснення діяльності з надання будь-яких фінансових послуг, що передбачають пряме або опосередковане залучення фінансових активів від фізичних осіб), засвідчену в установленому законом порядку.

Юридичні особи, зареєстровані протягом менше двох років до дня подання заяви про надання дозволу на будівництво, подають фінансову звітність за фактичний час своєї діяльності.

Неподання документів, визначених частиною першою цієї статті, у повному обсязі, їх відсутність або негативний комплексний висновок внаслідок їх розгляду є підставою для відмови у видачі дозволу на будівництво об'єкта містобудування».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити відповідно до своєї компетенції прийняття нормативно-правових актів, що випливають з цього Закону.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
22 лютого 2007 року.
№ 703-V.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про мораторій на відчуження майна, яке перебуває у володінні Федерації професійних спілок України

Цей Закон спрямований на усунення порушень при відчуженні та недопущення відчуження майна санаторно-курортного, туристичного та фізкультурно-спортивного призначення, що утворилося протягом багатьох років за рахунок коштів держави, підприємств та трудящих і яке зараз перебуває у володінні Федерації професійних спілок України.

Стаття 1. Встановити до 1 січня 2008 року мораторій на відчуження нерухомого майна санаторно-курортного, туристичного та фізкультурно-спортивного призначення (санаторіїв, готелів, туристичних та спортивних баз, майнових комплексів відповідних підприємств, їх структурних підрозділів, окремих будівель, споруд, приміщень тощо) та основних засобів виробництва, які перебувають у володінні Федерації професійних спілок України, господарських товариств та інших суб'єктів господарювання, учасником (акціонером) чи засновником яких є Федерація професійних спілок України, а також акцій (часток, паїв) господарських товариств, які здійснюють відповідну діяльність, що перебувають у володінні Федерації професійних спілок України.

Стаття 2. Для цілей цього Закону під відчуженням майна розуміється укладення та виконання договорів купівлі-продажу, застави, іпотеки, внесення його до статутних капіталів (фондів) суб'єктів господарювання, інших цивільно-правових правочинів, які передбачають перехід права власності до інших юридичних та фізичних осіб.

Стаття 3. Тимчасово до прийняття законодавчого акта про визначення суб'єктів права власності майна, яке перебуває у володінні Федерації професійних спілок України, встановлюється мораторій на передачу вказаного майна в оренду чи інше користування фізичним та юридичним особам.

Стаття 4. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Доручити Кабінету Міністрів України утворити робочу комісію за участю народних депутатів України, депутатів місцевих рад, представників Федерації професійних спілок України, інших професійних спілок та їх об'єднань, об'єднань роботодавців, Фонду державного майна України, Рахункової палати, Державної податкової адміністрації України, представників Генеральної прокуратури України та інших правоохоронних органів, який:

протягом місяця після набрання чинності цим Законом скласти перелік майна, яке забороняється відчужувати відповідно до нього;

протягом трьох місяців після набрання чинності цим Законом:

провести інвентаризацію відповідного майна;

щодо кожного об'єкта документально визначити законність його перебування у володінні Федерації професійних спілок України;

щодо кожного об'єкта, включеного до вказаного переліку, встановити частку держави, Федерації професійних спілок України, інших професійних спілок, інших суб'єктів господарювання;

перевірити законність відчуження майнових комплексів, окремих споруд та іншого майна санаторно-курортного і туристичного призначення, проведеного ЗАТ «Укрпрофоздоровниця», ЗАТ «Укрпрофтур», Федерацією професійних спілок України протягом 1994—2006 років, і в разі порушення законодавства України вжити заходів щодо повернення цих об'єктів законному власнику.

3. Кабінету Міністрів України:

забезпечити неухильне виконання цього Закону;

протягом трьох місяців після набрання чинності цим Законом подати в установленому порядку законопроект про визначення суб'єктів права власності майна, яке перебуває у володінні Федерації професійних спілок України;

через чотири місяці з дня набрання чинності цим Законом проінформувати Верховну Раду України про виконання цього Закону.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
22 лютого 2007 року.
№ 700-V.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності»

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести до Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 46—47, ст. 403; 2001 р., № 17, ст. 80; 2003 р., № 26, ст. 192; 2005 р., № № 17—19, ст. 267; 2006 р., № № 9—11, ст. 96, № 22, ст. 199, № 27, ст. 234; із змінами, внесеними Законом України від 19 грудня 2006 року № 489-V) такі зміни:

1. Абзац четвертий статті 1 викласти в такій редакції:

«відшкодування шкоди, пов'язаної з втратою застрахованими особами заробітної плати або відповідної її частини під час виконання трудових обов'язків, надання їм соціальних послуг у зв'язку з ушкодженням здоров'я, а також у разі їх смерті здійснення страхових виплат непрацездатним членам їх сімей».

2. У статті 11:

у частині першій:

в абзаці першому слова «за письмовою заявою» виключити;

пункт 2 викласти в такій редакції:

«2) особи, які забезпечують себе роботою самостійно, — займаються адвокатською, нотаріальною, творчою та іншою діяльністю, пов'язаною з отриманням доходу безпосередньо від цієї діяльності, члени фермерського господарства»;

частини другу та третю викласти в такій редакції:

«Особи, зазначені в частині першій цієї статті, укладають з Фондом соціального страхування від нещасних випадків договір про добровільну участь у страхуванні від нещасних випадків.

Порядок укладення та зразок договору про добровільне страхування затверджуються правлінням Фонду соціального страхування від нещасних випадків».

3. У статті 17:

пункт 7 частини сьомої після абзацу десятого доповнити двома новими абзацами такого змісту:

«Положення про навчально-інформаційні центри;

Порядок призначення, перерахування та проведення страхових виплат».

У зв'язку з цим абзац одинадцятий вважати абзацом тринадцятим;

доповнити частиною тринадцятою такого змісту:

«Рішення правління Фонду, які мають нормативний характер і стосуються прав та обов'язків страхувальників і застрахованих осіб, підлягають обов'язковій державній реєстрації в порядку, встановленому для реєстрації нормативно-правових актів органів виконавчої влади».

4. У статті 18:

після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«Виконавча дирекція Фонду соціального страхування від нещасних випадків здійснює матеріально-технічне забезпечення роботи наглядової ради та правління Фонду».

У зв'язку з цим частини третю — п'яту вважати відповідно частинами четвертою — шостою;

частину п'яту викласти в такій редакції:

«Робочими органами виконавчої дирекції Фонду є її управління в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, відділення в районах і містах обласного значення. Робочі органи виконавчої дирекції Фонду є юридичними особами, мають самостійні кошториси, печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням».

5. У статті 21:

назву після слів «які здійснюються» доповнити словами «та відшкодовуються»;

підпункт «е» пункту 1 частини першої виключити.

6. Пункт 3 статті 22 викласти в такій редакції:

«3) перевіряє стан профілактичної роботи та охорони праці на підприємствах, бере участь у розслідуванні нещасних випадків на виробництві, а також професійних захворювань».

7. У частині третій статті 23:

пункт 3 доповнити словами «та види здійснюваної діяльності»;

пункт 5 викласти в такій редакції:

«5) вносити роботодавцям обов'язкові для виконання подання про порушення законодавства про охорону праці, а органам виконавчої влади з нагляду за охороною праці — подання щодо застосування адміністративних стягнень або притягнення до відповідальності посадових осіб, які допустили ці порушення, а також про заборону подальшої експлуатації робочих місць, дільниць і цехів, робота на яких загрожує здоров'ю або життю працівників».

8. У частині другій статті 25 слова «забезпечує фінансування» замінити словами «бере участь у фінансуванні», а слова «охорони та медицини» замінити словами «охорони, безпеки та гігієни».

9. Частину третю статті 28 виключити.

10. У статті 34:

абзац другий частини другої доповнити словами «але не вище чотирикратного розміру граничної суми заробітної плати (доходу), з якої справляються внески до Фонду соціального страхування від нещасних випадків»;

частину третю виключити;

у частині одинадцятій слова «прибутковим податком з громадян» замінити словами «податком з доходів фізичних осіб».

11. В абзаці другому частини першої статті 35 слова «а також відповідні рішення про відшкодування моральної (немайнової) шкоди» виключити.

12. У частині другій статті 46:

абзац третій доповнити словами «у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

абзац п'ятий викласти в такій редакції:

«коштів, одержаних від стягнення відповідно до цього Закону штрафів і пені з страхувальників, штрафів з працівників, винних у порушенні вимог нормативних актів з охорони праці, а також адміністративних стягнень у вигляді штрафів з посадових осіб підприємств, установ, організацій, фізичних осіб, які використовують найману працю, передбачених Кодексом України про адміністративні правопорушення».

13. У статті 47:

частину першу викласти в такій редакції:

«Страхові тарифи, диференційовані по галузях економіки (видах економічної діяльності) залежно від класу професійного ризику виробництва, встановлюються законом»;

в абзаці другому частини третьої слова «прибутковим податком з громадян» замінити словами «податком з доходів фізичних осіб»;

після частини четвертої доповнити двома новими частинами такого змісту:

«Страхові внески нараховуються на суми, зазначені в частині третій цієї статті, які не зменшені на суму податків, інших обов'язкових платежів і внесків, що відповідно до законодавства сплачуються із зазначених сум, та суми утримань, що здійснюються відповідно до законодавства.

Страхові внески є цільовим загальнообов'язковим платежем, який справляється на всій території України в порядку, встановленому цим Законом. Страхові внески не включаються до складу податків, інших обов'язкових платежів, що становлять систему оподаткування. На страхові внески не поширюється податкове законодавство».

У зв'язку з цим частини п'яту — п'ятнадцяту вважати відповідно частинами сьомою — сімнадцятою;

доповнити частиною вісімнадцятою такого змісту:

«Органи Фонду соціального страхування від нещасних випадків мають право:

1) застосовувати фінансові санкції, передбачені цим Законом;

2) порушувати в установленому законом порядку питання про притягнення до відповідальності осіб, винних у порушенні законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасних випадків;

3) у разі виявлення порушень порядку нарахування, обчислення, сплати страхових внесків та нецільового використання коштів на загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасних випадків звертатися в установленому законом порядку до органів прокуратури, внутрішніх справ, служби безпеки та податкової міліції;

4) здійснювати інші функції, передбачені законодавством».

14. Частини другу і третю статті 49 викласти в такій редакції:

«Установи банків приймають від страхувальників платіжні доручення та інші платіжні документи на видачу (перерахування) коштів для виплат заробітної плати (доходу), на які відповідно до цього Закону нараховуються страхові внески, та здійснюють видачу (перерахування) зазначених коштів лише за умови одночасного подання страхувальником платіжних документів про перерахування коштів для сплати відповідних сум страхових внесків або документів, що підтверджують фактичну сплату цих сум. У разі невиконання установами банків цієї вимоги вони за рахунок власних коштів у порядку, встановленому Національним банком України, сплачують відповідному робочому органу виконавчої дирекції Фонду соціального страхування від нещасних випадків суму, що дорівнює сумі несплачених страхових внесків, з правом зворотної вимоги до страхувальників щодо відшкодування цієї суми.

У разі несвоєчасного зарахування або перерахування на рахунки Фонду соціального страхування від нещасних випадків з вини установ банків страхових внесків, пені, штрафів та інших фінансових санкцій ними стягується пеня з розрахунку 0,1 відсотка зазначених сум, розрахована за кожний день прострочення їх перерахування (зарахування). Нарахування пені починається з першого календарного дня, що настає за днем закінчення строку перерахування (зарахування) відповідних сум, до дня їх фактичного перерахування (зарахування) банками».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
23 лютого 2007 року.
№ 717-V.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо органів і служб у справах неповнолітніх та спеціальних установ для неповнолітніх

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кримінально-процесуальному кодексі України:

у частинах третій і четвертій статті 7^3 слово «неповнолітніх» замінити словом «дітей»;

у частині другій статті 99 і частині першій статті 159 слова «в справах неповнолітніх» замінити словами «у справах дітей».

2. У першому реченні статті 198 Кодексу законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375) слова «комісії в справах неповнолітніх» замінити словами «служби у справах дітей».

3. В абзаці першому частини першої статті 188^1 Кодексу України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122) слова «у справах неповнолітніх» замінити словами «у справах дітей».

4. У частині другій статей 147, 148, частині третій статті 156, частині другій статті 161 Кримінально-виконавчого кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 3—4, ст. 21) слова «у справах неповнолітніх» замінити словами «у справах дітей».

5. У Законі України «Про міліцію» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 4, ст. 20; Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 36, ст. 526; 2003 р., № 29, ст. 233, № 30, ст. 247; 2004 р., № 23, ст. 323; 2005 р., № 7—8, ст. 162, № 10, ст. 187, № № 17—19, ст. 267; 2006 р., № № 9—11, ст. 96; із змінами, внесеними Законом України від 19 грудня 2006 року № 489-V):

у частині третій статті 7^1 слово «неповнолітніх» замінити словом дітей;

абзац п’ятий пункту 5 частини першої статті 11 після слів «у приймальники-розподільники» доповнити словами «для дітей».

6. У Законі України «Про органи і служби у справах неповнолітніх та спеціальні установи для неповнолітніх» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 6, ст. 35; 1999 р., № 4, ст. 35, № 36, ст. 318; 2003 р., № 28, ст. 211; 2004 р., № 19, ст. 251; 2005 р., № 11, ст. 198; 2006 р., № 12, ст. 104):

1) у назві та тексті Закону (крім статей 6 і 10) слово «неповнолітні» в усіх відмінках замінити словом «діти» у відповідному відмінку;

2) назву та частину першу статті 1 викласти в такій редакції:

«Стаття 1. Органи і служби у справах дітей, спеціальні установи та заклади, які здійснюють їх соціальний захист і профілактику правопорушень

Здійснення соціального захисту дітей і профілактики серед них правопорушень покладається в межах визначеної компетенції на:

спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у справах сім’ї, дітей та молоді, уповноважений орган влади Автономної Республіки Крим у справах сім’ї, дітей та молоді, служби у справах дітей обласних, Київської та Севастопольської міських, районних державних адміністрацій, виконавчих органів міських і районних у містах рад;

кримінальну міліцію у справах дітей органів внутрішніх справ;

приймальники-розподільники для дітей органів внутрішніх справ;

школи соціальної реабілітації та професійні училища соціальної реабілітації органів освіти;

центри медико-соціальної реабілітації дітей закладів охорони здоров’я;

спеціальні виховні установи Державного департаменту України з питань виконання покарань;

притулки для дітей;

центри соціально-психологічної реабілітації дітей;

соціально-реабілітаційні центри (дитячі містечка)»;

3) у статті 2:

назву викласти в такій редакції:

«Стаття 2. Основні принципи діяльності органів і служб у справах дітей, спеціальних установ та закладів соціального захисту для дітей»;

абзац перший після слів «спеціальних установ» доповнити словами «і закладів соціального захисту»;

абзац четвертий викласти в такій редакції:

«гласності, тобто систематичного інформування про стан справ щодо захисту прав дітей, правопорушень серед дітей, роботу спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у справах сім’ї, дітей та молоді, уповноваженого органу влади Автономної Республіки Крим у справах сім’ї, дітей та молоді, служб у справах дітей, спеціальних установ і закладів соціального захисту для дітей у відкритій державній статистиці, засобах масової інформації»;

4) статтю 4 викласти в такій редакції:

«Стаття 4. Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у справах сім’ї, дітей та молоді, уповноважений орган влади Автономної Республіки Крим у справах сім’ї, дітей та молоді, служби у справах дітей

Основними завданнями спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у справах сім’ї, дітей та молоді, уповноваженого органу влади Автономної Республіки Крим у справах сім’ї, дітей та молоді, служб у справах дітей є:

розроблення і здійснення самостійно або разом з відповідними органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями незалежно від форми власності, громадськими організаціями заходів щодо захисту прав, свобод і законних інтересів дітей;

координація зусиль центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності у вирішенні питань соціального захисту дітей та організації роботи із запобігання дитячій бездоглядності;

забезпечення додержання вимог законодавства щодо встановлення опіки та піклування над дітьми, їх усиновлення;

здійснення контролю за умовами утримання і виховання дітей у закладах для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, спеціальних установах і закладах соціального захисту для дітей незалежно від форми власності;

ведення державної статистики щодо дітей відповідно до законодавства України та міжнародних стандартів;

ведення обліку дітей, які опинились у складних життєвих обставинах, дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, усиновлених, влаштованих до прийомних сімей, дитячих будинків сімейного типу та соціально-реабілітаційних центрів (дитячих містечок);

надання органам виконавчої влади, органам місцевого самоврядування, підприємствам, установам та організаціям незалежно від форми власності, громадським організаціям, громадянам практичної та методичної допомоги, консультацій з питань соціального захисту дітей.

Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у справах сім’ї, дітей та молоді, уповноважений орган влади Автономної Республіки Крим у справах сім’ї, дітей та молоді, служби у справах дітей мають право:

приймати з питань, що належать до їх компетенції, рішення, які є обов’язковими для виконання органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями незалежно від форми власності, посадовими особами та громадянами;

звертатися у разі порушення прав та законних інтересів дітей, а також з питань надання їм допомоги до відповідних органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності;

проводити роботу серед дітей з метою запобігання правопорушенням;

порушувати перед органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування питання про направлення до спеціальних установ для дітей, навчальних закладів (незалежно від форми власності) дітей, які опинились у складних життєвих обставинах, неодноразово самовільно залишали сім’ю та навчальні заклади;

забезпечувати влаштування дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, у дитячі будинки сімейного типу, прийомні сім’ї, передачу під опіку, піклування, на усиновлення;

вести справи з опіки та піклування над дітьми та усиновлення дітей;

перевіряти стан роботи із соціально-правового захисту дітей у закладах для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, спеціальних установах і закладах соціального захисту для дітей незалежно від форми власності, стан виховної роботи з дітьми у навчальних закладах, за місцем проживання, а також у разі необхідності — умови роботи працівників молодше 18 років на підприємствах, в установах та організаціях незалежно від форми власності;

представляти у разі необхідності інтереси дітей в судах, у їх відносинах з підприємствами, установами та організаціями незалежно від форми власності;

запрошувати для бесіди батьків або опікунів, піклувальників, посадових осіб до служби у справах дітей з метою з’ясування причин та умов, які призвели до порушення прав дітей, бездоглядності, вчинення правопорушень, вживати заходів щодо їх усунення;

давати згоду на звільнення працівників молодше 18 років за ініціативою власника підприємства, установи та організації незалежно від форми власності або уповноваженого ним органу;

порушувати перед органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування питання про накладення дисциплінарних стягнень на посадових осіб у разі невиконання ними рішень, прийнятих спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у справах сім’ї, дітей та молоді, уповноваженим органом влади Автономної Республіки Крим у справах сім’ї, дітей та молоді, службами у справах дітей;

визначати потребу регіонів в утворенні спеціальних установ і закладів соціального захисту для дітей;

розробляти і реалізовувати власні та підтримувати громадські програми соціального спрямування з метою забезпечення захисту прав, свобод і законних інтересів дітей;

порушувати перед органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування питання про притягнення до відповідальності згідно із законом фізичних та юридичних осіб, які допустили порушення прав, свобод і законних інтересів дітей;

відвідувати дітей, які опинились у складних життєвих обставинах, перебувають на обліку в службі у справах дітей, за місцем їх проживання, навчання і роботи; вживати заходів для соціального захисту дітей.

Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у справах сім’ї, дітей та молоді контролює і координує діяльність уповноваженого органу влади Автономної Республіки Крим у справах сім’ї, дітей та молоді, служб у справах дітей обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій.

Уповноважений орган влади Автономної Республіки Крим у справах сім’ї, дітей та молоді, служби у справах дітей обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій, міські та районні у містах ради контролюють і координують діяльність служб у справах дітей відповідно районних, районних у містах Києві та Севастополі державних адміністрацій, виконавчих органів міських, районних у містах рад, надають їм практичну і методичну допомогу, узагальнюють і поширюють позитивний досвід роботи.

Центральні та місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи та організації незалежно від форми власності, посадові особи зобов’язані у строк, визначений спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у справах сім’ї, дітей та молоді, уповноваженим органом влади Автономної Республіки Крим у справах сім’ї, дітей та молоді, відповідними службами у справах дітей, повідомляти про заходи, вжиті на виконання прийнятих ними рішень.

Рішення, прийняті службами у справах дітей, з питань, що належать до їх компетенції, є обов’язковими для виконання місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями незалежно від форми власності, посадовими особами та громадянами.

Штатна чисельність працівників районних, міських, районних у містах служб у справах дітей установлюється з розрахунку один працівник служби не більше ніж на дві тисячі дітей, які проживають у районі, та не більше ніж на чотири тисячі дітей, які проживають у місті, районі у місті.

Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у справах сім’ї, дітей та молоді, уповноважений орган влади Автономної Республіки Крим у справах сім’ї, дітей та молоді, служби у справах дітей мають права юридичної особи, власний бланк, печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням.

Типове положення про службу у справах дітей затверджує Кабінет Міністрів України»;

5) у статті 5:

у частині першій слово «Криму» замінити словами «Автономній Республіці Крим»;

у частині другій:

абзац сьомий після слова «розшукувати» доповнити словами «дітей, що зникли»;

після абзацу дев’ятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«виявляти батьків або осіб, що їх замінюють, які ухиляються від виконання передбачених законодавством обов’язків щодо створення належних умов для життя, навчання та виховання дітей».

У зв’язку з цим абзаци десятий — двадцять восьмий вважати відповідно абзацами одинадцятим — двадцять дев’ятим;

в абзацах одинадцятому, чотирнадцятому, двадцять дев’ятому слова «неповнолітніх правопорушників» замінити словами «правопорушників, що не досягли 18 років»;

абзац двадцять четвертий доповнити словами «або до приймальників-розподільників для дітей»;

абзац двадцять п’ятий викласти в такій редакції:

«після встановлення особи дитини невідкладно сповіщати батьків або осіб, які їх замінюють, про адміністративне затримання дитини, а в разі вчинення злочину також інформувати органи прокуратури»;

в абзаці двадцять шостому слово «неповнолітнього» замінити словом «дитини»;

6) у статті 6:

у частині першій:

абзац четвертий викласти в такій редакції:

«про поміщення правопорушників, які не досягли 18 років, до приймальників-розподільників для дітей»;

в абзаці сьомому слово «неповнолітніх» замінити словом «дітей»;

у частині другій слово «неповнолітніх» замінити словом «дітей»;

частину третю виключити;

7) частину другу статті 7 доповнити абзацом п’ятим такого змісту:

«перебувають у розшуку»;

8) у статті 8:

перше речення частини першої доповнити словами «та підпорядковуються спеціально уповноваженому центральному органу виконавчої влади у галузі освіти і науки»;

у частині дев’ятій слово «неповнолітнього» замінити словом «дитини»;

9) у статті 9:

у частині першій слова «уповноваженого центрального органу виконавчої влади у справах сім’ї та молоді» замінити словами «спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у справах сім’ї, дітей та молоді»;

у частині п’ятій:

слово «неповнолітнього» замінити словом «дитини»;

доповнити словами «а в разі відсутності останніх — на основі рішення служби у справах дітей»;

10) у статті 11:

частину першу викласти в такій редакції:

«Притулки для дітей утворюються, реорганізуються та ліквідуються відповідно до соціальних потреб відповідного регіону Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими, районними, районними у містах Києві та Севастополі державними адміністраціями, виконавчими органами міських, районних у містах рад і підпорядковуються відповідній службі у справах дітей»;

після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«У притулках для дітей тимчасово розміщуються діти віком від 3 до 18 років, які опинились у складних життєвих обставинах».

У зв’язку з цим частини третю — восьму вважати відповідно частинами четвертою — дев’ятою;

частини четверту і шосту викласти в такій редакції:

«Діти можуть перебувати в притулку для дітей протягом часу, необхідного для їх подальшого влаштування, але не більш як 90 діб»;

«Основними завданнями притулків для дітей є соціальний захист дітей, які опинились у складних життєвих обставинах, залишили сім’ї, навчальні заклади; створення належних житлово-побутових і психолого-педагогічних умов для забезпечення нормальної життєдіяльності дітей, надання їм можливості навчатися, працювати та змістовно проводити дозвілля»;

частину сьому доповнити абзацом п’ятим такого змісту:

«вживають заходів щодо повернення дитини в безпечне сімейне оточення»;

частину восьму після слів «мають права юридичної особи» доповнити словами «рахунок в органах Державного казначейства України»;

11) розділ IV доповнити статтями 11^1 і 11^2 такого змісту:

«Стаття 11^1. Центри соціально-психологічної реабілітації дітей

Центри соціально-психологічної реабілітації дітей утворюються, реорганізуються та ліквідуються Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими, районними, районними у містах Києві та Севастополі державними адміністраціями, виконавчими органами міських і районних у містах рад і підпорядковуються відповідній службі у справах дітей для тривалого (стаціонарного) або денного перебування дітей віком від 3 до 18 років, які опинились у складних життєвих обставинах, надання їм комплексної соціальної, психологічної, педагогічної, медичної, правової та інших видів допомоги.

Строк перебування дитини в центрі соціально-психологічної реабілітації дітей залежить від конкретних обставин, але не може перевищувати відповідно 9 і 12 місяців у разі стаціонарного і денного перебування. Строк перебування дитини в центрі визначається психолого-медико-педагогічною комісією за погодженням із відповідною службою у справах дітей.

До центрів соціально-психологічної реабілітації дітей не приймаються діти, які перебувають у стані алкогольного або наркотичного сп’яніння, психічно хворі, із симптомами хвороби в гострому періоді або в період загострення хронічних захворювань, а також ті, що вчинили правопорушення і щодо яких прийнято відповідними органами чи посадовими особами рішення про затримання, арешт або поміщення до приймальника-розподільника для дітей.

Центри соціально-психологічної реабілітації дітей є юридичними особами, мають реєстраційні рахунки в органах Державного казначейства України, бланки, печатку і штамп встановленого зразка.

Типове положення про центр соціально-психологічної реабілітації дітей затверджує Кабінет Міністрів України.

Стаття 11^2. Соціально-реабілітаційні центри (дитячі містечка)

Соціально-реабілітаційні центри (дитячі містечка) є закладами соціального захисту для проживання дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, дітей, які опинились у складних життєвих обставинах, безпритульних дітей віком від 3 до 18 років, надання їм комплексної соціальної, психологічної, педагогічної, медичної, правової, інших видів допомоги та подальшого їх влаштування.

Соціально-реабілітаційні центри (дитячі містечка) утворюються, реорганізуються та ліквідуються місцевою державною адміністрацією і підпорядковуються службі у справах дітей.

Соціально-реабілітаційні центри (дитячі містечка) також можуть бути утворені громадськими, благодійними організаціями та фондами, у тому числі міжнародними, за погодженням з відповідною службою у справах дітей.

Соціально-реабілітаційні центри (дитячі містечка) забезпечують перебування в них дітей протягом періоду, визначеного службою у справах дітей.

До соціально-реабілітаційних центрів (дитячих містечок) не приймаються діти, які перебувають у стані алкогольного або наркотичного сп’яніння, психічно хворі з вираженими симптомами хвороби, а також ті, що вчинили правопорушення і щодо яких прийнято відповідними органами чи посадовими особами рішення про затримання, арешт або поміщення до приймальника-розподільника для дітей.

Соціально-реабілітаційні центри (дитячі містечка) є юридичними особами, мають власні бланки, печатку і штамп встановленого зразка.

Типове положення про соціально-реабілітаційний центр (дитяче містечко) затверджує Кабінет Міністрів України»;

12) статтю 12 викласти в такій редакції:

«Стаття 12. Джерела і порядок фінансування органів і служб у справах дітей, спеціальних установ та закладів соціального захисту для дітей

Фінансування органів і служб у справах дітей, спеціальних установ та закладів соціального захисту для дітей здійснюється за рахунок коштів державного і місцевих бюджетів, а також інших джерел, не заборонених законодавством»;

13) назву статті 13 після слів «спеціальних установах» доповнити словами «та закладах соціального захисту»;

14) назву і текст статті 14 після слів «спеціальних установ» доповнити словами «і закладів соціального захисту»;

15) у частині другій статті 15 слова «чинним законодавством» замінити словом «законом»;

16) статтю 16 викласти в такій редакції:

«Стаття 16. Контроль за діяльністю органів і служб у справах дітей, спеціальних установ і закладів соціального захисту для дітей

Кабінет Міністрів України, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські, районні державні адміністрації, виконавчі органи міських, районних у містах рад у межах своєї компетенції здійснюють контроль за діяльністю спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у справах сім’ї, дітей та молоді, уповноваженого органу влади Автономної Республіки Крим у справах сім’ї, дітей та молоді, служб у справах дітей, спеціальних установ і закладів соціального захисту для дітей і надають їм необхідну допомогу».

7. У пункті 1 частини другої статті 38 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170) слова «комісій у справах неповнолітніх» замінити словами «служб у справах дітей».

8. У тексті Закону України «Про попередження насильства в сім’ї» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 10, ст. 70) слова «у справах неповнолітніх» замінити словами «у справах дітей».

9. У тексті Закону України «Про забезпечення організаційно-правових умов соціального захисту дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 6, ст. 147) слова «у справах неповнолітніх» замінити словами «у справах дітей».

10. У пункті 2 розділу I Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо соціального захисту осіб із числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 49, ст. 484):

в абзаці третьому підпункту 7 слова «молоді та спорту» замінити словами «дітей та молоді»;

підпункт 19 виключити.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування, крім пункту 10 розділу I, який набирає чинності з 1 січня 2008 року.

2. Кабінету Міністрів України:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
7 лютого 2007 року.
№ 609-V.

Ігоря Бондарчука звільнено з посади директора Державного департаменту у справах релігій у зв'язку з реорганізацією цього департаменту *(Укрінформ)*

Кабінет Міністрів України затвердив статут концерну «Авіація України», а також склад підприємств, що увійшли до нього. *(Укрінформ)*

■ ОТАКОЇ!

«Забава» за шалені гроші

Не таємниця, що в малих містах важко знайти роботу, тому багато чоловіків шукають її деінде. Не думала, що в нашій родині виникне така ситуація. Все було добре, поки я не потрапила до лікарні. Як то кажуть, втрачаєш багато — і здоров'я, і гроші, бо майже всі заощадження пішли на лікування. Роботу, де отримувала пристойну платню, втратила. Скоро й чоловік залишився без неї. Тож залишилися ми без коштів до існування. А в нас — два сини-студенти, яким і навчання, і проживання треба оплачувати.

Спробувала домовитися з господинею квартири, де проживає старший син. Ніби й згоду отримала, заплатила за місяць уперед. Та приїхали діти на навчання, а в кімнаті вже проживає інший хлопець. «Не подобається — виїжджайте, інші заплатять більше», — сказала вона. Що робити, змушена була шукати ще одну кімнату. Не змогла зекономити. Та й дітям щотижня з собою треба дати продуктів, грошей. Уже так паски затягнули з батьком, що аж-аж...

Спробувала влаштуватися на роботу бухгалтером. Багато різних фірм обійшла та скрізь отримувала відмову — одні мотивували, що вже зайняте місце, інші — моїм віком, мовляв, якби була молодша, то... Залишилося одне — йти торгувати на ринок.

Чоловік тим часом влаштувався на будівництво. Одного разу прийшов і сказав, що є можливість поїхати на заробітки в Росію, адже вони там вищі. «За рік моєї роботи там зможемо кількарічне навчання дітей оплатити»,— малював він райдужні перспективи. Погодилася. Спочатку отримувала від нього непогані гроші. А потім дзвонить, каже, що стало сутужніше із роботою і заробітки зменшилися.

Приїхав несподівано чоловік додому у відпустку на тиждень. Зраділа, скільки часу не бачилися, а лише телефонні розмови. От лише привіз небагато грошей, бо більшу частину витратив на новий комп'ютер, «дітям для навчання — незамінна річ». Усе розумію, це справді так, але чому чоловік не врахував, що потрібно й за нашу квартиру платити, й за найняті кімнати для синів та й одягнутися усім треба. Мабуть, правду кажуть, чоловіки думають лише про сьогоднішнє, а майбутнє, то буде колись...

Під'єднав комп'ютер, модем. Як хлопчисько, просидів кілька ночей в Інтернеті — «це ж скільки всього цікавого можна дізнатися». Відпустка закінчилася, і він поїхав. А через якийсь час прийшов рахунок на оплату телефону. Я ледь не впала. У квитанції значилася сума — «6000 гривень». І вказувався день, коли були дзвінки. Це був саме той час, коли чоловік «бавився» в Інтернеті. Що робити? Де взяти такі гроші? Адже ту суму, що привіз, передала синам на оплату кімнат. Чоловік, наче відчув щось, — зателефонував. А я йому й розповіла про його «заробіток». Говорила-сварила, а він виправдовується, мовляв, не знав, що може так вийти. «Візьму в борг у товаришів, щоб розрахуватися, а потім віддам», — сказав. Відмовилася я, бо гроші повертати потрібно, а там всі працюють, щоб заробити побільше. Та й чоловіку за якісь кошти жити треба на чужині. Вирішила, викручуватимуся із ситуації сама.

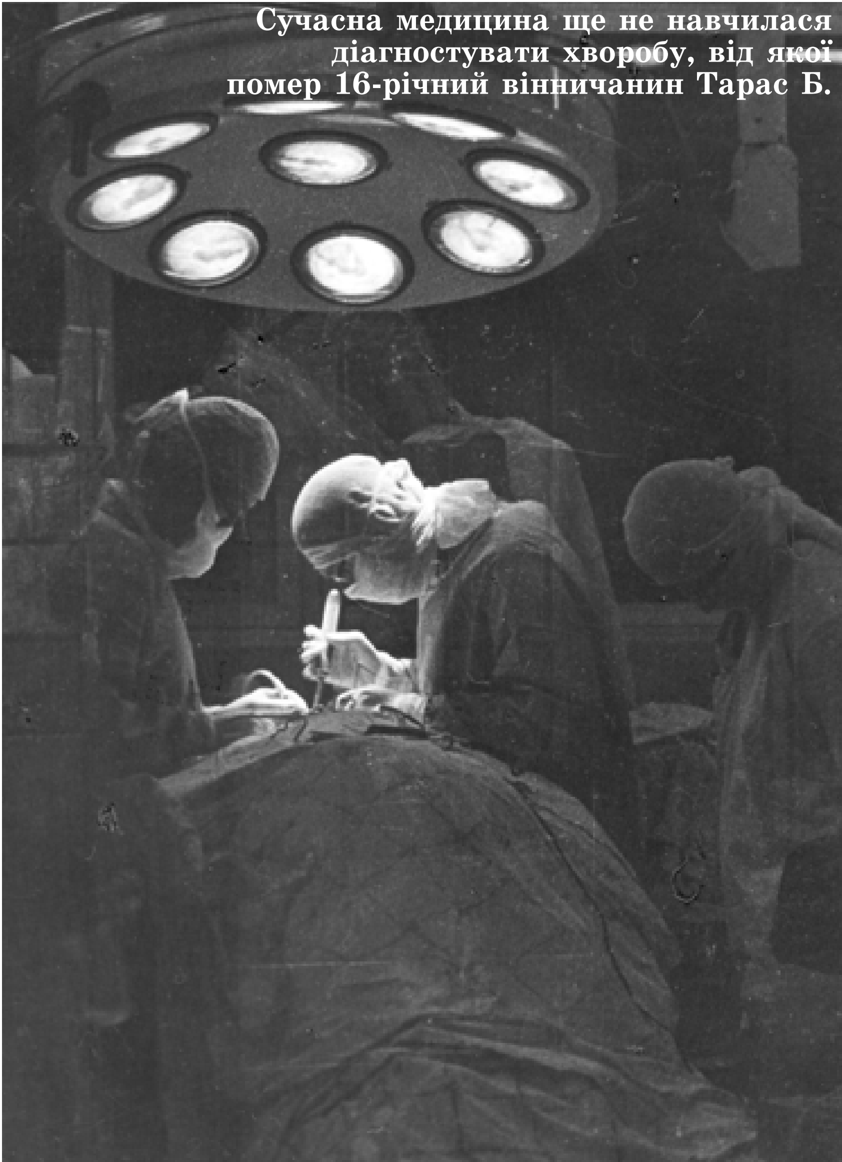
Пішла на прийом до начальника центру телефонного зв'язку. Пояснила ситуацію. Дали пораду: пишіть заяву на від'єднання телефону від міжнародного зв'язку. Тоді, навіть перебуваючи в Інтернеті, комп'ютер автоматично не зможе дзвонити на міжнародні номери, які коштують до 15 гривень за хвилину. «Ваш випадок не поодинокий, — заспокоював мене начальник. — На жаль, не всі добре знають іноземну і тому, тиснуть клавішу «так», коли потрібно «ні», спрацьовує автоматичне включення, відбувається набір, що й сталося у вашому випадку. Нещодавно приходив на прийом чоловік, якому треба було сплатити 40 тисяч. Діти отримали музичні хіти, а батькові довелося платити гроші».

Дозволили мені «розбити» оплату на кілька місяців. Тож тепер працюю на оплату «комп'ютерного задоволення» чоловіка. Раджу: якщо підключаєтесь до Інтернету — напишіть заяву про від'єднання міжнародного зв'язку, так буде спокійніше. І сімейні стосунки через це не постраждають.

Вероніка С.

Загадкова смерть одинадцятикласника

■ ПАРАДОКСИ

Сучасна медицина ще не навчилася діагностувати хворобу, від якої помер 16-річний вінничанин Тарас Б.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША (з архіву «Голосу України»).

Коли батьки привели сина на обстеження у травматологічне відділення Вінницької обласної лікарні імені Пирогова (Тарас скаржився на біль у коліні), вони й гадки не мали про те, що через два дні його не стане. Хлопець захоплювався футболом, грав за команду своєї 21-ї школи, тому мати й батько припускали, що саме на футбольному полі син міг отримати травму. Хоча він запевняв, що такого не було. Рентгенівські знімки теж не зафіксували пошкодження кістки ноги. Так само, як і м'язких тканин. Виняток становив лише невеликий набряк на гомілці.

Утім, за словами завідувача травматологічного відділення, кандидата медичних наук В'ячеслава Майка, Тарас накульгував на ногу, показував болюче місце — там, де був згаданий вище набряк, між колінним суглобом і стопою. Першого ж дня йому наклали гіпсову шину під коліном, щоб зменшити навантаження на ногу, і продовжили обстеження.

Тараса оглянули семеро фахівців. Але жоден з них не встановив відхилень в його організмі. В нормі були показники аналізу крові. Судинний хірург також заспокоїв пацієнта і його батьків. «Ми навіть обстежили тканини на апараті УЗД, — додає В. Майко. — Але й вони не показували відхилень.»

Для встановлення діагнозу, згідно з канонами медичної практики, лікарю відводиться три дні. А тут навіть зачепитися не було за що. Тому, за словами співрозмовника, на другий день повторили окремі аналізи. Отримані показники дослідження крові залишалися незмінні. Ще раз провели рентгенограму — результати ті самі, що й минулого разу.

Така ситуація, зрозуміло, до певної міри заспокоювала медиків. Принаймні не викликала зайвих тривог. Тим часом тієї самої ночі, тобто після двох днів перебування в лікарні, серце Тараса зупинилося. Він згас, як свічка, протягом кількох годин. «Для нас це був справжній шок, — не приховує здивування В. Майко. — Коли скликали консиліум, жодна з наших версій не мала підкріплення результатами обстеження. Адже, повторю ще раз, організм ніяк не виказував хвороби. Навіть під час перебування в реанімації аналіз крові, зроблений уже втретє, залишався в нормі. Неймовірно, але це так».

Чому не вдалося врятувати Тараса? По коментар «Голос України» звернувся до Міністерства охорони здоров'я України. І отримав таке пояснення:

«Відповідно до інформації Управління охорони здоров'я Вінницької ОДА, смерть хворого жителя Вінниці, якого було госпіталізовано у травматологічне відділення 02.10.2006 р. обласної клінічної лікарні, спричинена ендогенною интоксикацією внаслідок сепсису, септичного шоку на фоні імунодефіциту.

Хворого доставлено у травматологічне відділення 02.10.2006 р. у важкому стані, після двотижневого лікування вдома, з діагнозом «Пошкодження латерального меніска правого колінного суглоба». В стаціонарі стрімко наростала картина внутрішньої ендогенної интоксикації. Хлопчика негайно було проконсультовано провідними спеціалістами: ортопедом, хірургом, анестезіологом, пульмонологом, кардіологом, співробітниками клінічних кафедр Вінницького національного медуніверситету. Обстеження проводилося лабораторно і рентгенологічно. У зв'язку із важкістю стану для проведення інтенсивного лікування хворий був переведений до відділення реанімації.

Хворому було надано адекватну медичну допомогу, але, на жаль, хвороба мала важкий перебіг, що 04.10.06 спричинило смерть дитини. Від батьків скарги на надання медичної допомоги хворому не надходило».

Раптове погіршення стану здоров'я спричинило зниження артеріального тиску. Він «впав» до неймовірно низької позначки. Пацієнта одразу доставили в реанімаційне відділення. Однак усі намагання лікарів урятувати ще зовсім молоде життя не дали результатів. Серце Тараса зупинилося...

Причину смерті вдалося встановити лише після отримання результатів дослідження патологоанатома. Хлопець помер від бактеріального забруднення організму. Сепсис уразив майже всі внутрішні органи — серце, легені... Таке буває у разі травм чи після операції на черевній порожнині, уточнює співрозмовник. Але одразу підвищується температура тіла, погіршуються аналізи крові. У випадку з 16-річним пацієнтом такі прояви не дали про себе знати. Чому? «Для нас це залишається цілковитою загадкою», — каже В. Майко.

Організм хворого, такого висновку дійшли лікарі, зовсім не проявив захисних функцій. Не боровся з хворобою. Як висловився співрозмовник, його реактивність залишалася нульовою. Такий великий імунодефіцит, припускають лікарі, схоже, закладений був ще від народження.

В. Майко показав книжку «Сепсис», авторами якої є відомі українські медики. Це видання побачило світ нещодавно. «Я уважно переглянув усі матеріали цієї книжки, але не знайшов жодного аналогічного випадку», — сказав В. Майко. Сучасна медицина не навчилася діагностувати таке захворювання. Великою загадкою для лікарів продовжує залишатися той факт, чому організм юнака так надійно приховував у собі симптоматику недуги.

— Ми шукатимемо відповіді на ці запитання на своїх традиційних науково-практичних конференціях, — сказав заступник головного лікаря Вінницької обласної лікарні імені Пирогова Василь Стойка. — Про такий загадковий перебіг хвороби знатимуть і практикуючі лікарі, і науковці медуніверситету. Також повідомимо про це фахівців Міністерства охорони здоров'я.

Тараса поховали в одному із сіл Барського району, звідки родом його батьки. Він був єдиною дитиною в цій дружній сім'ї.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Щастя і радість життя — поняття психотехнологічні

■ ДУМКИ Й ПОРАДИ ДЕПУТАТА

Нотатки, що їх вам, шановні виборці, тут пропоную, виношував давно. Але останньою краплею, що переповнила чашу мого терпіння, був колективний лист чотирьох громадських організацій Чернігівщини — Фонду розвитку «Екоград-Чернігів», благодійних фондів «Допомога сім'ям» і «Благовест» та Центру громадської співдружності «РадаМир» — на ім'я народних депутатів України, членів фракції БЮТ, а отже й на моє.

У цьому листі громадськість Чернігівщини висловлює глибоке занепокоєння долею України, а особливо молоді, через поширення очевидних збочень у розвитку суспільства: алкоголь (особливо пивний), наркоманія, тютюнопаління, розпуста, бездуховність і відсутність моралі у статевому вихованні. Як вказують автори листа, все це сприяє тому, що в сьогоднішнього молодого покоління немає майбутнього.

Ситуація справді несе серйозну і безпосередню загрозу національній безпеці.

Наведу кілька фрагментів з цього листа:

«Щорічне збільшення чисельності наркоманів в Україні становить 12—15%; в тому числі: 60% — підлітки, 13% — діти у віці 12—13 років, 27% — дорослі. Впродовж трьох останніх років чисельність наркоманів серед підлітків збільшилась майже в 6 разів!! Щорічно від наркотиків в Україні помирає 10 000 осіб, тоді як за всі роки війни в Афганістані загинуло у три рази менше громадян України. Щорічно через аборти в Україні вбивається до 500 000 ненароджених дітей!!! Смертність більша від народжуваності.

Напрошується жахливий, але чесний висновок: наша держава працює на кладовище.

Всупереч ст.3 Конституції України, де вказано, що «людина, її життя і здоров'я <...> визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю», а також «держава відповідає перед людиною за свою діяльність», відбувається війна державної системи проти власного народу через байдужість, а подекуди й пряме сприяння державних посадовців розповсюдженню алкоголю, наркотиків, тютюну, порнографічної, агресивної інформації та продукції.

Відкрито й необмежено працюють канали смерті через рекламу в засобах масової інформації. З дитинства у свідомість людини закладається переконання, що пиво, горілка, цигарки, розпуста, насильство — це норма сучасного життя. Алкоголіки, наркомани, проститутки і кримінал «ростуть» на пиві, тютюнопалінні та слабоалкогольних напоях.

Навіщо потрібне державі Міністерство охорони здоров'я, яке ледве помітними літерами внизу на рекламних щитах сором'язливо попереджає про те, що «може бути небезпечним для здоров'я», тоді як реклама на весь щит і на весь екран агресивно кричить, що цигарки — «це смак життя», а горілка — «благородна сила»?

Навіщо існує Комітет із захисту прав споживачів, коли горілчані компанії виступають спонсорами великих імпрез? Навіщо існує Міністерство культури, якщо в сучасній культурній традиції без алкоголю й тютюну не обходиться жодна подія?...»

До цього листа додано пакет ілюстративних матеріалів, що переконливо підтверджують наведені та інші, не менш жахливі, факти.

Глупота людей і злочин держави

Усі ми, хто не байдужий до подальшої долі нашої Батьківщини, нашого народу, широко відкритими очима та гарячим серцем сприймаючи все, що відбувається в Україні, постійно трудимося головною думкою: «Як допомогти людям стати справді незалежними?»

Бо досі ще чи не переважна більшість громадян очікує розв'язання своїх власних проблем згори, від високого начальства, від парламенту, від Кабміну, від Президента... Очікують, замість того щоб рішуче вимагати. В першу чергу — вимагати від себе.

Я особисто давно дійшов висновку, що майже всі наші негаразди — в Україні, в українському суспільстві, в державі — постійно виникають і розвиваються лише тому, що значна (якщо не переважна) частина народу не працює над собою, над власним, особистим, індивідуальним удосконаленням. Багато, надто багато громадян, як кажуть у таких випадках, опустили руки: «Не трать, куме, сили, спускайся на дно».

Отож багато хто вже досяг дна, й немало таких, що до того дна прямують. Брак вимогливості до себе став нормою поведінки.

Навіть студенти, які за своїм прямим призначенням повинні якнайстаранніше і якнайсамовідданіше працювати над собою, над власним інтелектуальним і культурним удосконаленням (слово студент — від лат. studia: вивчення наук), не стільки вивчають, скільки «здають» заліки, екзамени і курсові, нашвидкуруч підготувавши такі-сякі відповіді для викладача. До того ж, певна частина студентів «передирає» роботи з готового, або купує готові роботи, навіть дипломні...

Та що там студенти, коли спеціалізовані фірми за відповідну плату пропонують вам дисертації! Диплом якого кандидата наук вам треба — з економіки, політології, соціології, філософії? Нема проблем! Платите гроші — отримуєте товар.

Совєцька система диктатури з її комуно—тоталітарною ідеологією привчила людей до ефекту юрби, до життя за законами натовпу: «Куди люди, туди й я», відповідно обираючи шлях найменшого спротиву, шлях пасивної підпорядкованості загальній течії, де не потрібно докладати зусиль.

Совєцька тотальна колективізація («чувство локтя») зробила людей залежними. Психологія залежності (особливо після голодомору, а потім підсилена страхом перед злочинними органами НКВС) увійшла в гени людей так глибоко, що багато хто вже навіть думкою не бере на себе відповідальність за власну, особисту долю.

Сучасний парадокс: індивідуум нерідко більше знає про інших, ніж про самого себе. Не без допомоги ЗМІ окремий громадянин більше цікавиться приватним життям зірок шоу-бізнесу і так званих публічних осіб, ніж станом своєї печінки, серця, нирок, не кажучи про можливості власної психіки.

Що я можу чекати від себе? Переважна більшість громадян не ставить цього питання перед собою. То як тоді, не знаючи чіткої відповіді на це питання про себе самого, можна чекати чогось доброго і чітко визначеного від інших, від суспільства, від держави та її провідників?

Совєцька тотальна колективізація («чувство локтя») зробила людей залежними. Психологія залежності (особливо після голодомору, а потім підсилена страхом перед злочинними органами НКВС) увійшла в гени людей так глибоко, що багато хто вже навіть думкою не бере на себе відповідальність за власну, особисту долю.

Українці звикли бути залежними. Залежними від бригадира, голови колгоспу, начальника цеху, директора, голови адміністрації і т. д. А залежні йдуть отарою, не задумуючись, слідом за рекламою, за невибагливими сюжетами телефільмів, які лише розпалюють найпримітивніші людські інстинкти, бо в них давно немає жодного доброго змісту, а лише жахи, зло, розтління.

Так само йдуть за примітивними поясненнями «політологів», котрі вправляються у професіональному вішанні макаронів на вуха зневірених громадян. Громадян, які замість праці над собою, замість зусиль, спрямованих на підняття себе з колін думкою і духом правди, спускаються на дно бездумності й безвідповідальності за допомогою тютюну, алкоголю, наркотиків.

Всесвітня організація охорони здоров'я відносить алкоголь і тютюн до категорії наркотиків; наркотиків, що діють не завжди очевидно, але зневолюють людину так само міцно, руйнуючи її свідомість і перетворюючи на залежну.

Тютюн і алкоголь, на жаль, стали обов'язковим елементом щоденного життя. Незалежна особа, яка не палить і не п'є, стає рідкістю. Всі свята, застілля, зібрання перетворилися на демонстрацію залежності людей від тютюну й алкоголю. Індивідуальна дурість перетворилася на колективну глупоту, суспільно прийняту традицію колективної залежності.

А як можна побудувати незалежну державу, якщо громадяни цієї держави навіть на особистому рівні не вміють бути незалежними?

Мислячий чи курець?

Нікотин, потрапляючи через легені у кров і збуджуючи нервову систему, нібито створює враження заспокоєння, зняття втоми. За це враження (шляхом штучного збудження) доводиться платити втратою регуляторних функцій організму, передусім — психічних і психофізіологічних. Курець значною мірою втрачає можливості керувати своєю психікою, стає залежним від паперової трубочки, наповненої сухим листям тютюну.

Багато роботи, гарячка, попоїсти б; але ось сигарета — і нема проблем. Після їди — обов'язково. Закінчилася нарада в начальника: вилаяли — лікуєшся глибокими затяжками, похвалили — тягни свій кайф не поспішаючи, з задоволеною усмішкою. Неприємності вдома? Не бери в голову, затягнись тютюновим димом, подивись, який світ гарний, як мирно жевріє у вечірніх сутінках теплий вогник паперової трубочки... Чи багато людині треба?

Зустрівся з приятелем — «закурімо»; посиділи в компанії або засиділися на нараді — час перекурити; запізнюємось, а автобуса немає — перекуримо; заморився — відпочинь, перекури; цигарка — до вечірньої газети, до філіжанки кави, до інтер'єру при свічках, до радості, до заклопотаності, до розлюченості, до... давно не палив, до нема чого робити.

Ну от тепер спитай себе: хто ти є? Чи маєш моральне право називатися людиною мислячою, розумною, сильною, яка вільно керує своєю свідомістю і поведінкою, що визначається інтелектом, особистою волею і свободою вибору?

Ну, і що ж ти вибрав? Одна щоденна пачка цигарок поміркованого ґатунку за 5 грн. — це, в перерахунку на місяць, 150 грн., що приблизно дорівнює 15-20% твоєї середньої зарплати. А це означає, що кожен квартал ти пускаєш за димом дві пари хорошого взуття, або кожні чотири місяці — костюм, а за рік — повний комплект одягу за 1800 грн. або комплект сучасної побутової техніки.

Крім того, кожен рік наближає тебе до палати у відділенні судинної хірургії з діагнозом варикозна хвороба вен, тромбофлебіт і атеросклероз. Статистика свідчить: третина чоловіків-курців у віці після 35 років — кандидати на операційний стіл. Чи ти вже приготував собі 1000 доларів США на операцію та найнеобхідніші ліки першого періоду? Я вже не кажу про те, що жінки багато чого могли б розказати про твою чоловічу потенцію, яка з кожною випаленою пачкою сигарет, на жаль, не посилюється, а зовсім навпаки.

А в самих жінок — ще гірше. Якщо палить сама — це ще півбіди. Коли ж народжує дитину, її життя перетворюється на кошмар: дитина постійно хворіє, вночі плаче, марудить, імунітет слабкий, знервовані і мама й дитина, а підростає — не хоче слухатися, починає робити все навпаки, поводиться вкрай неспокійно, мати роками бігає по лікарях, але... Мале дитя — малий клопіт, а що попереду?...

А все чому? Елементарно: якщо майбутня мати палила цигарки у період двох років перед вагітністю, то нікотиновий синдром вже потрапить до дитини. Але це ще квіточки. Якщо жінка палила протягом вагітності, дитині завдається шкода ще в лоні матері. Наслідки — найрізноманітніші.

Коли така жінка народить дитину, то немовля, з вини матері, у перші ж дні свого життя потрапляє у стресову ситуацію: кричить — хоче їсти, але не може пити гіркого материнського молока, отруєного нікотином і канцерогенними смолами. Мало того, що ця дитина вже ніколи не буде стопроцентно здоровою фізіологічно, але чи не найгірше те, що вона вже не зможе отримати належного виховання і психічної підготовки для повноцінного входження в життя..

Чому? — спитаєте. А тому, що материнське молоко несе в собі не тільки (і не стільки) їжу матеріальну, скільки є носієм певного духовного контакту між людиною дорослою і немовлям, котре в перші місяці свого життя має нагальну потребу наповнювати не тільки шлуночок, а й мозок. Саме під час годування безпосередньо з грудей матері у дитини формується контактна частина мозкової матриці, яка потім, упродовж всього життя, забезпечує те, що ми називаємо слухняністю, родинною близькістю.

Слухає і слухається лише та дитина, яка вигодована материнським молоком. І потім, коли вже має власних дітей, шанує своїх батьків, дякує за те, що виховали. Бо материнським молоком був встановлений і закріплений канал зв'язку, через який дитина пройшла процес виховання, як процес уважного слухання матері й батька. Бо через материнське молоко встановила нерозривний зв'язок зі світом старших.

Процес годування немовляти — це, передусім, процес духовний. Під час годування материнським молоком відбувається настроювання, налагодження генетичної складової дитини на психічну збалансованість з матір'ю. Тоді у підсвідомості немовляти і його душі формується базис довіри й любові до матері, формується любов як риса характеру.

Така є Божа правда і такою є конструкція всіх осіб роду людського, саме так (з молоком матері) має передаватися розумний досвід поколінь. Молода мати, яка палить, обмежує можливості передавання дитині свого доброго досвіду.

А тепер я звертаюся до молодих людей, які, розмірковуючи про своє доросле сімейне життя, будують плани щодо свого потомства. Чи хочете народити здорових дітей? Обираючи собі дівчину як майбутню матір ваших дітей, чи усвідомлюєте, наскільки хворою буде дитина, народжена жінкою, яка смалить тютюн?

Якраз дорослість полягає не в тому, щоб мати право палити, а в тому, щоб, усвідомлюючи наслідки, НЕ палити.

Сигарети, алкоголь, наркотики — ці засоби поневолення людини створені не Богом і розраховані на осіб, які не мають розуму і не хочуть вести розумне, помірковане життя; які не хочуть мати царя в голові й Бога в серці.

Зона тютюнопаління

Ну, що ти там сам (сама) собі напалюєш і скільки інвестуєш у цигарки, щоб потім працювати виключно на ліки, — це, начебто, твоя особиста справа. Начебто; якщо не враховувати наслідки для дітей, тобою народжених, для знайомих, які мають тобі співчувати і відвідувати, коли лежатимеш у лікарні, співчувати твоїм близьким, коли не дотягнеш і до п'ятдесяти. Припустимо, що твоя справа.

Але навіщо ти паскудиш землю і життя іншим?! Візьми калькулятор: один недопалок, що ти його кидаєш будь-куди (крім урни), при діаметрі 6,3 міліметра і довжині 30 міліметрів має об'єм 3 кубічних сантиметри. Якщо ти спалюєш пачку на день, то за місяць півтора мільйона київських курців разом з тобою «продукують» великоваговий потяг недопалків у кількості 60 вагонів.

Тобто щодня наша столиця має кудись подіти два повних вагони недопалків об'ємом 46 кубометрів кожний.

Але нехай усе це тебе не бентежить. Мусиш радіти разом з отим ковбоєм, що на рекламному панно площею 10 квадратних метрів смачно затягується американською цигаркою. Можеш також тішити свій патріотизм, споглядаючи на «смачну» пропозицію — «Козак» на ще більшому панно. Воно й зрозуміло: кількість курців у США впродовж останніх п'яти років постійно зменшується, в середньому 7,8% на рік, тож тютюнові бізнесмени мають шукати слабкодухих дурнів за межами країни, бо інакше їхнім компаніям доведеться міняти профіль, а це, як ви розумієте, дуже не просто.

Уряд США не виголошує гучних гасел, зате веде планомірну і постійну роботу, спрямовану на оздоровлення нації. Що ж стосується України, то і керівництво, і нас самих має заспокоювати відома з добрих старих часів, але досі актуальна формула: «Здоров'я кожного — багатство всіх!» Між іншим, дуже демократична і плюралістична формула. Дає вибір. Для кожного. В тому числі для тих, хто заробив в Україні мільйони доларів на контрабанді сигарет для наших курців.

Тому от ти, кожний, скажи мені й собі, чесно та відверто: «Я нерозумний, я невільний, я слабак, без волі і керма, я давно не маю вибору, я не можу собою керувати так, як хочу, бо мною керує і мною командує паперова трубочка, набита висушеним листям з отрутою».

Абсурдність ситуації є абсолютно очевидною: на одну шальку терезів покладено тебе, людину мислячу, а на другу шальку — одну цигарку за якихось 10 копійок. І що? А те, що цигарка буде сильнішою за весь твій людський інтелект. Бо доти, доки ти її не посмокчеш, вважатимеш себе незадоволеним, спраглим, нещасним, нікчемним. Ти її раб і без неї вже не даси собі ради. Ти — невільник. Бо раб — він і в Кабміні раб, не кажучи про рядового члена електорату.

Тому ти ще довго годуватимеш себе й інших казочкою про те, що куріння ні на що не впливає, що хотів би — кинув, що цигарка тобі допомагає у житті, створює імідж... Продовжуй далі сам.

Так дуриш себе, разом із мільйонами таких само, працюючи на величезну галузь з виробництва паперових трубочок з дурманом, за допомогою яких ти звично далі несеш і поширюєш скрізь свою глупоту і вважаєш, що такий стан речей не впливає на стан нашої держави.

Ти свідомо дозволяєш грабувати себе і будеш надалі принижуватися, якщо навіть тютюнові виробники піднімуть ціни втроє. І це не вони «совсєм уже обнаглєлі» (бо вони тільки йдуть назустріч твоїм побажанням), а ти сам втратив шанобливе ставлення до себе, до вільного створіння Божого, бо ти віддав себе на поталу нікчемній цигарці.

Сигарети, алкоголь, наркотики — ці засоби поневолення людини створені не Богом і розраховані на осіб, які не мають розуму і не хочуть вести розумне, помірковане життя; які не хочуть мати царя в голові й Бога в серці.

Всі розмови про незалежність і щасливе життя не мають жодного сенсу, якщо суспільство складається з залежних громадян, кожен з яких добровільно платить тютюновим, горілчаним і подібним компаніям за те, що вони допомагають йому швидше вмерти.

Віталій КОРЖ,
народний депутат України (фракція БЮТ).

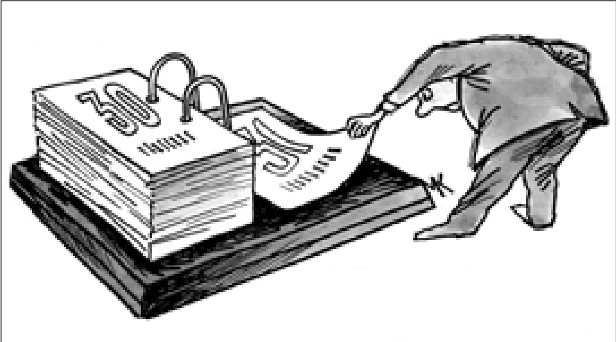
Індивідуальна дурість перетворилася на колективну глупоту, суспільно прийняту традицію колективної залежності

■ БАЛАНС ТИЖНЯ

Грошей ніколи не буває багато

■ Держкомстат повідомив, що зростання ВВП за січень-лютий проти відповідного періоду минулого року становило 8,6 відсотка.

■ Верховна Рада збільшила доходи держбюджету-2007 на 4,6 мільярда гривень (до 152,5 млрд. грн.), видатки — на 7,6 мільярда гривень (до 169,4 млрд. грн.) для підвищення заробітних плат і пенсій.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Серед тижня запитання — чи піде народ з нашим високим ВВП у крамницю, яке муляє багатьом економістам, постало руба в парламенті. Держкомстат повідомив, що економічне зростання за два перші місяці сягнуло 8,6 відсотка проти аналогічного періоду торік. Попри його кумулятивне уповільнення (в лютому проти січня), це — один з найкращих показників на європейському континенті. Результат «зробила» додана вартість, яка зросла в будівництві на 18,7 відсотка, у деревообробній промисловості — на 15,5 відсотка, у торгівлі — на 14. Цьому неабияк посприяла кредитна активність банків минулого місяця, переважаюча динаміка експорту над імпортом продукції і зростання продуктивності праці. Водночас згасання високих темпів виробництва фактично в усіх базових галузях промисловості (окрім торгівлі) свідчить про наявність істотних ризиків, які з огляду на високий попит на гроші так само, як і наприкінці 2004-го, посуваються у бік споживчого ринку. Від уряду і Нацбанку залежить не тільки, яка частка суспільного доходу, фігурально кажучи, поповнить бюджети домогосподарств, а й те, на які матеріальні та духовні блага її вистачить. Загроза інфляції ставатиме дедалі виразнішою по мірі того, як згасатимуть темпи економічного зростання, тому для уряду завдання номер один — втримати високу динаміку ВВП. Тепер поміркуємо.

Підвищувати заробітні плати і пенсії перехідними залишками коштів держбюджету-2006 у розмірі майже 3 мільярди гривень означає наростити грошову масу, за якою ще не стоїть товарне покриття, вироблене цьогоріч. Нинішня товарна пропозиція, справді, не рівня минулорічній, проте не усуває потенційної появи товарного дефіциту на окремих ринках. Згадайте хоча б розпорядження Віктора Януковича провести товарні інтервенції борошна і пального в окремих областях, де виявили зростання цін. Ці три мільярди гривень плюс готівка поза банками, яка стрімко зростає, апріорі провокуватимуть потужний тиск грошей на ціни. По суті, надплановi перехідні залишки коштів мають ту саму природу, що й надходження від приватизації, за якими не стоїть товарне забезпечення, бо продані об'єкти — результат праці попередніх поколінь. І саме тому надходження від приватизації зараховують до видаткової, а не доходної частини загальнодержавного балансу. До слова, на сьогодні до держбюджету надійшло менш як 200 мільйонів гривень від продажу об'єктів, а мало б уже щонайменше 2 мільярди. Тож практично поки що лишаються два джерела покриття дефіциту бюджету — позики на внутрішньому і зовнішньому ринках і зростання ВВП.

Наприкінці минулого року Кабінет Міністрів напозичав стільки, що має в Нацбанку майже утричі більший ресурс за ті 7,5 мільярда гривень, які були потрібні для підняття заробітних плат та пенсій. Але міністра фінансів Миколу Азарова можна зрозуміти, бо грошей ніколи не буває багато. І, пам'ятаючи про те, що інфляції байдуже — чи то урядовий ресурс, чи то ВВП, індексдефлятор якого у січні-лютому вже становив 115 відсотків, він підняв мінімуми заробітної плати на мізерні відсотки. Одразу скажу, квітневі заробітні плати не пробудять у громадян хвилю весняних почуттів до влади. Суперечки в парламенті між політичними опонентами стосовно того, хто перший і хто більші параметри мінімальних заробітних плат і прожиткового мінімуму пропонує, видавалися зворушливими і лукавими, бо ділили гроші платників податків. Як і слід було очікувати, міністр фінансів Микола Азаров став чи не найпомітнішою постаттю тижня. Люди похилого віку почули від нього, що середній розмір пенсії цього року зросте на 17 відсотків. Для цього Мінфін виділить Пенсійному фонду з держбюджету 2,5 мільярда гривень. Органи місцевої влади почули про 2,7 мільярда гривень на оплату праці пільговикам бюджетних установ. Вкладникам знецінених заощаджень було адресовано «з голосу» обіцянку повернути частину заморожених у попередні роки заощаджень. Поза тим дефіцит держбюджету автоматично зріс на 16,9 мільярда гривень, а з врахуванням надання і повернення позик — і того більше. Простіше кажучи, в нашому великому державному домі саме стільки забракне, щоб звести доходи з видатками. Сидячи за калькулятором, я згадав свого сусіда, котрий також вважає, що грошей ніколи не буває багато. Заробляє він, справді, нівроку, але днями, ніяковіючи, прибіг перед роботою позичати — життя змусило. На цьому можна було б поставити крапку. І закинути калькулятор подалі, щоб не породжував дошкульних спогадів про 2004 рік, коли дефіцит держбюджету в 3,4 відсотка від рівня ВВП і падіння інвестицій стали одними з важливих передумов економічного спаду.

Сергій ВЛАД.

Із звернення

Товариства конституційного права до політиків і представників правлячих кіл України

У грудні 2004 року Верховною Радою України були внесені зміни до Конституції України, що у повному обсязі набрали чинності після парламентських виборів 2006 року. Метою конституційної реформи ставилось посилення парламентаризму і перехід до парламентсько-президентської форми правління, які мали б сприяти зміцненню демократичних засад державного управління.

Однак реальне запровадження нової форми правління з перших днів зіткнулося із серйозними проблемами, причиною яких стало протистояння парламентської більшості та політичних сил, які підтримують Президента України.

Подібна конфігурація політичних сил є серйозним випробуванням для держави, тим більше що зміни до Конституції не мали цілісного і системного характеру.

Так, у Конституції відсутні чіткі норми, які врегульовували б формування уряду та його відставку, здійснення Президентом України своїх конституційних повноважень у сфері зовнішньої політики та національної оборони. По суті, оновлена Конституція так і не усунула проблему множинності центрів виконавчої влади.

На думку Товариства, корінна причина ситуації, що склалася, полягає в ігноруванні фундаментальних принципів класичного конституціоналізму, який передбачає верховенство влади народу, підпорядкування державної влади народу та її обмеження. В Конституції не забезпечено принципу верховенства права, чіткого розподілу владних повноважень.

Незважаючи на перехід до парламентсько-президентської форми правління, не передбачено механізмів забезпечення політичної відповідальності парламенту, оскільки чинні норми практично унеможливлюють розпуск неефективно працюючої Верховної Ради.

Недоліком чинної Конституції є, зокрема, передбачений її перехідними положеннями характер виборчої системи, який не забезпечує реалізацію принципів народовладдя і по суті обмежує обсяг виборчих прав громадян.

Як наслідок, виникла неминуча в таких умовах політична криза, яка загрожує втратою державного суверенітету.

За таких обставин особливого значення набуває, по-перше, виваженість політичних дій та кроків всіх владних інституцій, політичних еліт України, їх відповідальність за стабільність політичного, соціального та економічного розвитку країни, по-друге, усвідомлення необхідності завдань забезпечення стабільності конституційного ладу країни, в основі якого має бути якісно нове бачення діяльності державної влади, її обмеження конституційними нормами та принципами.

Необхідно зберегти конституційно-правовий статус Президента України як глави держави і гаранта Конституції України з відповідним уточненням його повноважень і механізмів їх здійснення. Водночас необхідно забезпечити єдність і цілісність виконавчої влади з метою подальшого вдосконалення роботи державного механізму, упорядкування організаційних засад політичної відповідальності парламентської більшості. Необхідно передбачити належну політичну відповідальність парламенту за результати діяльності уряду, привести виборчі системи на парламентських та місцевих виборах у відповідність до базових норм Конституції про народний суверенітет.

Усі політичні сили повинні нарешті усвідомити, що тільки народ має право безпосередньо, шляхом всеукраїнського референдуму, визначати конституційний лад в Україні, який закріплюється Конституцією України, а також змінювати конституційний лад внесенням змін до Основного Закону України в порядку, що ним установлений.

Ми переконані, що будемо почуті у суспільстві. Ми чекаємо від політиків, представників правлячих кіл конкретних і зрозумілих дій, що якнайшвидше виведуть державу з конституційної та політичної кризи. Задля цього ми вважаємо за необхідне створити спільну парламентсько-президентську комісію з опрацювання оновленого тексту Конституції, а на час роботи комісії накласти мораторій на розгляд у Верховній Раді України будь-яких законопроектів, прийняття яких зачіпає повноваження суб'єктів конституційної юрисдикції.

Президія Товариства конституційного права.

Піраміда обману

Основою її створення стає людська віра в чудо

Не правий той, хто гадає, ніби час «пірамідальних» операцій, якими відзначалися 1990-ті роки, вже минув. Якби ж то! Просто автори таких «проектів» змінили прописку: з великих міст перемістилися в провінції. Де народ простіший і довірливіший...

У малих містах Луганщини на такій довірливості населення намагався побудувати свій бізнес власник приватної фірми «Пантеон» (назву змінено), яка є, нібито, представнцею відомої банківської структури. Рекламну кампанію ПП повело так, що заткнуло за пояс усі банки, які працюють у новій зоні його діяльності. Населення купилося на обіцяне довгострокове кредитування за програмою «Лідер-плюс» з низькою процентною ставкою — 1,6—1,7% річних. У той час, коли інші банки видають кредити під 20—25% річних, пропозиція «Пантеону» мала вигляд ледь не благодійності.

Умови укладеного договору, з якими клієнтів знайомили милі співробітниці фірми, теж були прості й зрозумілі. Дівчата малювали відому всім касу взаємодопомоги, поширену в трудових колективах: із зарплати усі скидаються, а потім хто-небудь одержує певну суму. Приблизно такі відносини пропонував і «Пантеон». Клієнти вносять платежі, після чого формуються групи вкладників. Періодично відбувається розіграш права одержання кредиту. Хто більше заплатить, той швидше й одержить. Однак процес внесення грошей розтягувався, розіграші, зрозуміло, через це не проводилися, отже, і кредитів ніхто не одержував.

Щоб клієнти не помітили пастки, організатори афери продумали цілу систему психологічних прийомів. Наприклад, у спілкуванні з клієнтами. Співробітниці фірми пройшли спеціальне навчання і могли кого завгодно переконати в тому, що «під торішнього снігу — це саме те, що вам потрібно, у що ви можете вкласти свої останні кошти». Непідготовленій людині, яку бентежить невідома йому специфічна фінансова термінологія, складно розібратися в запропонованих умовах. Тим більше, що спілкування ведеться в максимально прискореному темпі. З усього сказаного ввічливими, чарівними співробітницями клієнт запам'ятовує одне: вже через два місяці він може одержати 200 тис. грн. Дівчата говорять швидко, тому він не звертає уваги на одну дуже важливу фразу: «Теоретично ви можете одержати кредит». Теоретично!

Магічно на клієнтів діяла і назва банку, з яким співробітничає «Пантеон». Договір з банківською установою у фірми справді був, але він стосувався не кредитування населення, а функціонування рахунків у цьому банку. Та хто з клієнтів конкретно цікавився цим? Після півгодинного спілкування зі співробітниками фірми вони йшли додому з підписаними документами і з цілковитою впевненістю, що вже завтра одержать свій кредит. Такі методи впливу на людину давно відомі психологам, і вони називають їх нейролінгвістичним програмуванням. Іншими словами, це коли людині нав'язується воля іншого через спілкування і мову.

Користуючись довірливістю громадян, тільки в самому Сєвєродонецьку з березня 2006-го по січень 2007 року «Пантеон» незаконно заволодів їхніми коштами на суму близько 800 000 грн.

Другий дуже важливий момент. Фахівці кажуть, що людське око влаштоване таким чином, що текст, менший від 8-го кегля, воно насилу сприймає. А може і взагалі не сприймати. На це розраховували і «психологи» «Пантеону». Договір із вкладниками друкувався таким дрібним шрифтом, що його можна було прочитати тільки за допомогою збільшувального скла. Додамо до цього і «неперетравлюваний» текст. Одним словом, після ознайомлення з таким документом людина відчуває тільки розгубленість. Цей стан на руку аферистам.

Отже, пройшовши всі формальності, сплативши внески, клієнт через час приходить у «Пантеон» по обіцяний кредит. А йому кажуть: «Виплат, вибачте, не буде, тому що треба переукласти договір, внести додаткові платежі. Життя, самі розумієте, дорожчає, тому сума внесків збільшується». Коли ж клієнт починає обурюватися, йому пояснюють, що він, мабуть, чогось не зрозумів із самого початку, і тицяють під ніс умови договору. Виявляється, для виплати кредиту член «каси взаємодопомоги» має подати спеціальну заяву, яку розглянуть під час чергового «асигнаційного акту». А оскільки заявки не було... Утім, навіть подавши таку заяву, ніякої гарантії в одержанні кредиту людина не одержувала, бо порядок виплати коштів клієнтам документально регламентовано не було. Більш того, фірму внесено до єдиного державного реєстру підприємств як приватну нефінансову компанію.

Надання посередницьких послуг, пов'язаних із фінансовими та кредитними операціями, серед заявлених нею видів діяльності немає. Проте, користуючись довірливістю громадян, тільки в самому Сєвєродонецьку з березня 2006-го по січень 2007 року «Пантеон» незаконно заволодів їхніми коштами на суму близько 800 000 грн. Усього ж на розрахункових рахунках фірми нагромадилося кілька мільйонів гривень.

Найприкріше те, що від цих аферистів потерпіли люди небагаті. Наприклад, робітники, що одержали заборгованість у зарплаті за кілька місяців і вирішили її вигідно вкласти. Чи пенсіонери, що продали старенькі машину і віддали всю суму «Пантеонові», щоб узяти кредит для купівлі кращого авто. Тепер вони згадали скандально відомі «МММ» та «Хопер-Інвест» і нарікають на те, що стали жертвами шахраїв.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Життя ціною у сім тисяч гривень

Така сума потрібна матері, щоб врятувати останню доньку

У Ліни Токар доля, здається, забрала все, що могла, — рідну оселю, чоловіка, двох доньок, її здоров'я, більшість статку, що нажила за своє трудове життя... Тепер її найбільше багатство і втіха — найменша донька, дев'ятнадцятирічна Оксана. Однак і вона вражена тяжкою недугою. Якщо не провести кілька курсів лікування, мати може втратити і її. Їм не потрібні дорогі закордонні клініки і операції, лише кілька тисяч гривень на курс уколів, котрий можна прийняти і вдома. Однак допроситися таких грошей не вдалося ні в кого.

Доля, яка забрала все

Якби Ліна Михайлівна могла, вона ніколи ні в кого нічого не просила б. Хоч як доля збиткувалася над нею, завжди намагалася виходити із ситуації сама. Найпершим ударом стала Чорнобильська зірка полину. Переконана, дотепер вона і її родина відчувають її чорний гіркий присмак.

Коли в одну ніч родину перевезли із Чорнобиля до Нетішина, вони навіть усвідомити не встигли, що сталось. Життя знову довелось починати з нуля. Та все було б нічого, якби не почали хворіти дівчатка. У сестричок Олі та Галинки почалися незрозумілі напади, діти танули просто на очах. Найстрашнішим було те, що ніхто не ставив точного діагнозу захворювання. Поїздки по лікарях і клініках займали дедалі більше часу, але вони не приносили позитивного результату.

Дуже скоро батькові набридло таке життя, і він пішов із родини. Щоправда, Ліна недовго залишалася сама. Вийшла заміж удруге, народила Оксанку. Але проблеми із здоров'ям старших дочок не зникали. Трохи менше як за рік не стало дев'ятирічної Олі.

— Я сподівалася, що під час розтину все-таки буде встановлена причина її смерті, — розповідала Ліна. — Це було важливо для того, щоб врятувати старшу доньку. Адже всі симптоми хвороби в них були однакові. Та переконана, правду мені ніхто так і не сказав. Думаю, причиною всього став Чорнобиль, але як тоді, так і тепер це не прийнято афішувати.

Коли через зовсім короткий час не стало старшої, мати уже не хотіла дошукуватися причин. На той час треба було вже подумати і про себе. Усе пережите позначилось і на її здоров'ї. Поки живими були дівчатка, про власне лікування не було коли думати. А хвороба сама не відступала. Почала частіше помічати, що ноги не слухають її. З тимчасовим болем старалася справлятись. А коли кілька разів ноги відмовили, як то кажуть, просто на ходу посеред вулиці, коли на руках тримала найменшу донечку, Ліна зрозуміла, що справді серйозно хвора.

Далі все йшло, як за найгіршим сценарієм: вона отримує інвалідність, потім пересідає в інвалідний візок, затим ноги зовсім перестають її слухатися. Спочатку ще могла повзати по квартирі, спираючись на руки. Тепер і це стало недоступним.

Дружина-інвалід виявилась непотрібною і другому чоловікові. Єдиною опорою залишалась донька. Але тільки-но вона почала підростати, невідома тяжка недуга вразила і її.

Оксанка ще й тепер згадує, як вона ходила до школи, навчалася разом із усіма. Потім у неї почались припадки, схожі на епілептичні. Після цього лікарі перевели її на домашнє навчання. П'ять років учителі приходили до Оксани додому. Увесь цей час дівчинка жила надією на одужання. Однак минулого літа їй стало зовсім зле. Спочатку перестала ходити, потім говорити, потім адекватно реагувати на оточуючий світ.

Ліна зрозуміла, що втрачає останню дитину, і почала хапатися за кожну соломинку. Одна із них виявилась щасливою: після багатьох років хвороби нарешті вдалось встановити діагноз — рідкісний вірус уразив мозок дівчинки. Хоч який невтішний був висновок лікарів, проте він давав і шанс на спасіння. Адже тепер було зрозуміло, чим можна лікувати хворобу.

> **«Нам не потрібне життя поодинці, — каже мама. — Може, це й гріх, але якщо піде з життя одна, то змушена буде забрати з собою й іншу»**

Якщо жити — тільки вдвох

Вже після першого курсу лікування стали помітні зміни на краще. В Оксанки припинилися судоми, вона почала говорити, дедалі рідше траплялися припадки, почало відростати волосся, котре випало під час загострення хвороби. Здавалося, ще зовсім трошки, і вона почне ходити, але...

Одного курсу виявилось надто мало, щоб чекати справді серйозних змін. Вірус принишк, але не щез. Треба було пройти хоча б ще один курс, але він родині — просто не під силу. 25 уколів по 370 гривень за флакон — недосяжна покупка. 540 гривень маминої і 284 гривні доньчиної пенсії — це весь сімейний бюджет. Практично одна пенсія іде на оплату комунальних послуг, друга — на ліки, котрими щодня змушені лікуватися обидві.

Свого часу, рятуючи старших доньок, Ліна обміняла квартиру на меншу. Потім продала все, що змогла. Тепер, збираючи гроші на лікування Оксанки, вже заставила й ту квартиру, в якій мешкають. На харчування їм практично нічого не залишається, тому живуть переважно завдяки тому, що приносять друзі та знайомі. Проте все це Ліна вважає справжньою дрібницею. Головне — вижити. Причому їм обом. «Нам не потрібне життя поодинці, — каже мама. — Може, це й гріх, але якщо піде з життя одна, то змушена буде забрати з собою й іншу. Люди поговорять тиждень та й забудуть, а ми будемо разом, і так нам буде легше». Ліна готова і до такого варіанта. Але він останній. Поки що вона бореться. Бореться так, як може боротися жінка, прикута до ліжка.

> **Хоч би яким страшним був вірус, котрий уразив мозок дитини, ще страшнішим є вірус байдужості можновладців до долі простих людей**

Вірус, страшніший від смертельного

Коли Ліна почула, що країна збирається жити по-новому — коли багатий поділиться із бідним, вона вирішила, що прийшов час попросити допомоги. Писала всім найвищим посадовцям, до Верховної Ради і Кабміну, лідерам партій і блоків, а найперше тим, хто найбільше обіцяв. Просила небагато — сім тисяч гривень для того, щоб провести повторний курс лікування. Сім тисяч, щоб врятувати життя останній дитині. Але сума ця виявилася непідйомною. Ніхто і сотні гривень не вклав у конверт зі зворотною адресою. Замість того звідусіль майже трафаретна відповідь: питання вивчається, прохання переадресоване до облуправління охорони здоров'я, і потім — у Нетішин.

— Із обласної інфекційної лікарні нам справді зателефонували і запропонували лягати хоч на другий день. Мовляв, все лікування буде надане безплатно. Але я запитала, а оті уколи — «Цимивен» — у вас є? — переказує усі перипетії Ліна. — У відповідь: «Ні». Тоді мені все видалося просто насмішкою над нами. Для чого ж я, нерухома жінка, буду везти за 130 кілометрів таку само нерухому дитину до лікарні — хтось може уявити, що це для нас значить? — щоб отримати ті ліки, котрі ми й без того купуємо на свою пенсію?

Врешті-решт всі відповіді-відписки зійшлись на місцевій нетішинській лікарні. Там обом пацієнткам і без того не відмовляють в лікуванні, але дають те, що можуть дати в межах свого бюджету. А якщо закупити потрібні для Токарів ліки, то без медикаментів залишаться сотні нетішинців. Отже, зрозуміло, на цей крок ніхто не йде.

Звинуватити будь-якого з чиновників у тому, що родині інвалідів не надали допомоги, формально немає ніяких підстав. Навпаки, лікарі можуть оперувати тим, що мати сама відмовилася від запропонованої госпіталізації доньки. Але і Ліні, і багатьом її друзям, що допомагають вижити в буквальному розумінні слова, стало очевидним, що, хоч би яким страшним був вірус, котрий уразив мозок дитини, ще страшнішим є вірус байдужості можновладців до долі простих людей. Ліна уже не вірить, що багатий може поділитися з бідним. У неї є остання надія на те, що з нею може поділитися хтось такий само бідний, як вона.

Що один курс лікування — це не гарантія повного одужання. Це лише ще одна відстрочка у смерті. Але вона так потрібна обом. Оксанка, яка зараз ще може ясно і логічно мислити, щиро вірить, що уколи допоможуть піднятись на ноги. Поки що це її найбільше бажання. А далі вони з мамою знову боротимуться за кожен день життя. Знову шукатимуть потрібні уколи, можливо, знову переїдуть на меншу квартиру. Знову дякуватимуть тим, хто зайде в їхній дім з буханцем хліба... Все це дуже важко, але це — життя.

І тому з великою надією на нього вони просили опублікувати рахунок, куди можна перерахувати благодійні пожертви:

Ощадбанк, 2906-055
Хмельницька обл.,
м. Нетішин,
р/р 2909990009
МФО 375155
код 02766442, рахунок 53102
Токар О. М.
Це можуть зробити всі, хто не уражений вірусом байдужості.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

На знімку: Оксана та Ліна Токар.

Фото автора.

Через відсутність адресних благодійних фондів гинуть діти

Софійці Ігнатенко лікарі поставили страшний діагноз. На лікування потрібні були десятки тисяч євро. На щастя, батькам дівчинки вдалося за кілька тижнів створити групу з десятка людей, які допомогли зібрати необхідні кошти. Це дало змогу відправити Софійку до Німеччини на лікування. Тепер у дівчинки з'явився шанс.

Проте цей випадок швидше виняток, ніж правило. Сотні тисяч онкохворих дітей в Україні помирають через відсутність дієвих механізмів благодійної допомоги. Як розповів батько Софійки Павло Ігнатенко, батьки, приголомшені вироком лікарів, втрачають багато часу на те, щоб зібрати необхідні кошти на дороге лікування. Часто їм не вдається вчасно знайти потрібні гроші, і діти помирають, не дочекавшись потрібної допомоги. Тоді як сьогодні в Україні вистачає людей, спроможних не на словах, а на ділі співчувати ближньому. Проте бракує лише прозорих механізмів для реалізації благодійності.

Олександр ПЕКНИЙ.

Реабілітаційний центр створили батьки. Міська влада підшукала приміщення

Майже 400 дітей з вадами розумового розвитку і дитячим церебральним паралічем відтепер щороку зможуть оздоровлюватись і вчитися жити в суспільстві у Тернопільському центрі медико-соціальної реабілітації. Створили його чотирнадцять років тому батьки хворих дітей, але постійного приміщення центр не мав. Чотири рази він змінював свою адресу, і лише тепер міська рада підшукала для центру відповідне приміщення. Обіцяє вона сприяти і в оплаті комунальних послуг. Центр має все необхідне для проведення лікувальних процедур, масажів, фізкультурних вправ. Діти та їхніх батьків консультуватиме психолог. Всього у Тернополі 800 дітей з такими вадами.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

ООН фінансуватиме боротьбу зі СНІДом у автономії

Відповідну угоду уряд Кримського півострову підписав з представниками ООН. Гроші, зокрема, підуть на лікування та профілактику інфікованих юних кримчан. ВІЛ-інфекція розповсюджується надто стрімко, в основному серед найвразливішої групи — молоді віком від 19 до 27 років. Торік зареєстровано 805 нових випадків. А лікування і профілактика для одного хворого коштує від восьми до дванадцяти тисяч доларів на рік.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

■ РЕГІОНИ

Над монастирем залунали нові дзвони, виготовлені за рахунок громади та меценатів

Цими днями на подвір'ї Хрестовоздвиженського монастиря, що у Полтаві, відбулося урочисте освячення й встановлення нових дзвонів. Їх виготовлено у Донецьку на пожертви громади та меценатів.

Монастир — одна з головних святинь Полтави. А сам собор і дзвіниця, споруджені ще наприкінці XVII століття, є ще й архітектурними пам'ятками. Це одна з небагатьох культових споруд міста, що уціліли за радянської влади. За часів незалежності комплекс монастирських будівель не тільки повністю реконструйовано, тут, як і колись, діє жіночий монастир. А віднині полтавці зможуть не лише милуватися чудовим краєвидом — Монастирською горою з Хрестовоздвиженським собором та дзвіницею, а й слухати чарівні церковні дзвони.

— Церква підносить свій голос у прямому й переносному розумінні, — зазначив на урочистостях архієпископ Полтавський і Кременчуцький УПЦ Филип. — Віднині голос із дзвіниці, яка вистояла не одне століття, кликатиме полтавців шукати дорогу до Бога, до спасіння.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтава.

До ювілею Лисенка

У березні широко відзначається 165-річчя з дня народження засновника української композиторської школи Миколи Лисенка.

Один із найцікавіших ювілейних заходів — цикл філармонійних концертів «П'ять вечорів виконавського мистецтва». Тут гратимуть кращі учні Київської середньої спеціальної музичної школи, яка носить ім'я композитора. На концертах 19, 20, 21, 22 березня звучатиме хорова, симфонічна, фортепіанна, камерна, скрипкова та віолончельна музика. Останнім акордом стане 23 березня гала-концерт «Парад віртуозів», у якому братиме участь також ансамбль «Київські солісти».

Ці концерти стали можливими завдяки спонсорській підтримці Блоку Юлії Тимошенко. Торік школа отримала також грант японського уряду у рамках «Проекту оновлення музичних інструментів в Україні». Тепер у школі 11 нових роялів «Kawai».

З новими інструментами юні музиканти готуються до нових перемог. Адже вже у квітні відкривається VII Міжнародний конкурс молодих піаністів пам'яті Володимира Горовиця. А травень почнеться з поїздки у Тбілісі — на III Міжнародний конкурс молодих піаністів, де в кожній віковій групі будуть представлені українці та їх ровесники з Китаю, які теж навчаються у школі імені Лисенка.

Алла ЯКОВЕНКО.

На Кіровоградщині — «провесінь»

XII Всеукраїнський фестиваль-конкурс народного мистецтва «Провесінь» розпочався в Кіровограді.

В ньому беруть участь понад чотириста конкурсантів з різних куточків України і навіть Білорусі. Вони змагатимуться за призові місця протягом тижня.

1996 року фестиваль ініціювали викладачі кіровоградського музучилища. Він — унікальний, такого фестивалю виконавців на народних інструментах, у якому одночасно беруть участь школярі і студенти, в Україні немає. Кошти на його проведення виділяються з державного, обласного та міського бюджетів.

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

Ювеліри на параді

Другий рік у Луганську відбувається виставка-конкурс ескізів «Ювелірна Ніка». Його ініціатор — Інститут культури і мистецтв Луганського національного педуніверситету.

Цього року на конкурс представлено понад 100 робіт студентів спеціальностей «Художній метал» і «Дизайн». Серед майбутніх ювелірів є лауреати міжнародного конкурсу «Ювелір-експо Україна-2006» і всеукраїнського професійного чемпіонату «Кращий ювелірний дизайн». Студентів «Ювелірна Ніка» приваблює можливість бути поміченим роботодавцем. Наприклад, після торішнього конкурсу кращі студенти змогли виконати свої роботи не в графіці, а в дорогоцінному металі. Цю можливість молодим майстрам було надано на Ровеньківському ВАТ «Агат», де майбутні ювеліри проходили практику.

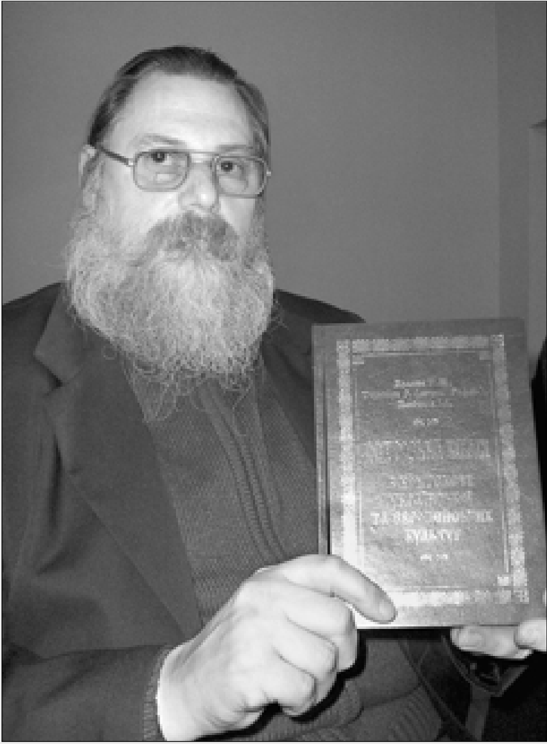
За словами педагогів, які готують майбутніх ювелірів, на цю спеціальність сьогодні є попит, але для вузів України вона — рідкісна. У країні понад 700 ювелірних підприємств, а вузів, що випускають фахівців цього профілю, всього три — у Львові, Києві і Луганську. Виставка-конкурс — ефективний спосіб пошуку молодих талановитих і творчих майстрів.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Тішуся, що подарував своєму народові крихітку його гордості

■ ОСОБИСТОСТІ

Серед лауреатів цьогорічної Шевченківської премії — доктор теології о. Рафаїл (Роман Торконяк), який з благословення патріарха Йосипа Сліпого 30 літ присвятив перекладу сучасною українською мовою старовинної Острозької Біблії...

1256 сторінок мудрості

Ідея надрукувати цю Біблію належить князю Василю Острозькому, який 1575 року запросив до Дерманського монастиря друкаря Івана Федорова.

— Гурт учених працював над підготовкою небаченої досі книги, — розповідає один із авторів видання «Острозька Біблія в контексті української та європейської культури», проректор Національного університету «Острозька академія» Петро Кралюк. — Тоді вже існував єврейський текст Старого Завіту й низка грецьких перекладів. Між ними були певні відмінності. Для православної церкви саме грецькі переклади мали важливе значення, бо всі цитати у творах отців церкви бралися із них. До появи Острозької Біблії православні слов'яни не мали повного тексту Святого Письма — Старого та Нового Завітів. Отже, не мали й біблійного канону.

Тодішні острозькі вчені підготували старослов'янський переклад Святого Письма, що не тільки не поступався кращим тогочасним перекладам, а й переважав їх. Таку роботу в той час виконувала лише римо-католицька церква — Сиксто-Климентинське видання, що побачило світ у 1590—92 роках, тобто через десять літ після Острозької Біблії.

Про тих, хто укладав та редагував Острозьку Біблію, історія знає мало. Ймовірно, це робилося під керівництвом одного з найосвіченіших книжників того часу, ректора академії Герасима Смотрицького, автора прозової та віршованої передмов. Видання —результат колективної праці, адже й Іван Федоров казав, що працював з «помічниками та однодумцями».

Острозька Біблія — це 1256 сторінок. Для друкування відлили шрифт, дрібний на той час. Втім, він був легким для читання тексту, розміщеного переважно у два стовпці.

Коли вийшла у світ Острозька Біблія, точно не відомо. Є різні вихідні дані: 12 серпня 1580 року і 12 серпня 1581 року. Головне, що в Острозі, фактично вперше в Європі, видано науково опрацьовану Біблію. Видано старослов'янською мовою, що спиралася на грецький оригінал. Подекуди відчутні впливи тогочасної української розмовної. Отже, старослов'янська мова була цілком придатна для теологічних студій.

З благословення патріарха

Острозька Біблія стала ближчою нам — її перекладено сучасною українською мовою. Здійснив цю фундаментальну працю доктор теології отець Рафаїл (Роман Торконяк). Переклад тривав майже 30 літ. Ще у 1975 році патріарх Йосип (Сліпий) доручив о. Рафаїлу цю роботу. Її Роман Торконяк завершив у 2004 році, а в наступні два роки переклад вийшов друком.

Говорить о. Рафаїл:

— Я й гадки не мав, що буду перекладати Острозьку Біблію! І навіть коли на цю благородну справу благословив патріарх Йосип, я не міг позбутися сумніву — чи справлюся. Я ж тоді вважався більше літургистом, ніж біблієзнавцем. Але з часом праця так захопила мене, що з думкою про український варіант книги я засинав і прокидався. Не спинили й застереження, що, мовляв, Острозька Біблія у старослов'янському контексті недоторкана пам'ятка. Особливо такі думки сплеснули, коли я послав частину перекладу в різні інституції, щоб одержати рецензії, підказки відомих мовознавців та теологів. Причому закиди звучали від тих, хто й в очі не бачив оригіналу Острозької Біблії. Відтоді мені лиш додалося ентузіазму довести, що Святе Письмо своєю мовою повинне зріднитися з Україною. Нині ж, Богу дякувати, праця завершена, і я тішуся, що можу подарувати своєму народові крихітку його гордості.

До появи Острозької Біблії православні слов'яни не мали повного тексту Святого Письма — Старого та Нового Завітів. Отже, не мали й біблійного канону.

Під час роботи над перекладом у мене зростало почуття подиву — від того, яку фахову роботу було зроблено у 1580-х роках! Коли я починав працювати, дехто вважав, що я знайду «недоліки» і покажу їх. А вийшло навпаки — я показав, яка велика наукова праця зроблена попередниками. Нині це четвертий переклад Святого Письма українською мовою, і його можна назвати новим етапом в історії українських перекладів Біблії. Бо вперше маємо український Старий Завіт, перекладений не за єврейським, а за грецьким текстом. Це не літературний переклад, а дослівний. Основним для мене було якомога точніше передати оригінальний церковнослов'янський текст Острозької Біблії, що складається з 76 книг, і такого повного списку не має жоден інший переклад.

Щоб здійснити фундаментальне опрацювання, — продовжує Роман Торконяк, — потрібне було знання мов. В тім числі й класичних — староєврейської, старослов'янської, старогрецької, латини. Під час навчання у гімназії, університеті я їх досконало студіював. Знаю також італійську, бо після 12 літ парафіювання у Нью-Джерсі довелося працювати у Римі. Мав парафію і у Дюссельдорфі, отож і німецьку мову знаю. Про англійську годі й говорити, я ж народився в Манчестері. І про українську також, адже мої батьки вихідці з України, з Львівщини.

Не вистачило б і життя

— Втім, знання мов — лише половина справи, — каже о. Рафаїл. — Якби не сучасні електронні технології, не було б перекладу й досі. Навіть якби я працював щодня над перекладом зранку до ночі, то на це треба було б 130 років! Отож, щоб пришвидшити роботу, купив найсучасніший на ті роки комп`ютер.

— Отче, багатолітня праця увінчалася успіхом. Чи на цьому ваша робота над перекладом Острозької Біблії завершилася?

— Звісно, ні. У моїх планах — дати порівняльний аналіз двох Біблій (Острозької та Єлизаветинської), щоб довести те, що волинський варіант передував російському. Учені-росіяни вже змирилися з цією думкою. Те, що в основу «первопечатной» та Єлизаветинської Біблій покладено острозький текст, не викликає практично ні в кого сумнівів. А ось скільки у двох варіантах відмінностей — це цікаве поле для дослідження.

З Україною мене споріднила й інша справа — я викладаю біблеїстику на факультеті релігієзнавства Острозької академії. Курс цікавий, базований на традиціях, які були в цьому навчальному закладі ще тоді, коли, власне, народжувалася Острозька Біблія. Що стосується Шевченківської премії, то я щиро зворушений такою нагородою і таким визнанням. Але це скоріше нагорода для наших прадідів. Тих, чий труд став для нас мірилом благочестя. Мені залишається лише подякувати Богу, що вибрав мене для такої благородної справи, як переклад Острозької Біблії сучасною українською мовою.

Євген ЦИМБАЛЮК, Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

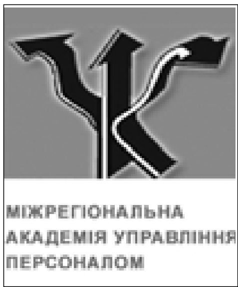
На знімку: автор перекладу Острозької Біблії сучасною українською мовою о. Рафаїл (Роман Торконяк).

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

КУДИ СТЕЛИТЬСЯ ДОРОГА «ДОБРИМИ» НАМІРАМИ

■ ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

У «Голосі України» за 10 січня було надруковано матеріал «Щоб народний гріш не марнувався». Сьогодні газета подає точку зору ректора МАУП Миколи Головатого.

Питання, пов'язані нібито з діяльністю МАУП, вже були предметом розгляду на ДАК України, Громадській Колегії МОН, у Комітеті Верховної Ради України з питань науки і освіти, а Господарський суд України визнав рішення про позбавлення ліцензій 26 відокремлених навчальних підрозділів МАУП неправомірним і заборонив навіть поширювати про це будь-яку інформацію. Однак до цього часу ще не видано 4,5 тис. дипломів студентам-випускникам минулого навчального року, вже затримується видача дипломів і в цьому році. Зокрема, відомо, що нині вже на розгляді Верховної Ради перебувають невідомі широкій громадськості доповнення та зміни до закону про вищу освіту, проект закону про створення приватних внз, готуються зміни критеріїв з ліцензування освітньої діяльності. МАУП є проліцензованим, акредитованим за IV рівнем вузом, випускникам якого присвоєні професійні кваліфікації не ким іншим, як державними екзаменаційними комісіями.

Нагадуємо ще раз, в академії працювали з серпня до вересня 2006 року три комісії (остання — близько двадцяти чоловік). Комісія не знайшла жодного факту незаконного зарахування на навчання, не підтвердила порушень роботи ДЕКів, але... подала пропозиції на ДАК України не про що інше, як про позбавлення ліцензій 26 відокремлених навчальних підрозділів МАУП! Що і стало результатом рішення ДАК, а потім і Колегії МОН.

В одному лише Інституті права МАУП нині створено 7 кафедр. Тут працює 26 кандидатів наук, три професори (теорії держави і права, комерційного і трудового права, правоохоронної діяльності), 10 доцентів, 1 старший науковий співробітник, 2 доктори філософії права, 7 професорів Міжнародної кадрової академії. Крім того навчальний процес забезпечують на контрактній (погодинній) основі: 3 доктори наук, 18 кандидатів наук, 5 доцентів тощо.

Дивно, чому настирливо радять Господарському суду створити всілякі комплексні незалежні експертизи щодо перевірки діяльності ДЕК, визначення рівня знань студентів.

Дивує і інтерпретація брендів «Академія», «Президентська академія». По-перше, назва «академія» цілком визначена законодавчо. До того ж, не місцеві органи влади створюють вузи, дають їм назви, а МОН, реєструючи (погоджуючи) їх статути. Некоректними є спроби довести, що наявність в МАУП декількох інститутів, що носять імена відомих громадських, політичних, державних діячів (Г. Алієва, Н. Мандели, А. Гьонца), і назва навчально-наукового проекту «Президентський університет», ноу-хау, яке, мовляв, збиває дітей і батьків з пантелику, бо вони думають, що то «аналогії навіть зі справжньою Академією державного управління при Президентові України». Це нібито використання назв навчальних закладів, що «свідомо завищують їхній імідж у комерційних цілях». Отак! І під це підганяються певні статті Господарського кодексу, Закону «Про захист прав споживачів». Шукаються порушення не інакше як прав споживачів, вимог професійної етики. Задля чого? Цитують М. Грушевського: «Щоб народний гріш не марнувався». Як же він марнується? МАУП за 17 років існування підготувала без жодної копійки з державної дотації понад 30 тис. фахівців, створила декілька тисяч робочих місць для викладачів, співробітників, щорічно навчає безкоштовно близько півтори тисячі дітей-сиріт, є одним з найбільших у Києві та й в Україні платників податків. Щоб не марнувався народний гріш, виділений на освіту, треба предметно подивитися — куди ж він йде. А це: бюджетні замовлення і працевлаштування фахівців; друкування книг і посібників; стипендіальне забезпечення молоді; стан студентських гуртожитків; навчання малозабезпеченої молоді; проблеми робочих місць і т. ін. Дивитися справді є куди і, як підтверджує реальна ситуація у вітчизняній освіті, є і на що. Отож, панове, міносвітівські захисники, не робіть із себе тих, хто «дбає про народний кошт».

Микола ГОЛОВАТИЙ,
доктор політичних наук, професор, ректор МАУП.

Про весну й культуру на сторінках «Віча»?

Березень у Києві. Останні чорні крижини в темних задвірках і перші повіви, густо змішані з порохом і дрібним піском, яким кілька тижнів тому засипали тротуари. Холодно й сіро. Тільки в підземних переходах вогко, брудно й барвисто. За продавщицями, градус яких завше вищий, ніж середній по Києву, і більмуватими смугами целофану — жовті, червоні, бордові та водночас гладенькі або ворсисті тюльпани, вирощені в теплицях на Виноградарі, а поряд — троянди, зрізані дбайливими венесуельськими руками. «О если бы вы только знали, из какого сора...» Ми знаємо. Бо діловито скуповуємо ці різнобарвні рослини й несемо їх жінкам. Ось, зі святом вертикальної нескінченності.

Кажуть: свято — це стан душі. Так кажуть жінкам, котрим забувають подарувати тюльпани, пелюстки яких обережно охоплені акуратно вирізаними гумовими кільцями. Свято — це стан душі. Любко, глипни внутрішнім зором у порожнину між трахеєю, міокардом і часточками ребер — там душа. Бачиш на ній відбиток радості? Ні? Дивно. А ти добре дивишся?

«Див багато на світі...» — писав колись Есхіл. — Та найдивніше з них»... — це жінка. Гадаю, древній епік не нарікатиме на свавільне поводження з його рядками. Марно намагатися збагнути жіночу таїну. Бо таїною і цікава жінка. Важливо те, що ця гра в піжмурки активно підтримується і жінками, і чоловіками. Як доказ розгорнімо березневі сторінки журналу Верховної Ради «Віче». Народні депутатки, від кроків яких тремтять Говерла й терикони, враз, щойно мова заходить про їхнє жіноче бачення законодавчого процесу та про «прикмети гарного дня», постають ефірними створіннями, котрим хочеться, щоб їх «носили на руках» і «посміхалися». І язик не повернеться назвати це прикиданням. Культура, панове.

Про ту саму культуру можна прочитати ще чимало. Наприклад, в інтерв'ю омбудсмана Ніни Карпачової йдеться про те, що змінюються владні кольори, а зневажливе ставлення до людей залишається. Омбудсман отримала звернення від 750 тисяч осіб. І переважна більшість цих людей уже шукала правди і в правоохоронних органах, і в адміністраціях, і в судах. За розпачем конкретних людей — вкорінена в культуру система чиновницької вакханалії.

Про культуру й у матеріалі «Український космос Гайді». Чомусь американська космонавтка, наполовину українка, наполовину німкеня Гайді Стефанишин-Пайпер здатна виступити на прес-конференції українською, а стовпи бізнесу вважають, що це — зайвий клопіт.

Цікаво довідатися і про те, що найзахищеніша в світі мова — японська. В Країні сходу сонця діє спеціальна державна комісія, яка стежить за чистотою мови, реєструє нові слова та вирази. Цікаво, до яких кроків удалися б урядовці цієї незрозумілої країни, якби з'ясувалося, що половині громадян просто лінькі розмовляти японською, а зручніше казна-яким покручем?

Не про культуру, а про початки культу озлобленого нігілізму — в статті «Третє відродження Батурина». Не сьогодні закрутився маховик підступів і помсти. Ще на початку XVIII століття пройшовся цей молох гетьманською столицею. Залишилася лише садиба Кочубея та археологічний шар, в якому знайшли обезголовлене тіло жінки, котра пригортала дитинча й керамічну ікону Матері Божої. На одному з пагорбів біля річки Сейм постав хрест, у центрі якого можна бачити знайдений образ.

Нам, як дітям і кінозіркам, здається, що світ обертається довкола нас. Проте, принаймні в політиці, ми не завжди оригінальні. У цьому можна пересвідчитися, прочитавши про діяльність парламенту та перебіг президентських виборів у Франції: брехливість, безсоромність, некомпетентність і самомилування (це про французьких політиків).

З весною нас!

Сесія облради дала згоду на зонування Кінбурнської коси

■ САМОВРЯДУВАННЯ

(Початок на 1-й стор.).

Під час обговорення питання на сесії захисники проекту заявляли про те, що це найкращий, компромісний варіант розв'язання проблем півострова. Як аргументи зацікавлена сторона доводила комерційну вигоду для області у разі будівництва на заповідній території баз відпочинку. При цьому, нібито, сам заповідник не постраждає від стороннього втручання.

Протилежну точку зору обстоювали представники екологічної громадськості, самі мешканці півострова і нечисленні депутати. Так, лідер фракції Народної партії Олексій Гаркуша прорахував можливі негативні наслідки для коси за антропогенного і техногенного навантаження на неї. Будівництво доріг, ліній електропередач, газифікація, облаштування каналізації і водопостачання неминуче спричинить знищення первозданної природи Кінбурну. Кількість населення (а нині тут мешкають лише 800 осіб) зросте майже в 20 разів, піщана поверхня постраждає від риття 70 кілометрів доріг і траншей під каналізацію. А численний транспорт, який перевозитиме будматеріали, остаточно понівечить кінбурнську землю.

Голова регіональної Чорноморської мережі громадських організацій, директор Південної філії Інституту екології України Олег Деркач заявив про незаконність рішення сесії. Мало того, він вважає, що прийнятий проект матиме міжнародний резонанс, оскільки суперечить недавно ратифікованому Верховною Радою України Протоколу про збереження біотичного і ландшафтної розмаїтості до Бухарестської конвенції, виконання якого тісно пов'язано зі збереженням цінних природних комплексів Кінбурну. Не вписується рішення депутатів і в українське законодавство. Зокрема, Законом України «Про загальнодержавну програму формування національної екологічної мережі України на 2000—2015 роки» Кінбурнська коса протягом 2007—2009 років має стати Національним парком. За такого поділу земель, що його запропонувала обласна рада, ідея створення парку може залишитися тільки на папері.

Проте, рішення, за яке проголосували депутати від фракцій Партії регіонів, КПУ, БЮТ і... Партії зелених, прийняте. Представники екологічних громадських організацій уже заявили, що заперечуватимуть його в судах.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

На знімку: Поряд з єдиним у Європі полем диких орхідей незабаром збудують елітні будинки відпочинку.

Фото автора.

Схід і Захід: мовні дебати

«Язык или мова: проблема выбора» — така тема дебатів, що відбулися у прямому ефірі Першого муніципального телеканалу Донецька за участю представників з Тернополя. За словами депутата Тернопільської міськради Михайла Головка, дискусія здебільшого була не стільки предметною, скільки емоційною й імпульсивною. Запитання, на які глядачі мали відповісти під час інтерактивного опитування, чи повинна російська мова стати державною, передбачали лише два варіанти відповіді: «Так, це моя рідна мова» і «Ні». І все ж таки більш як 18 відсотків підтримали позицію тернопільців, які відстоювали права української мови.

Тепер тернопільська телекомпанія TV-4 має намір повторити передачу на своєму каналі. Звичайно, якщо донецькі колеги не проти.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Музика для переможців

Названо лауреатів премії імені Юрія Долгорукого

Уже втретє від часу заснування названо лауреатів Міжнародної літературної премії імені Юрія Долгорукого. Раніше її удостоювалися прозаїки Валентина Єрмолова, Ірен Роздобудько, поети Олександр Кабанов, Володимир Каденко. А цього разу журі розглядало книжки, видані в 2005—2006 роках, та прозу, опубліковану в періодиці. Не мало значення, де вийшов друком твір українського автора — в Україні чи за її межами.

Сьогодні ця премія — одна з найвищих літературних українських премій. А коли вручалася вперше (на початку 2005-го), взагалі була «чемпіоном» за своїм фінансовим компонентом — по 2500 доларів США кожному із трьох лауреатів. Засновники премії — Московський Фонд підтримки співвітчизників з участю Посольства Росії в Україні та київський літературний журнал «Радуга».

Серед цьогорічних лауреатів Ірина Євса. Ця відома в Україні поетеса отримала нагороду за книжку «Трофейный пейзаж». У номінації «Проза» перемогла повість Інни Мельницької «Украинский эшелон», присвячена Великій Вітчизняній війні.

Положенням про премію передбачається також присудження її суспільним діячам, ученим, журналістам, котрі утверджують традиційні цінності слов'янської цивілізації. У цій номінації за свою просвітницько-публіцистичну діяльність лауреатом став Василь Анісімов.

Урочисте вручення премії проходило у Великому залі Оперної студії Національної музичної академії України. Після закінчення церемонії відбувся концерт солістів Большого театру Росії — Петра Глубокого й Оксани Горчаковської, брасансамблю «Каприз» артистів оркестру Большого театру. Красива музика, хороша література. Хіба це не справжнє свято для всіх, високих душею?

Наталка СЕМИВОЛОС.

Право на переоформлення пенсії як держслужбовця

Маю загальний стаж роботи 41 рік. З них в органах державної статистики пропрацювала понад 22 роки (з 24.03.1965 р. до 15.03.1988 р.). А потім перейшла працювати до Держстраху. Там і пенсію оформила у 1992 році (максимальну — 132 рублі). Працювати продовжувала до 1996 року. Нині мене цікавить, чи маю я право на переоформлення пенсії як держслужбовець?

Марія ДІУЛІНА.

Кремінна Луганської області.

Відповідає начальник Управління рівня життя, соціальних гарантій та компенсацій Луганської облдержадміністрації Н. ЄРМАКОВА:

— За повідомленням спеціалістів Управління праці та соціального захисту населення Кремінської райдержадміністрації, які здійснюють нагляд за додержанням вимог законодавства під час призначення (перерахунку) та виплати пенсій органами Пенсійного фонду України, вам з 15.06.1992 згідно із Законом України «Про пенсійне забезпечення» призначено пенсію за віком на загальних підставах, яку з 01.01.2004 перераховано за нормами Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» на підставі документів про стаж та заробітну плату, що були в матеріалах пенсійної справи на час перерахунку.

Пенсія розрахована із скоригованого середньомісячного заробітку 420 грн. 27 коп., взятого за період з 01.07.1990 до 30.06.1992, за загального стажу роботи 41 рік 02 місяці 05 днів (494 місяці), розмір якої з 01.01.2007 становить 416 грн. 33 коп., де:

— 173 грн. 01 коп. — основний розмір пенсії;

— 206 грн. 99 коп. — доплата до прожиткового мінімуму (380 грн.);

— 36 грн. 33 коп. — доплата за понаднормативний стаж роботи (21 рік).

Пенсія призначена відповідно до чинного законодавства правильно.

Водночас повідомляємо, що право на призначення пенсії відповідно до Закону України «Про державну службу», що набув чинності з 01.01.1994, мають особи, які на момент набрання сили закону були пенсіонерами і продовжували працювати в державних органах та їх апараті. Пенсіонери, які на 01.01.1994 не перебували на державній службі, права на пенсію за цим законом не мають.

Іншого законодавством не передбачено.

Чи входить до педстажу служба в армії?

Я працював у середній школі вчителем 23 роки, тепер хочу вийти на пенсію за вислугою років. Мене цікавить, чи входить до педагогічного стажу служба у Збройних силах (1976—78 роки)?

Ю. ЗОЦЕНКО.

Ніжин Чернігівської області.

Відповідає заступник начальника головного управління праці та соціального захисту населення Чернігівської облдержадміністрації І. БОГУШ:

— Зоценко Ю. В., 1956 року народження, з 15.08.1984 і по теперішній час працює вчителем історії в середній школі, має 22 роки педагогічного стажу.

Згідно з Прикінцевими положеннями Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» пенсії за вислугу років призначаються за нормами Закону України «Про пенсійне забезпечення».

Відповідно до пункту «е» статті 55 Закону України «Про пенсійне забезпечення» право на пенсію за вислугу років мають працівники освіти, охорони здоров'я та соціального забезпечення за наявності спеціального стажу роботи 25 років за переліком, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 4 листопада 1993 року № 909, незалежно від віку.

Зарахування до спеціального стажу роботи під час призначення пенсії за вислугу років періоду служби в армії законодавством не передбачено.

Міністерства України

Одного разу «Голос України» друкував усі адреси та номери телефонів наших міністерств. Але минув час, змінилися посадові особи і контактні координати у них змінилися. Дуже прошу «Голос України» надрукувати ще раз таку необхідну для населення інформацію.

Ніна ГАВРИЛЮК.

Київ.

Міністерство вугільної промисловості

01601, Україна, Київ, вул. Б. Хмельницького, 4

Телефон відділу звернень громадян: 594-66-52, 594-65-72

Міністерство будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства

01025, Україна, Київ, вул. Велика Житомирська, 9

Телефон відділу звернень громадян: 278-82-90

Міністерство аграрної політики

01001, Україна, Київ, вул. Хрещатик, 24

Телефон відділу звернень громадян: 279-84-74

Електронна пошта: oleg@minapk.kiev.ua

Міністерство внутрішніх справ

01024, Україна, Київ, вул. Богомольця, 10

Телефон для довідок: 256-03-33

Електронна пошта: mvsinfo@mvsinfo.gov.ua

Міністерство охорони навколишнього природного середовища

03035, Україна, Київ, вул. Урицького, 35

Телефон відділу звернень громадян: 206-31-99

Електронна пошта: mail@com. com

Міністерство економіки

01008, Україна, Київ, вул. М. Грушевського, 12/2

Телефон: 253-93-94

Електронна пошта: meconomy@me.gov.ua

Міністерство закордонних справ

01018, Україна, Київ, пл. Михайлівська, 1

Телефон: 238-17-77

Електронна пошта: uip@mfa. gov. ua

Міністерство культури і туризму

01601, Україна, Київ, вул. І. Франка, 19

Телефон: 235-23-78

Електронна пошта: ministr@mincult.gov.ua

Міністерство оборони України

01021, Україна, Київ, вул. М. Грушевського, 30/1

Телефон управління розгляду звернень та прийому громадян: 253-11-56, 253-89-31, 253-04-71.

Електронна пошта: pasichny@mil. gov. ua

Міністерство охорони здоров'я

01021, Україна, Київ, вул. М. Грушевського, 7

Телефон відділу звернень громадян: 253-24-39

Електронна пошта: moz@moz.gov.ua

Міністерство освіти і науки

01135, Україна, Київ, просп. Перемоги, 10

Телефон відділу звернень громадян: 486-15-75

Електронна пошта: ljd@mon.gov.ua

Міністерство у справах сім'ї, молоді та спорту

01025, Україна, Київ, вул. Еспланадна, 42, кімната 515

Телефон відділу звернень громадян: 289-06-44

Електронна пошта: press@dksm. gov.ua

Міністерство палива та енергетики

01601, Україна, Київ, вул. Хрещатик, 30

Телефон відділу звернень громадян: 206-38-52

Електронна пошта: kanc@mintop.energy.gov.ua

Міністерство праці та соціальної політики

01009, Україна, Київ, вул. Еспланадна, 8/10

Телефон відділу організації прийому громадян: 289-54-48

Електронна пошта: press@mlsp.gov.ua

Міністерство промислової політики

03035, Україна, Київ, вул. Сурікова, 3

Телефон відділу звернень громадян: 246-31-41

Електронна пошта: press@industry.gov.ua

Міністерство транспорту та зв'язку

01135, Україна, Київ, просп. Перемоги, 14

Телефон громадської приймальні: 271-49-67, 461-65-96

Електронна пошта: portal@mtu. gov. ua

Міністерство з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи

01030, Україна, Київ, вул. О. Гончара, 55-А

Телефон громадської приймальні: 247-32-22, 247-31-78

Електронна пошта: main@mns. gov. ua

Міністерство фінансів

01008, Україна, Київ, вул. М. Грушевського, 12/2

Телефон громадської приймальні: 201-56-87

Електронна пошта: infomf@minfin. gov. ua

Міністерство юстиції

01001, Україна, Київ, вул. Городецького, 13

Телефон довідки про реєстрацію звернень громадян: 235-71-79

Електронна пошта: themis@minjust. gov. ua

P. S. У наступному «Діалозі» — державні комітети України.

Не можемо з колишнім чоловіком поділити квартиру

Ми з чоловіком уже кілька років розлучені. Живемо у двокімнатній квартирі. Я запропонувала чоловікові продати квартиру, а гроші за неї розділити навпіл (за документами, ми обоє володіємо квартирою рівною мірою). Але колишній чоловік категорично відмовився. Запропонував, правда, щоб я виплатила йому грошима за його частину. Тоді він пішов би. Я запропонувала такий само варіант йому: він виплачує мені, і я йду. Та він знову відмовився!

В адвокатській конторі, до якої я звернулася, лише розвели руками: якщо нічого не виходить, живіть разом. Невже ми так і житимемо, як сіамські близнюки? Допоможіть, будь ласка. Може, вихід усе-таки є?

Наталя А.

Одеса.

Оскільки знайти компроміс з колишнім чоловіком вам не вдається, а жити, як сіамські близнюки, ви не бажаєте, у вас є тільки два виходи, щоб жити порізно.

Перший — матеріальне відшкодування його частини квартири. Тобто укладаєте з чоловіком договір про відчуження його частини квартири на вашу користь, а ви, у свою чергу, виплачуєте йому гроші. Другий — свою частину цієї квартири ви можете продати або обміняти, що дасть можливість вам знайти інше житло. Зверніть увагу, що згідно з ст. 69 Сімейного кодексу України договір про розділ квартири, а також договір про виділення нерухомого майна дружині, чоловікові зі складу всього майна подружжя засвідчується нотаріально.

Юлія ЄЛТУНОВА.

Енергетика, транспорт, екологія

Чув, ніби у Брюсселі відбулося засідання підкомітету Україна—Європейський союз № 4 «Енергетика. Транспорт. Ядерна безпека. Охорона навколишнього природного середовища». Але як пройшло це засідання та які питання на ньому розглядалися, я не знаю. На жаль, у телевізійних новинах про це не згадували. Дуже прошу на сторінках «Голосу України» розповісти про цю подію.

Валерій ГРАДЕНКО.

Херсон.

Як повідомили у прес-службі Міністерства охорони навколишнього природного середовища, справді, 1—2 березня у Брюсселі (Бельгія) відбулося засідання, про яке пише читач «Голосу України». З боку України в засіданні комітету взяв участь заступник міністра охорони навколишнього природного середовища України Степан Лизун. На засіданні було розглянуто актуальні питання співробітництва між Україною та Європейським союзом, у тому числі регіонального, діяльності спільної Робочої групи зі зміни клімату, можливості участі України у заходах Європейського екологічного агентства.

Окрім того, на засіданні комітету Степан Лизун поінформував присутніх про:

* стан навколишнього природного середовища в Україні;

* пріоритети формування та реалізації екологічної політики;

* нові комунікаційні стратегії, що впроваджує Мінприроди;

* співпрацю з громадськістю;

* тенденції розвитку в окремих сферах (законодавстві, плануванні, інспекційній та інвестиційній діяльності).

Також Степан Лизун зазначив, що Кабінет Міністрів України доручив Міністерству транспорту та Національній академії наук найняти незалежну європейську компанію для екологічного аудиту глибоководного судового ходу Дунай—Чорне море.

У засіданні підкомітету взяв участь голова представництва України в Євросоюзі Роман Шпек, який акцентував увагу на важливості екологічної складової у програмі співробітництва України та Європейського союзу. При цьому було відзначено важливість поглиблення співпраці з таких питань, як:

* зміна клімату;

* відновлення судноплавства каналом Дунай—Чорне море;

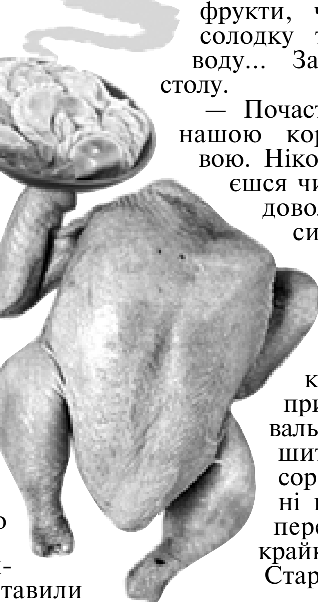
* будівництво Молдовою терміналу нафтопродуктів поблизу Джурджулешть.

За результатами засідання було також сформовано перелік питань, які обговорюватимуться під час саміту Україна—ЄС.

А ми мамі вареники ліпили

■ БУВАЛЬЩИНА

Восьме березня. Я і сини готуємо нашій мамі святковий стіл. Поки вона спала, на кухні замісили тісто, наліпили вареників, закип'ятили воду...

Планували сніданок на восьму ранку, але вийшло на дванадцяту: то тісто розпливалось, то в сир забули вбити яйце, то вареники склеїлись у макітрі — довелося відділяти один від одного.

Мамі було заборонено заходити на кухню, і їй довелося незвично байдикувати: телевізор подивилася, до сусідки зазирнула.

Нарешті ми зі сніданком упоралися. Поставили фрукти, червоне вино, солодку та мінеральну воду... Запрошуємо до столу.

— Почастуємо ми тебе нашою коронною стравою. Ніколи не здогадаєшся чим, — каже задоволено менший син десятирічний, Тарас.

З нагоди свята він одягнений у національний костюм (який приніс з танцювальної студії): вишиту українську сорочку та червоні шаровари, підперезані синьою крайкою.

Старший, Богдан, теж нахваляється: «Нізащо не вгадаєш!»

Мама робить заклопотане обличчя і, для годиться, витримує паузу.

— Вареники з сиром у сметані, — каже, сміючись.

— А як ти дізналася? — дивуємося ми.

— А що тут вгадувати, коли всі двері в тісті, а штани — в сирі.

Щоб не втратити гонору, даю, як домовилися, команду меншому:

— Подати вареники!

Він урочисто ставить їх на тацю і, як справжнісінький офіціант, несе з гордо піднятою головою в світлицю.

— Це я сам готував, — хвалиться. І раптом на порозі з пластикової таці сковзає тарілка. Син намагається її зловити на льоту, але де там! Пізно... Тарілка — на друзки, вареники — по підлозі...

Мама сміється і втішає: «На щастя!»

Тарас — у сльози. Ми зі старшим прибираємо підлогу. Сідаємо за стіл. Дружина каже:

— Ананасами та бананами ми не наймося, а свято є свято.

Іде в комірчину і приносить ретельно загорнутого в кілька шарів цупкого паперу гусака з яблуками. Ще теплого! Підступна! Коли тільки встигла? Певно, як до сусідки виходила?

Наливаю дітям лимонаду, собі з дружиною червоного вина й проголошую тост за жінок. Все-таки добре, що є таке гарне свято, як 8 Березня. Маємо гусака з яблуками й вихідний день...

Василь КЛАПІЙ.

Кирнасівка
Тульчинського району
Вінницької області.

Колаж Юлії ЄФІМОВОЇ.

Звичайні пригоди українок в Італії

Пам'ятаєте шедевр радянського комедійного кіно — «Неймовірні пригоди італійців у Росії»? Тепер і нашим митцям час би фільм зняти, уже й назва готова: «Звичайні пригоди українок в Італії». Саме «звичайні» і саме «українок». Тисячі українських жінок нині шукають роботу за кордоном — в Іспанії, Італії, Португалії та інших країнах. Про сучасних остарбайтерів, їхнє життя написано чимало у пресі — від проблемних досліджень до щирих сповідей жінок-«заробітчанок». Деякий час працювала за кордоном і житомирянка Марія Дацюк. Вона, окрім серйозного, помітила в житті остарбайтерів гумористичні відтінки і запропонувала свої нотатки «з усмішкою» про ті дні.

Ригало

Іду стежиною міського парку, сподіваюся зустріти подруг. Сьогодні дуже багато моїх землячок-колежанок приїхало на вихідний. Усі лавочки вже зайняті, найкращі галявини — теж. Галичани — тут цілими родинами, а то й селами. Деякі живуть в Італії по десять років...

— Пані Маріє, а йдино сюди! — почула знайомий голос збоку. Озираюся, чи мене запрошують, бо це ім'я тут дуже поширене.

— Йди до нас, Марієчко! — це кличе мене до свого гурту Ліза з Івано-Франківщини.

Ми посідали на траву, постелили газети. На імпровізованому столі з'явилися харчі — хто що взяв із собою пообідати. Багато кому «бусами» передавали у посилках щось домашнє. Тоді вже для нас було справжнє свято...

Перекусили, чим Бог послав, і давай розповідати про себе, про знайомих. Пригадували різні кумедні випадки чи халепи, в які втрапляли самі чи хтось інший. Та найбільше всім запам'яталася така бувальщина.

...Одна колежанка спритно підшукала своїй подрузі Стефі роботу — доглядати за хворою жіночкою та літнім чоловіком. Невдовзі та приступила до своїх обов'язків. Наші молодиці, до речі, дуже добросовісні господині, все вміють робити, дисципліновані, працьовиті, терплячі. Одне лишень горе — важко дається чужа мова. Та нічого, можна здогадатися, чого від тебе хочуть. Пропрацювала Стефа вже два тижні. Все робила так, як її вчила подруга. От якось за вечерею чоловік каже щось по-італійськи своїй дружині. Стефа уважно прислухалася, але з усієї розмови почула лише одне — якесь «ригало».

Ну, думає, не дочекаєтеся. Чиста скатертина, чиста підлога, чистий одяг на сеньйорі, а вона: «Сі, сі, безоньо регало, гранде регало». Це італійською означає: «Так, потрібен великий подарунок».

Стефа, не довго думаючи, підійшла до сеньйори і давай волокти її до ванни, приказуючи:

— Ригало? Як то ригало? Тільки-но прибрала, на столі все свіже, а вона собі надумалася! Отакої!

Дід здивувався, кричить: «Перке? Перке ді баньо, ке коза сучессо?» (тобто «Навіщо? Навіщо ідеш у туалет, що сталося?»).

Але Стефа вже силою нагнула сеньйору над унітазом. Тут таке зчинилося! Баба виривається і лементує, дід з переляку до дочки телефонує, а та аж в іншому місті жила. Коли вона нарешті приїхала, спакувала Стефині валізи і виставила її за поріг — лише тоді до жінки дійшло, що вона щось не так зробила.

Записав Олексій КАВУН.

Житомир.

(Продовження пригод у наступних «Посиденьках»).

■ Є НАД ЧИМ ПОДУМАТИ...

Дзеркала

Якось один не дуже розумний і неохайний бродяга, який до цього ніколи не бачив люстер, зайшов до великої дзеркальної крамниці. Подивившись у дзеркала, побачив у них своє відображення. Але, не зрозумівши цього, він розізлився, що в такому гарному місці є такі замазури.

Чоловік стояв перед дзеркалами і, тикаючи у свої відображення пальцем, казав їм: «Ви — замазури, вам тут не місце, ідіть геть... Віддзеркалення, звісно ж, указували пальцем на нього. Це розлютило ще більше.

— А, ви ще й смієтеся наді мною? Ну, я вам покажу.

Узяв палку і вирішив покарати «кривдників»... Розбивши всі дзеркала, він із задоволеним виглядом подивився на переляканого господаря крамниці, котрий уже кликав стражів порядку.

— Даремно ви їх покликали, — сказав бурлака торговцю. — Я вже прогнав порушників, які ховалися за вашим склом.

А тут прийшли стражі порядку, які схопили дурня і наказали відшкодувати торговцеві люстрами збитки. Бродяга все обурювався, що є на світі невдячні люди, котрі платять злом за добро.

— Правильно кажуть, — зробив він висновок, — жодне добро в цьому світі не залишається безкарним...

Сергій ШЕПЕЛЬ.

Одеса.

■ БУДЬТЕ ПИЛЬНІ

Що знайшла бабуся в мішку з картоплею?

У невеликому італійському містечку Сан Гіоргіо (біля Неаполя) 74-річна пенсіонерка на місцевому овочевому ринку купила мішок картоплі. А коли принесла покупку додому, то в мішку з коренеплодами знайшла і ще одне придбання — бойову гранату.

Бабуся каже, що спершу подумала, начебто це така велика картоплина їй трапилася. Але її вага відразу змусила засумніватися. І коли вона промила її під водою, зрозуміла, що це звичайна... бомба.

Поліцейські, які приїхали за викликом пенсіонерки, визначили, що це ручна граната. Такі використовували американські солдати в Європі під час Другої світової війни. Причому граната була на бойовому зводі, бо в неї була висмикнута чека.

Небезпечна знахідка була вивезена за місто і підірвана. На думку міської влади, стара граната, що не розірвалася, могла опинитися в мішку з картоплею, яка була вирощена на одній з ферм у Франції, під час механічного збирання коренеплодів.

За інформацією агентства Reuters.

«Зоопарк» сільського фермера

Сільським «зоопарком» інколи називають хазяйство відомого на Волині фермера Володимира Микитюка, що в селі Радовичі Турійського району. Адже тут можна побачити не лише звичних свійських тварин, а й екзотичних мешканців волинських лісів. І навіть привітатися «за лапу» зі... справжнісіньким вовком.

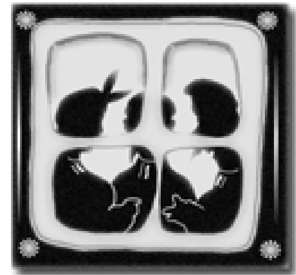
Започаткував родинний «зоопарк» кінь Пончик торійської породи, якого фермер придбав для свого сина. Тимчасовою стайнею для коня став звичайний автомобільний гараж. Згодом у дружній родині з'явився маленький ведмедик, який виростав разом з дітлахами. Коли ведмідь подорослішав, то став навіть розважати відвідувачів у місцевому ресторані.

Діти з усієї округи приходять до Микитюків, щоб подивитися і на вовка, що також «прописався» в родині. Найсміливіші, такі, як сільський зоотехнік, навіть тиснуть сіроманцеві лапу. Є тут і дикі чорні кабани, яких привезли з Тернопільщини. Цих кудлатих «героїв» українських казок у господарстві вже розвелося стільки, що недавно п'ятьох випустили у місцеві ліси, щоб там розмножувалися.

А от завдяки коням у фермерському господарстві з'явилася ціла галузь — конярська. Окрім торійських, тут є й орловські рисаки. І навіть поні — найбільша радість для сільської дітвори. Тож фермер Володимир Микитюк незабаром має намір запропонувати землякам нову цікаву послугу — туристичні мандрівки на конях.

Зіновій ЖИЖАРА.

Луцьк.

■ ПРИТЧА

Як чиновник з хабарництвом боровся

Спочатку боровся усно й заочно: на велелюдних мітингах чи передвиборних зібраннях.

Потім боровся конкретними справами. Бо політична партія, якій він усіляко сприяв, здобула міцні крісла у владних коридорах, а в одному з тих крісел, що само собою зрозуміло, опинився і цей борець з хабарництвом та корупцією.

Перший хабар, який анонімно піднесли новоспеченому чиновнику, полетів у кошик. Однак звідти його хтось завбачливо витяг. З другим і третім вийшло те саме. Напористий чиновник зібрав прес-конференцію, де привселюдно поганьбив суспільне зло та тих, хто його чинить.

Потік хабарів не згасав. Чиновник не забажав скликати чергову прес-конференцію, а був обачніше — передав отримані подачки слідчим органам. Про цей крок зворушливо написала преса. А в народі пішли мови-перемови, що чиновник передає хабарі міліції.

Тоді чиновник перестав відправляти хабарі міліції, але, не в змозі впоратися з ними, надумав спрямувати для корисніших справ. Наприклад, для виробництва. Після енної подачки чиновник спромігся на спорудження пристойного особняка і безоплатно передав його для потреб безпритульних.

У пресі гучно написали про це. А в народі почали говорити: хіба чиновник на свою чиновницьку зарплату годен побудувати царські хороми? То звідки в нього зайві кошти?

Після того чиновник черговий хабар не став передавати для соціальних нужд, а відвіз у столицю. Щоб поборолися із суспільною недугою у найвищих коридорах.

— Що це? — запитали в нього у високих апартаментах.

— Хабар! — зізнався чиновник. — Несила вже боротися.

— Ми вам допоможемо! — відповіли в апартаментах.

Відтоді чиновник сумлінно переадресовує у найвищі державні та урядові інстанції отримані у себе подачки. До боротьби з ними долучилися у міліцейських та прокурорських коридорах, у секретаріаті Президента, в затишних кріслах Кабінету Міністрів, у ще більших та менших кабінетах.

Тепер чиновник спільно зі столичними державниками бореться з хабарництвом.

— І що більше я відвожу у столицю хабарів, то масштабніша розгортається боротьба із цим ганебним суспільним явищем! — визнав якось у колі борців цей послідовний чиновник.

Іван КИДРУК.

Рівне.

Ліквідатор ВАТ «Хмельницьке підприємство Агрохім»

ст. Скібнево проводить реалізацію майна підприємства-банкрута:

Об'єкти продажу:

Лот № 1 - приміщення майстерні, загальною площею 246,6 м/кв. Стартова ціна - 6513,86 грн. без ПДВ, що знаходиться за адресою: с. Аркадіївці, вул. Літвінова, 1, Хмельницького р-ну,

Лот № 2 - приміщення побутових кімнат, заг. площею - 68,9 м/кв. Стартова ціна - 4596,90 без ПДВ, що знаходиться за адресою: с. Аркадіївці, вул. Літвінова, 1, Хмельницького р-ну,

Лот № 3 обладнання, запасні частини та товарні запаси (розукомплектовані) всього 218 найменувань. Стартова ціна - 13954,38 без ПДВ, що знаходиться за адресою: ст. Скібнево Хмельницького району.

Вартість майна вказана без ПДВ.

Місцезнаходження:

Заявки на придбання приймаються протягом 9 днів за адресою: м. Хмельницький, вул. Пилипчука, 61, кв. 7.

Для ознайомлення з об'єктами та подання заявок звертатися за тел.: 8 (0382) 616081, 80673821643.

Господарським судом Одеської області (65119, м. Одеса, проспект Шевченка, 29) 01.03.07 р. винесено постанову по справі № 2/295-06-9570, якою Приватне підприємство «ДЖІ БІ ЕС», код ЄДРПОУ 33138462 (м. Одеса, вул. Середньофонтанська, 32) визнано банкрутом, відкрито відносно Приватного підприємства «ДЖІ БІ ЕС» ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Спіркіну Оксану Вікторівну, ліцензія серії АВ № 158240 від 14.09.2006 року (м. Одеса, пр. Маршала Жукова, буд. 85, кв. 50).

19.03.2007 року постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) у справі №24/152-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Київська продовольча компанія» (ЄДРПОУ 32554323; 01103, м. Київ, вул. Інститутська, буд. 16, к. 4, р/р 260033234601 в ВАТ «Аграрний комерційний банк») визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Лубашеву О. К. Претензії кредиторів приймаються протягом місяця.

Господарським судом Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) порушено справу про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю Науково-виробничого підприємства «Західметалопрокат» справа 6/28-8/6, юридична адреса: Львівська область, Пустомитівський р-н, с. Зубра, вул. Б. Хмельницького, 27, код ЄДРПОУ 32683618, р/р 260071154 в ЛФ ВАТ АБ «Укргазбанк», м. Львів, МФО 325967.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Джала Є. Ю. Ліцензія серії АА №78051 від 06.04.2004 р., проживає: 79010, м. Львів, вул. Ніжинська, 16/41.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65) від 28 листопада 2006 р., відповідно до ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», по справі № 3/190»б» визнано Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Булдичівське», ЄДРПОУ 05267297 (с. Булдичів, Романівського району, Житомирської області, р/р № 260054233 в ОД АППБ «Аваль», МФО 311528) банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Шведюк Людмилу Петрівну (ліцензія серія АВ № 307268 від 05.03.07 р., тел. 331555, моб. 80679477608). Заяви щодо визнання кредиторських вимог та включення їх до реєстру приймаються ліквідатором за адресою: 10025, м. Житомир, провулок Шкільний, 9, кв. 44 протягом місяця з дня виходу оголошення в друкованих засобах.

Господарським судом Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) порушено справу про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю Науково-виробничого підприємства «Галкерамзит», справа 6/27-8/5, юридична адреса: Львівська область, Пустомитівський р-н, с. Зубра, вул. Б. Хмельницького, 27. Код ЄДРПОУ - 32683597, р/р 260051255 в ЛФ ВАТ АБ «Укргазбанк», м. Львів, МФО 325967.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Джала Є. Ю. Ліцензія серії АА № 78051 від 06.04.2004 р., проживає: 79010, м. Львів, вул. Ніжинська, 16/41.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Харківської області (61022, м. Харків, площа Свободи, 5, Держпром, 8-й під'їзд) визнані банкрутами наступні підприємства:

- постанова від 19.02.2007 р. №Б-31/45-07 про банкрутство ПП ПСУПК «Харпром» (код Є ДРПОУ 31739842, адреса: вул. Зміївська, 58, с. Безлюдівка, Харківський р-н, Харківська область, р/р 26002036139500, МФО 351005, АКІБ «Укрсиббанк»);
- постанова від 20.02.2007 р. №Б-31/35-07 про банкрутство ДП «ЕВВНО» ВАТ «Південспецатоменергомонтаж» (код ЄДРПОУ 30210341, адреса: вул. Харківська, 7, с. Безлюдівка, Харківський р-н, Харківська область, р/р 260022014360, МФО 351254, АРБ «Регіон-Банк», р/р 26003021387, 26069021387, МФО 351607, АСУБ «Грант»);
- постанова від 20.02.2007 р. №Б-31/34-07 про банкрутство ПМП «Алігатор» (код ЄДРПОУ 14104890, адреса: вул. Українська, 50, м. Південне, Харківський р-н, Харківська область);
- постанова від 19.02.2007 р. №Б-31/46-07 про банкрутство ППФ «Стрілець» (код ЄДРПОУ 30639622, адреса: вул. Харківська, 13, с. Покотилівка, Харківський р-н, Харківська область, р/р 26000201705000, МФО 351469, Банк «Україна»).

Ліквідатором у вказаних справах призначено Харківську ОДПІ (пров. Пархоменка, 3, м. Харків, 61046). Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

13.02.2007 р. господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) порушено справу №27/119Б про банкрутство Сільськогосподарського кооперативу «Новогригорівський» , с. Новогригорівка (84582, Донецька обл., Артемівський район, с. Новогригорівка, вул. Октябрська, 31, код ЄДРПОУ 30809473, р/р 26006301214 в Ф.-Артем. Від. №21 ВАТ «ДОБУ» м. Артемівськ, МФО 394192; р/р 26046308636344, р/р 26009301636344, р/р 26042302636344, р/р 26043301636344 в Ф. Від. ПІБ в м. Єнакієве Донецької області, МФО 334215; р/р 26058052100103, р/р 26001052100127 Горлів. ФЗАТ КБ «Приватбанк» м. Горлівка, МФО 335515; р/р 26023303551800 в Ф. «Центр.-міське від. ПІБ в м. Горлівка, МФО 334464.

З 13.02.2007 р. введено мораторій на задоволення вимог кредиторів та призначено розпорядником майна Буряк А. А., ліцензія №783120 (84204, Донецька обл., м. Дружківка, вул. Львівська, 36).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 23.01.2007 року по справі № 8/295 приватного підприємця Цапенка Миколу Степановича (39600, Полтавська обл., м. Кременчук, вул. Кооперативна, 11б, ІН 2080606737) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бончака Степана Антоновича. Ліцензія № 250145 від 05.12.2001 р., адреса: 39600, м. Кременчук, вул. 50 років СРСР, буд. 17, кв. 5.

Заяви з вимогами до боржника приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Львівської області по справі №6/16-29/33 від 05 березня 2007 року визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо науково-виробничого товариства з обмеженою відповідальністю «Молочна кухня», код ЄДРПОУ 30863572 (с. Побужани, Буський район, Львівська область).

Ліквідатором вищевказаного підприємства-банкрута призначено Дуплику Павла Георгійовича (ліцензія АБ №216942 від 28.04.2005 р., поштова адреса: 82100, Львівська обл., м. Дрогобич, вул. Котляревського, буд. 55, тел.: 8-067-314-42-14).

Постановою Господарського суду Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) від 27.02.2007 р. по справі №5/4-Б-07 Селянське (фермерське) господарство «Святослав» (ЄДРПОУ №30144494, Херсонська область, смт. Горностаївка, вул. Садова, 3) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Косовського В. С. (ліцензія АВ №081136 від 01.08.2006 р., 73000, м. Херсон, пр. Військовий, 6, 2-й п., каб. 9).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) від 27.02.2007 р. по справі № 6/86-Б-06 Фермерське господарство «Світанок Півдня» (ЄДРПОУ № 14127589, Херсонська область, м. Берислав, вул. Мануйленко, 23) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Косовського В. С. (ліцензія АВ № 081136 від 01.08.2006 р., 73000, м. Херсон, пр. Військовий, 6, 2 п, каб. 9). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня публікації оголошення.

Постановою господарського суду Черкаської області від 13.10.2006 року по справі №01/3261 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Відкритого акціонерного товариства «Звенигородська міжгосподарська пересувна механізована колона» (20200, Черкаська обл., м. Звенигородка, вул. Енгельса, 142, код ЄДРПОУ 01352675, п/р №26008300644 в відділенні «Ощадбанку» м. Звенигородка, МФО 354552).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Білеру Олега Вікторовича, ліцензія АА №783030 (м. Черкаси, вул. Волкова, 59, кв. 35, тел.: (0472) 38-29-77, 38-24-55).

Постановою господарського суду Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) по справі Б-16/169 від 27.02.2007 р. визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Цукор Прикарпаття», 76019, м. Івано-Франківськ, вул. В. Інтернаціоналістів, 6, код 31262207 і відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого - Лаб'як Л. Д., ліцензія серія АБ №271654 від 24.01.2006 р., 76035, м. Івано-Франківськ, вул. Ципки, 26, тел.: 8 (050) 18-78-101.

Громадська організація «Центр правозахисту»

для складання загального списку постраждалих від діяльності ГІБК «Еліта-центр» для подальшої передачі в КМДА запрошує постраждалих надати копії правоустановлюючих документів:

1. Договір.
2. Картка розрахунків.
3. Платіжні доручення.
4. Довідка МВС України.
5. Інші документи (копія паспорта з відміткою про прописку, договір продажу квартири тощо).

Документи надавати за адресою: 04107, м. Київ-107, вул. Нагірна, 25-27, оф. 46.

Час роботи: з 10:00 до 18:00 без перерви.

Строк подачі документів - до 15 квітня 2007 року.

Довідки за телефонами:

(044) 483-75-74, (050) 457-41-12, (067) 658-41-99.

Господарським судом Кіровоградської області 11.10.2006 року порушено провадження у справі 11/110 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Павлівське-Агро» 26206, с. Павлівка, Маловисківський район, Кіровоградська область, р/р 26005294925001, МФО 323583 в Кіровоградській філії «ПриватБанк», код ЄДРПОУ 31715491.

Розпорядником майна Товариства з обмеженою відповідальністю «Павлівське-Агро» призначений арбітражний керуючий Білуга Інна Володимирівна, 25013, м. Кіровоград, вул. А. Корольова, 15, кв.19.

Письмові заяви кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Закарпатської області від 26.02.2007 р. по справі №16/46 в порядку ст. 51 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Карпати», код в ЄДРПОУ 03747478, с. Сіль Великоберезнянського району Закарпатської області.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Дідича Михайла Андрійовича (ліцензія №116176 від 20.01.2005 р.; поштове відділення №18, а/с 82, просп. Свободи, 3, м. Ужгород, 88018. Тел./факс: (031-2) 67-29-21)

Підприємство ЗАТ «ЕПОС», яке розташовано за адресою: 04050, м. Київ, вул. Глибочицька, 28, займається випуском швейної продукції на замовлення.

Загальний миттєвий обсяг викидів в атмосферу дорівнює 0,181 г/с.

На період проведення робіт по обгрунтуванню обсягів викидів для отримання Дозволу, згідно результатів розрахунків розсіювання забруднюючих речовин в атмосферному повітрі, встановлено, що найбільша концентрація у приземному шарі атмосфери на межі Санітарно-захисної зони (СЗЗ), не перевищує 0,18 ГДК - азоту діоксид.

Оцінка впливу викидів на стан забруднення атмосферного повітря, надає можливість ЗАТ «ЕПОС» отримати в установленому порядку Дозвіл на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря.

Зауваження та пропозиції щодо діяльності підприємства просимо надсилати до відділу екології Шевченківської районної у місті Києві державної адміністрації за адресою: м. Київ, бульвар Шевченка, 36.

Господарським судом м. Києва по справі №23/476-б визнано банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «ДСЛК» (01023, м. Київ, бульв. Л. Українки, 3, кв. 126, ідентифікаційний код 25390924) та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Титаренко М. О. (ліцензія №307311, серія АВ).

Постановою господарського суду Хмельницької області від 16.01.2007 року по справі №4/343-Б ТОВ «Вікторія», с. Глібів Новоушицького району, визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Матущака Віктора Івановича, ліцензія АБ №271721 від 03.03.2006 р. (29000, м. Хмельницький, вул. Г. Сковороди, 14, кв. 151).

Загублений Статут Колективного сільськогосподарського підприємства «Колонщина» ідентифікаційний код 03754627 зареєстрований Макарівською районною державною адміністрацією розпорядження № 1/8 від 15.02.1994 року, реєстраційний № 48 та довідку «Про взяття на облік платника податків» за формою 4ОПП видану ДПІ м. Макарів Київської області від 16.04.1997 р. № 10 вважати недійсними.

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А) згідно з вимогами статті 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» визнав банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру Товариство з обмеженою відповідальністю «Майстер-Скло», 49051, м. Дніпропетровськ, вул. Байкальська, 9/21, код ЗКПО 30888431, р/р № 26005129041001 в КБ «Приватбанк», МФО 305299 Справа № Б15/33/07, Постанова від 12.03.2007 р. Ліквідатором призначено Сенченко Ірину Іванівну, ліцензія АБ № 116194 (49000, м. Дніпропетровськ, пр. Петровського, б. 50-А, кв. 33, тел. (056 371-30-74).

Претензії і вимоги кредиторів приймаються судом і ліквідатором протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Донецької області (вул. Артема, 157, м. Донецьк, 83048) ухвалою від 23.01.2007 року порушено справу №27/18Б про банкрутство Дочірнього підприємства «Спеціалізоване пусконалагоджувальне управління «Механомонтаж-219» Закритого акціонерного товариства ордена Трудового Червоного прапору «Будівельно-монтажна фірма «Донбасмеханомонтаж» м. Маріуполь (юридична адреса: вул. Фонтанна, 53, м. Маріуполь Донецької області, 87515; код ЄДРПОУ 01415364, р/р 26009301526075 у територіальновідокремленому безбалансовому відділенні «Грецьке» Іллічівського головного відділення Промінвестбанку, МФО 334442) та введено мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна призначено Матвійчука Дениса Валентиновича (ліцензія серії АБ №271704 від 20.02.2006 року, адреса для кореспонденції: абонентська скринька №189, м. Маріуполь Донецької області, 87557).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

До відома акціонерів!
ЗАТ «Дана» (ЄДРПОУ 30146198)

повідомляє про проведення чергових загальних зборів акціонерів, які відбудуться 10 травня 2007 року о 09:00 год. за місцезнаходженням товариства. Реєстрація акціонерів та їх представників з 08:00 до 08:45 год. Для участі у зборах при собі необхідно мати паспорт, виписку з реєстру акціонерів та належним чином оформлене доручення на право участі у зборах.

Порядок денний:

1. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності товариства за І-й квартал 2007 р.
2. Питання поточної діяльності товариства та затвердження угод згідно статуту товариства.
3. Про результати збільшення статутного фонду товариства і додаткового випуску акцій.
4. Внесення змін до статуту та затвердження нової редакції статуту.
5. Про органи управління товариства.

Публічне представлення Звіту про витрачання коштів Державного бюджету України Національною радою України з питань телебачення і радіомовлення за 2006 рік відбудеться 28 березня 2007 року о 13.00 за адресою: м. Київ, вул. Прорізна, 2.

Прес-служба Національної ради

Господарський суд Одеської області виніс постанову про визнання ПП «Трансекспобуд Ремсервіс» (код ЄДРПОУ 33657615) та відкриття ліквідаційної процедури, справа №2/32-07-1647. Термін пред'явлення вимог кредиторів до боржника - один місяць з моменту опублікування оголошення. Вимоги кредиторів спрямовувати на адресу Господарського суду Одеської області (м. Одеса, пр. Шевченка, 29).

Господарський суд Одеської області виніс Постанову про визнання ПП «Регіон-Буд» (код ЄДРПОУ 33915442) та відкриття ліквідаційної процедури справа № 2/40-07-1513. Термін пред'явлення вимог кредиторів до боржника - один місяць з моменту публікації оголошення. Вимоги кредиторів спрямовувати на адресу Господарського суду Одеської області (м. Одеса, пр. Шевченка, 29).

Господарський суд Одеської області виніс Постанову про визнання ПП «Квінта А» (код ЄДРПОУ 34235197) та відкриття ліквідаційної процедури справа № 2/39-07-1512. Термін пред'явлення вимог кредиторів до боржника - один місяць з моменту публікації оголошення. Вимоги кредиторів спрямовувати на адресу Господарського суду Одеської області (м. Одеса, пр. Шевченка, 29).

Господарським судом Одеської області (65119, м. Одеса, проспект Шевченка, 29) 01.03.07 р. винесено Постанову по справі № 2/296-06-9571, якою Приватне підприємство «Метко», код ЄДРПОУ 32508633 (м. Одеса, вул. Посмітного, 19, кв. 17) визнано банкрутом, відкрито відносно Приватного підприємства «Метко» ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Спіркіну Оксану Вікторівну, ліцензія серії АВ № 158240 від 14.09.2006 року (м. Одеса, пр. Маршала Жукова, буд. 85, кв. 50).

Постановою Господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 12.03.2007 р. по справі № Б-24/34-07 комунальне підприємство Первомайський сільськогосподарський радгосп «Роза» (ЄДРПОУ 03362235, Харківська обл., м. Первомайський, радгосп «Роза») визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сорокіна М. І. (ліц. АА № 779291 від 04.10.2004 р., м. Харків, вул. Добролюбова, 18, кв. 184, тел. (057) 770-15-87).

Претензії приймаються протягом місяця від публікації оголошення.

Господарський суд Черкаської області (18000, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) по справі № 01/5134 ухвалою від 27.02.2007 р. порушив справу про банкрутство Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Колос» (Черкаська область, Христинівський район, с. Шукайвода, код ЄДРПОУ 03794644).

Розпорядником майна призначено ліцензованого арбітражного керуючого Смілянця Сергія Миколайовича (ліцензія серії АБ 176200 від 07.09.05 р.); поштова адреса: 20308, м. Умань, Черкаська область, а/с 803.

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування.

Постановою господарського суду м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 07.12.2006 року в справі №15/729-б ПП «Інтар» (юридична адреса: 03124, м. Київ, вул. Героїв Севастополя, 5-а, ЄДРПОУ 16307663) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено Тарасенка Т. П. (ліцензія серія АА №783074 від 19.04.2004 року, пош. адреса: м. Київ, вул. Доброхотова, 17, кв. 49).

Вимоги кредиторів прошу надсилати ліквідатору ПП «Інтар» протягом місяця з дня опублікування оголошення.

НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ім. О. О. Богомольця
ОГОЛОШУЄ КОНКУРС

на заміщення вакантних посад

ЗАВІДУЮЧИХ КАФЕДРАМИ	
Патологічної фізіології	— 1 ст.
Судової медицини	— 1 ст.
Фармакогнозії та ботаніки	— 1 ст.
ПРОФЕСОРІВ КАФЕДР	
Дитячої терапевтичної стоматології з курсом профілактики стоматологічних захворювань	— 1 ст.
Дитячої хірургії	— 1 ст.
Шкірних та венеричних хвороб (дермато-венерології) з курсом проблем СНІДу	— 0,25 ст.
ДОЦЕНТІВ КАФЕДР	
Оперативної хірургії та топографічної анатомії	— 1 ст.
Радіології з курсом радіаційної медицини	— 1 ст.
Акушерства та гінекології № 1	— 2,75 ст.
Дитячих інфекційних хвороб	— 1 ст.
Комунальної гігієни та екології людини	— 1 ст.
Пропедевтики гігієни та радіаційної гігієни	— 1,5 ст.
Гігієни харчування	— 1 ст.
Загальної хірургії № 2 з курсом ВПХ	— 1 ст.
Фізичного виховання і здоров'я	— 1 ст.
Дитячої терапевтичної стоматології з курсом профілактики стоматологічних захворювань	—1 ст.
Хірургічної стоматології	— 2 ст.
Організації та економіки фармації	— 1 ст.
Аптечної та промислової технологій	— 1 ст.
Біоорганічної біологічної та фармацевтичної хімії	— 1 ст.
Фармакології з курсом клінічної фармакології	— 1 ст.
Онкології	— 1 ст.
Дитячої хірургії	— 1 ст.
Українїстики	— 1 ст.
Пропедевтики внутрішніх хвороб №1	— 1 ст.
АСИСТЕНТІВ КАФЕДР	
Педіатрії №1	— 1 ст.
Госпітальної хірургії № 1	— 2 ст.
Факультетської терапії № 1 з курсом післядипломної підготовки лікарів з гастроентерології та ендоскопії	— 0,75 ст.
Акушерства та гінекології № 1	— 0,75 ст.
Інфекційних хвороб	— 1 ст.
Факультетської хірургії № 1	— 0,5 ст.
Загальної хірургії № 1	— 1 ст.
Пропедевтики внутрішніх хвороб № 1	— 2 ст.
Урології	— 1 ст.
Оториноларингології	— 0,25 ст.
Мікробіології вірусології і імунології	— 2 ст.
Акушерства та гінекології № 2	— 1 ст.
Клінічної імунології та алергології	— 1 ст.
Хірургії стоматологічного факультета	— 0,5 ст.
Терапевтичної стоматології	— 2 ст.
Хірургічної стоматології	— 2 ст.
Ортопедичної стоматології	— 2 ст.
Хірургічної стоматології та щелепно-лицевої хірургії дитячого віку	— 1 ст.
Організації та економіки фармації	— 1 ст.
Аптечної та промислової технології ліків	— 2 ст.
Очних хвороб	— 0,75 ст.
СТАРШИХ ВИКЛАДАЧІВ КАФЕДР	
Іноземних мов	— 1 ст.
Філософії	— 1 ст.
ВИКЛАДАЧІВ КАФЕДР	
Медичної та біологічної фізики	— 2 ст.

Строк конкурсу місяць з дня оголошення. Документи надсилати на ім'я ректора за адресою: 01601, м. Київ-1, бульвар Т. Шевченка, 13, відділ кадрів т. 234-60-74.

Постановою Господарського суду Донецької області від 21.02.2007 року у справі №5/209 Б Акціонерне Товариство Закритого типу «Благодійний фонд «Континент» (83000, м. Донецьк, вул. Красноармійська, 76, код ЄДРПОУ 13527364) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Стародуб Г. Г. (83015, м. Донецьк, пр-т Миру, буд. 8, кв. 233, ліцензія АВ №271583 від 13.12.2005 року).

Господарським судом Одеської області (65119, м. Одеса, проспект Шевченка, 29) 01.03.2007 р. винесено постанову по справі №2/294-06-9569, якою Приватне підприємство «Спринт ЛТД», код ЄДРПОУ 33720524 (м. Одеса, вул. Скворцова, 28, кв. 3) визнано банкрутом, відкрито відносно Приватного підприємства «Спринт ЛТД» ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Спіркіну Оксану Вікторівну, ліцензія серії АВ №158240 від 14.09.2006 року (м. Одеса, пр. Маршала Жукова, буд. 85, кв. 50).

Відкрите акціонерне товариство «Укртранснафта» в особі Лисичанського районного нафтопровідного управління з метою розшуку можливих кредиторів та об'єднання вимог кредиторів до боржника - Товариства з обмеженою відповідальністю «Гама» (код ЄДРПОУ 21764084) просить кредиторів боржника направити на адресу: 93120, м. Лисичанськ Луганської обл., пр. Леніна, 58 або за тел.: (06451) 4-85-25, 4-84-91 повідомлення про можливість об'єднати вимоги для звернення до суду з однією заявою про банкрутство боржника згідно зі ст. 7 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Термін направлення повідомлень - 30 днів після опублікування оголошення.

Відкрите акціонерне товариство «Укртранснафта» в особі Лисичанського районного нафтопровідного управління з метою розшуку можливих кредиторів та об'єднання вимог кредиторів до боржника - Товариства з обмеженою відповідальністю «Восток ЛТД» (код ЄДРПОУ 24194167) просить кредиторів боржника направити на адресу: 93120, м. Лисичанськ Луганської обл., пр. Леніна, 58 або за тел.: (06451) 4-85-25, 4-84-91 повідомлення про можливість об'єднати вимоги для звернення до суду з однією заявою про банкрутство боржника згідно зі ст. 7 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

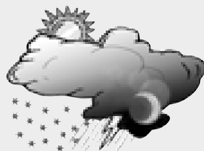
Термін направлення повідомлень - 30 днів після опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Донецької області від 16.01.2007 року (адреса суду: 83048, м. Донецьк, вул. Артема, буд. 157, суддя Тарапата С. С.) порушено провадження у справі №27/8 Б про банкрутство колективного сільськогосподарського підприємства «Покровське» (87060, Донецька область, Володарський район, с. Бойове, вул. Сенатосенко, буд. 12, код ЄДРПОУ 00694758, р/р 26009301213 в філії Володарського відділення №3133 ВАТ «ДОБУ», МФО 394174). 16.01.2007 року введено мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна по справі призначено арбітражного керуючого Афанасьєву Світлану Іванівну (ліцензія №783031, яка мешкає за адресою: м. Донецьк, пр. Арктики, 21/11).

СПОРТ

ВІВТОРОК, 20 БЕРЕЗНЯ 2007 ■ № 48 (4048)

21 березня в Україні мінлива хмарність. Місцями дощ. Вітер південно-західний, південно-східний, 5—12 м/с. Температура вночі 0—9 градусів тепла, вдень 6—16.

Турнірна хроніка

Бокс. Штутгарт (Німеччина). Наш Володимир Сидоренко успішно захистив титул чемпіона світу за версією WBA у найлегшій вазі.

Його суперником був Рікардо Кордоба з Панами. У березні минулого року боксери вже зустрічалися на рингзі, і тоді бій закінчився нічийним результатом. Нічиєю завершився й сьогоднішній двобій Сидоренко—Кордоба. Арбітр Гленн Філдман присудив перемогу нашому спортовцеві (117:111), а два інші — Тед Гімза та Пол Артисст виставили однакові оцінки — 114:114.

Для Володимира Сидоренка бій із Кордобою став важким випробуванням. Панамець помітно додав у класі і намагався нав'язати Володимирові швидкий бій з постійними ударами на дистанції. Сидоренко успішно проводив серії, коли виходив на свою фірмову ближню дистанцію.

Зовні, завдяки добрій динаміці, Кордоба мав переконливіший вигляд. Але в нашого чемпіона замість «роботи» на публіку і арбітрів були реальні атаки й успішні удари. Ставши в лютому 2005 року чемпіоном світу, Володимир Сидоренко жодного разу не дозволив суперникам відібрати в себе титул.

Біатлон. Ханти-Мансійськ (Росія). Етап Кубка світу. У перегонах із масовим стартом перемогла шведка Елена Джонсон (1 промах) 39.26,11. Другою на фініші була українка Оксана Хвостенко: (1 промах) відставання +3.2. Третьою стала німкеня Катрін Хітцер — (1 промах) +16.4.

Стрільба з лука. Ізмір (Туреччина). IX чемпіонат світу у приміщеннях. Збірна України здобула шість нагород: дві золоті, дві срібні та дві бронзові.

Порадували наші юніори. В індивідуальних змаганнях звання чемпіона здобув Тарас Сенюк. Він став грозою для російських лучників. У чвертьфіналі Тарас переміг Дмитра Самойлова (117:112), у півфіналі — Олексія Бєлова (117:115). У фіналі Сенюк, якому 9 березня виповнилося сімнадцять, був кращий ще від одного спортовця з Росії Рема Шакірова — 118:116.

Золотим став фініш українських юніорів у командному турнірі. Дмитро Шаматрин, Олександр Малушин і Тарас Сенюк у чвертьфіналі перемогли команду Великої Британії (233:228), у півфіналі й фіналі наші хлопці підтвердили переможний настрій, здолавши Норвегію — 233:218, а потім Італію — 233:223.

У змаганні серед юніорок Марина Веселовська виборола срібну медаль. У фіналі вона перемогла Соонамі Куулар — 109:114.

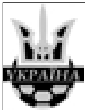
У змаганнях чоловіків срібним призером чемпіонату миру став Маркіян Івашко. У фіналі наш лучник програв (116:118) німцеві Себастьяну Роебергу. У жінок бронзову медаль одержала Тетяна Дорохова, котра після поразки в півфіналі від японки Нами Хаякави (111:113) перемогла у двобої за бронзу англійку Наомі Фолкард (115:112). Ще одну бронзову медаль в Ізмірі Тетяна Дорохова завоювала, виступаючи в командних змаганнях разом з Тетяною Бережною і Вікторією Коваль. Наші лучниці перемогли команду Нідерландів (228:216), у півфіналі поступилися німкеням (225:227), а в суперечці за третє місце перемогли туркень — 231:229.

Художня гімнастика. Київ. Міжнародний турнір «Кубок Дерюгіної» в рамках Кубка світу. Чудово виступила киянка Ганна Безсонова **(на знімку)**, котра виборола три золоті медалі з чотирьох. **Скакалка**. 1. Безсонова (Україна). 2. Капранова (Росія). 3. Годунко (Україна). **Обруч.** 1. Безсонова. 2. Капранова. 3. Годунко. **Булави.** 1. Капранова. 2. Шлехт (Росія). 3. Безсонова. **Стрічка.** 1. Безсонова. 2. Канаєва (Росія). 3. Годунко.

Фото Дмитра ЛАРІНА (Урінформ).

Йозеф БЛАТТЕР: «Нехай Бог благословить цей дім!»

Президент України Віктор Ющенко під час зустрічі з президентом Міжнародної федерації футбольних асоціацій (ФІФА) Йозефом Блаттером обговорив можливість проведення фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу в Україні та Польщі.

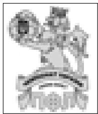
Президент України наголосив, що для кожної європейської країни є великою честю брати участь у змаганні за право проведення Євро—2012. «Українське суспільство, і влада також, надзвичайно серйозно ставиться до цього заходу», — підкреслив глава держави.

В. Ющенко також вручив Йозефу Блаттерові державну нагороду України — орден Князя Ярослава Мудрого III ступеня.

У Будинку футболу високий гість ознайомився з листами і малюнками на підтримку проведення «Євро—2012» в Україні. Усього з 1 грудня минулого року до сьогодні надійшло 1 716 885 листів з усіх куточків України у рамках всеукраїнської акції підтримки Євро—2012. Окремий альбом з найкращими роботами учні Київської дитячої академії мистецтв вручили президентові ФІФА.

Президент ФІФА також залишив свої побажання у Книзі відвідувачів Будинку футболу, що є в музеї ФФУ. «Дуже чудова споруда з точки зору архітектурної форми. Будинок функціональний, сучасний, з природним освітленням. Розташований у мальовничому місці на пагорбі і гармонійно вписується в навколишнє середовище. З найкращими побажаннями, поздоровленнями президентові Григорію Суркісу та його команді. Нехай Бог благословить цей дім».

«Карпати» на стадіоні не з'явилися...

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 19-й тур.

«Динамо» — «Зоря». 4:0. 11 500 глядачів. **Голи**: Шацьких, 29, Мілевський, 74, Ребров, 77, Гіоане, 88.

«Дніпро» — «Таврія». 2:0. 7 000. Єзерський, 19, Назаренко, 69 (п).

«Сталь» — «Ворскла». 0:1. 6 000. Кравченко, 42.

«Чорноморець» — «Кривбас». 2:3. 5 670. Коритько, 35, Даниловський, 84 — Гігіадзе, 33, Сачко, 49, Лисицький, 73. **Вилучено** Бажана (9, «Кривбас», фол останньої надії).

«Металург» (Запоріжжя) — «Арсенал». 2:1. 7 000. Квірквелія, 45 (п), Сілюк, 56 — Шандрук, 90+2.

ФК «Харків» — «Іллічівець». 2:0. 2 700. Гладкий, 8, Рібейро, 52.

«Динамо» — 49 очок, «Шахтар» — 44, «Дніпро» — 31, «Металіст» — 30, «Таврія» — 27, «Арсенал», «Кривбас» — по 25, «Карпати» — 24, «Чорноморець» — 23, «Металург» (Запоріжжя) — 22, «Металург» (Донецьк) — 21, ФК «Харків» — 20, «Ворскла» — 19, «Іллічівець» — 17, «Зоря» — 15, «Сталь» — 13.

Головна топ-новина: не відбувся матч у Львові. Нагадаємо, все розпочалося з того, що «Карпати» звернулися з проханням перенести їхню зустріч з «Металістом». Причина: група футболістів львівського клубу захворіла. Бюро ПФЛ, проаналізувавши ситуацію, вирішило задовольнити прохання.

Після цього президент харківського клубу Олександр Ярославський висловив невдоволення діями президента ПФЛ Равіля Сафіулліна. Далі КДК ФФУ скасувала рішення ПФЛ. Нарешті, президент ФК «Карпати» заявив, що в такому разі він зніме свою команду з чемпіонату країни. І висловив своє бачення конфлікту. Президент ФІФА Йозеф Блаттер, котрий якраз перебував у Києві, також висловився з цього приводу: «Я можу сказати лише одне. У команді не вісім футболістів, а більше. Тому переносити матч через хворобу невеликої кількості гравців недоречно. Як на мене, КДК ФФУ прийняла правильне рішення. Інакше у вас в майбутньому не буде нормального календаря. Тоді доведеться приймати інші вибачення, що може стати тенденцією. Або ви хочете грати, або ні — такий основний принцип».

Фото Андрія ЛУКАЦЬКОГО.

На стадіоні «Україна» футболісти у призначений час так і не з'явилися. А керівництво клубу направило скаргу до апеляційного комітету ФФУ.

Досить непогану гру продемонстрував лідер. До його лав повернувся румунський півоборонець Тіберіу Гіоане **(на знімку)**, котрий через важку недугу пропустив багато часу. Дехто поспішив поставити хрест на його спортивній кар'єрі. Але повернення Гіоане, на щастя, відбулося. І він відзначив його забитим м'ячем. «Ми дуже радіємо одужанню Тібі, — сказав тренер динамівців Анатолій Дем'яненко. — Зрозуміло, поки що він не встиг набути найкращої форми. Однак ми дуже на нього розраховуємо. Гіоане — універсальний гравець. В цьому його найбільша принада».

Перша ліга починає

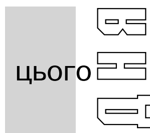
Учора матчем МФК «Миколаїв» — «Динамо-2» (Київ) поновилися ігри першості України в першій лізі. Розпочався 22-й тур. А сьогодні відбудеться решта поєдинків: «Волинь» (Луцьк) — «Оболонь» (Київ), «ІгроСервіс» (Сімферополь) — «Геліос» (Харків), «Енергетик» (Бурштин) — «Спартак» (Івано-Франківськ), ЦСКА (Київ) — «Кримтеплиця» (Молодіжне), «Десна» (Чернігів) — ФК «Львів», «Дніпро» (Черкаси) — «Нафтовик-Укрнафта» (Охтирка), ПФК «Олександрія» — «Закарпаття» (Ужгород).

До цього турнірна ситуація була така: «Закарпаття» — 47 очок, «Оболонь», «Нафтовик-Укрнафта» — по 44, «Кримтеплиця» — 34, «Олександрія» — 32, «Енергетик» — 31, «Динамо-2» — 30, «Сталь», «ІгроСервіс» — по 29, «Геліос» — 28, «Волинь» — 27, ФК «Львів», «Десна», ЦСКА — по 24, «Поділля» (Хмельницький) —21, «Миколаїв» — 20, «Дніпро» — 19, «Спартак» — 17, «Борисфен» — 1.

Зняли з чемпіонату

Як повідомляє пресслужба ПФЛ, рішенням бюро цієї організації за систематичне порушення ФК «Борисфен» статутних і регламентних документів ФФУ та ПФЛ, невиконання рішень їх органів управління та здійснення футбольного правосуддя, а також ухиляння від виконання умов контрактів з футболістами, фінансових зобов'язань перед ФФУ та ПФЛ ФК «Борисфен» виключили зі складу учасників змагань у першій лізі. У матчах першості суперникам «Борисфена» зарахують технічні перемоги, а гравці бориспільської команди отримають статус вільних агентів.

Сторінку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

20 БЕРЕЗНЯ

■ 1915. У Житомирі народився Святослав Ріхтер, піаніст світової слави.
■ 1917. Тимчасовий уряд ухвалив визнати імператора Миколу II, який зрікся престолу, та його дружину позбавленими свободи. Наступного дня царя з сім'єю було заарештовано.
■ 1944. Вінницю визволено від німецько-фашистських загарбників.
■ 1947. На Харківському заводі транспортного машинобудування випущено перший тепловоз «ТЕ-1».
■ 1958. У Страсбурзі (Франція) відкрилась перша сесія Європейського парламенту.
■ 1987. Померла співачка Раїса Сергієнко. Працювала в Одеській опері.
■ 1992. У Києві відкрилась перша після створення СНД зустріч лідерів країн Співдружності.

Редактор номера Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ**,
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка)

українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775.

для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн.

для підприємств і організацій — 10,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ТОВ «Преслайн» м. Харків, вул. Північна, 12
Зам. 9-1-14

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.
Зам. 915

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

